

செய் படியே அருகனின் அருகே

செய் புகழ்த்துநீடு !

2. Quorum

To Hon.

James Esq & Quorum & his

Office

M A L Ramasawmy chetty Esq. ROOK

Rangoon.

ROJA MUTHIAN
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU, INDIA

and I

I am

Dear Mr. [illegible]

and

of the [illegible] [illegible]

Respectfully

Yours truly
[illegible]
[illegible]

ஓம்ஸத்தூரவேநம:

ஸ்ரீமயூரகரி

ஷண்முகப்பிரபந்தம்.

இஃது

சிவகெங்கைஸமஸ்த்தானம் வேப்பங்குளம்தேவேந்
ரகுல திலகரானஸ்ரீஸுரீ சின்மயதேசிகரவர்கள் பெளத்
தரனும்ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீசோணை முத்தம்பலகாரரவர்கள்
புத்திரனுமாகி மதுரகவிஆண்டவ னென்று விழங்கிய

முத்தய்யப் பாவலரவர்களால்

இயற்றியதை

சுத்தப்பதிப்பு

காப்பி-2000

ஷைஸமஸ்தானத்தில் சஞ்சீவிமலையென்னும்

ஏரிமாநகரம்

முகரு, மீனாட்சிகந்தரம்பிள்ளை

யால்,

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1913.

Registered Copy right.

இதன் விலை ரூபா1—8—0

சென்னை

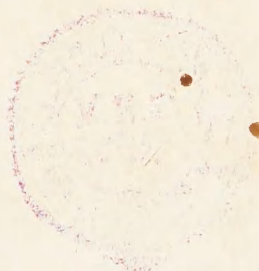
சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

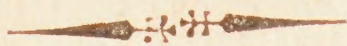

உ

வேலுமயிலுந் துணை.

மு க வு னை ர.

புரதகண்டத்தின் கண்ணே சிறப்புற்று பல வழங்களுஞ் செழி
த்து விஸ்வகம்மியனால் நியமிக்கப்பெற்ற மாடகூடங்கள் பொருந்திய
சிங்கார நகரங்கள் செறிந்து விழங்கும் பாண்டி நாட்டின் கண் ரித்
திலத்தை யுகுக்கும் கழரிகள் நிறைந்தும் யெத்தலத்தினும் யிதர்க்கு
வமையிலை யென்று கவிசுரர்களாலும் ப்ரபலவான்களாகிய ப்ரபுக்
களாலும் புகழ்ப் பெற்றுள்ள சிவகெங்கைச் சமஸ்தானச் சேகரம்
தேவிமா நகரமென்று பேர்விழங்கிய தேவிகோட்டைக்கி மேற்பால்
மணிமுத்தாநதி பரவப்பெற்றுள்ளதும் மா, பலா, தேங்கு, வாழை
கமுகு, யெலுமிச்சை, கொளுமிச்சை இன்னு மநேக விதமான தருக்
கள் நெருங்கிய சோலைசூழப் பெற்றதுமான வேப்பங் குளத்தில்
தேவேந்ர குலத்தில் சென்ற இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்
னிருந்து வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாநுபவஞ் யில்லா தர்மத்தை
வழாது நடத்தி ஈஸ்பர சொரூப முத்தி யடைந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி சின்மய
தேசிகரென்று பேர்விளங்கிய சின்னையா அம்பலகார ரவர்கள் பெள
த்திரனும் மேற்படி புண்ய சீலரான சின்னையா அம்பலகார ரவர்க
ளருந் தவத்திலுதித்த தர்ம சொரூபியான சோணை முத்தம்பலகார
ரவர்கள் புத்திரனுமாய் முன்னோர்களால் ஆண்டவனென்றியற் பெய
ரமைக்கப் பெற்ற முத்தய்ய நென்று காரணப் பெயரொடு விளங்கி
யிருக்குங் குகனடிச் செல்வ னிளமையிற் கற்று பனிரெண்டு பிராயத்
தின் மேற் பக்தி முதிர்ச்சியாற் சதாகுக சிந்தனையும் குக நாம ஸ்ம
ரணையோடு மிருந்து மெய்யறி வுறுத்தும் வேதாகம புராணாதிக
ளுங் கற்று நித்யத்தை யடைய முயர்ச்சித்து வருங்கால் சென்ற ஏழு
வருடங்களுக்கு முன் மதுரதி யென்று பேர் விளங்கிய தேனாறு
புடை சூழ்ந்து மடந்தடஞ் சோலை நந்தன வனங்களாற் சிறப்புற்று
வட மொழியில் யயுகிரி யென்று பேர் விளங்கிய குன்றுக்குடியின்

கண்ணிச் சாசத்தி யென்ற வள்ளியம்மை யாரொடுங்கிரியா சத்தி யென்ற தெய்வயானை யம்மையாரொடும் ஞானசத்தியென்ற வேற் படையைக் கரத்திற் றரித்து வாசி யென்ற மயின்மீதி லாரோகணி த்து உலகினுள்ளோர்க ளாய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோவில் கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கும் லோகநாதனாகிய சாட்சாது சிவ சுப்பிர மணியக் கடவுள் திருவருட்கண் ணோக்கம் பாலித்து கனவிற் றேன்றி நம் பாலக நுய்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டோம் நானே யுதய மாரம்பித்து நமதுபேரி லொரு பிரபந்த மியற்றுக. உனக்கு வேண்டியயாவையு மளித்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி அநு க்ரகஞ் செய்து மரைந்தருளினார் அது போற் சில தினங்களிற் பிரபந் தத்தை இயற்றியானவுட னென்னை யடுமையாய்க் கொண்ட கருணை யங் கடலாகிய வள்ளலே அடியேன் ஒரு பொருட்டாய் மதித்து கனவிற் றேன்றித் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி சிற்றறிவுக் கியன்ற ஒரு பிரபந்தஞ் செய்து முடித்தனன் யென்று விண்ணப்பித்து நித் தை செய்யும் போது முன்போலவே கனவிற் றேன்றி நமதருமைச் சுத நீ யிபற்றிய பிரபந்தத்திர்க் கடங்கா மகிழ்ச்சி கொண்டோம். மதுர கவி யென்ற காரணப் பெயருங் கொடுத்தோ மிந்தப் பிரபந்தத் தை சிரத்தா பத்தியுடன் நாடோரும் பாராயணஞ் செய்து வருபவர் களுக்கு அஷ்ட்டாயிசுவர்யமு மிஷ்ட்ட சித்தியும் புத்திர பாக்கிய மும் நீடித்த ஆயுளுங் கொடுத்து இறுதியில் நம்மிட பதவியும் அளிப் போமென் றநுக்கிரகித்து உருக்கரந் தருளினார் அன்று தொட்டு இதுகாரு மென்மேலுஞ் சிரத்தா பத்தியோடு வழிபட்டு வருகின்ற னர். ஆகையா லுலகத்திலுள்ள கல்விமான்கள் பிரபுக்களாகிய யாவ ருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுள் கிருபை யெழிதிற் கிடைக்கும் பொருட்டு பல விதவான்களாலும் பரிசோதித்து பிரபுக்களுடைய முயர்ச்சியா லச்சிட்டு வெளியிட் டிருக்கின்றனன் இந்தப் புத்தகம் வேண்டியவர்க ளடியிற்கண்ட விலாசத்திர்க் கெழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மு-க ரு, மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

வேரியூர்

திருக்கோஷ்டியூர் போஸ்டி

சா த் து க் க வி.

இஃது

இந்நூலியற்றியவரது தமிழாசிரியர்

மலசையம்பதி மதுரகவி

பெ. பெருமானாசாரியா ரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்பெரும்பாண்டித் தென்னாடதனி
லேர்பெரும்பூங்கழு கிலகிடவ னாங்கி
வியனுறவோங்கு வேப்பங்குளமதி
னயமுறுசுரர்பதி நாயகன்மரபில்
வந்தசின்னய்ய வள்ளனெரிமுரை
சிந்தவிடாத்திட சித்தமுடைத்தவன்
பெட்பிலாக்கயவர் பேரிலனுவெனும்.
நட்பிலான்றேவன டியற்கடியவன்
சீவகாருண்யஞ் சிந்தைமிலனுதின
மாவலாய்க்கொண் டதின்படிபுரிவோன்
ஞானவானந்த நதியினின்முழ்கித்
தானெனதில்லாத் தத்துவமுளவன்
சதுர்வேதாந்தத் தலமையரிந்ததா
லெதுவுஞ்சதமில்லென வுணர்ந்திட்டவன்
கொல்லாவிரதங் குறியார்மிகவும்
பொல்லாரென்றவர்க்குப் போயொளிந்திட்டவ
னில்லந்திருந்தின் னியற்கைபுறிவது
நல்லதென்னுளத்தி னுட்டிவாழ்ந்திட்டவ
ன்தியு மந்தமுமில்லா வருடபொருட்
சோதிவடிவேற் சந்தரன்மீது
கந்தப்புராணங் கமழந்திடவேயா
னந்தக்களிப்பு னயமுடனுரைத்தோ
னின்னமுங்கந்தவே னின்புறச்சில
பன்னெட்டுப் பிரபந்தமருளிய

சின்மயதேசிகன்சேய் சோணைமுத்து
 மன்னவன்றன்மதியா லுதித்த
 ஆண்டவனெனும் புராதனப்பெயருடன்
 ஸ்ரீண்டமுத்தய்ய புனிதகுணன்
 கல்விபயின்றிடு காலேதுடர்ந்து
 நல்வடிவேலனடி கெதியெனவே
 குன்றாக்குடிவாழ் குமரனிருசர
 ணன்றெனத்துதி நல்கிவருங்கால்
 பராபவவாண்டிற் பைங்கூனியுத்திரத்
 தீருமகோற்சவச் சேவைகண்டுகந்து
 கந்தாகுகவேற் கையாநினதரு
 ளெந்தநாளீய்வையெனத் துதித்திரால்
 நித்திரைசெயுங் கானின்மலன்கனவிற்
 புத்திரநமதருள் புரிந்தனமுனக்கு
 நம்பராக்கிரம நயமதைவிமரிசை
 சம்பிரமத்துடன் சண்முகப்பிரபந்
 தம்மொன்றுபாடுகத் தனயாவென்றுறைத்
 தெம்மண்ணலும் மரைநதிட்டாகம்புள
 காங்கிதங்கொண் டிராக்கண்டகனாவினே
 யாங்குநம்மிட மரிவித்திடவும்
 ஆசையாமிருளி ல்லெவுறுதருளு
 வரசாமகோசர வள்ளலைப்பாடுத
 னன்றெனச்சுப நாட்கணித்துக்கொடுத்
 தன்றுகுன்றையம் பதிதனிலே
 காப்பாரம்பங்க ளரியதுதொடர்ந்
 தாப்பியாயநமாகிச் சிலசந்
 கப்பாவெண்பாகீர்த் தனப்பாவாசிரி
 யப்பாகலித்துரையான பாவொடுகண்
 ண்களிந்துஸ்த்தானி புணமெட்டுந் திருப்
 புகன்மெட்டுகளும் புதுச்சந்தங்களும்
 நவசசமெனவே நாவலர்காவல
 ரவனியிலுளவரியா வருமதிசயப்
 பண்ணென்றின் புறப்பாவித்திடவே
 சண்முகப்பிரபந்தம் முற்றுனபின்

முத்தையப்பெயர் மூதறிவுடையோன்
 நித்தநின்மலரிட் பிரபஞ்சனே
 யென்கனாவினி லியம்பியபடியாய்
 நின்புகழ்நேத்துந் நிகழ்த்தினேனருள்செய்
 யென்றுதுதித் திரஞ்சிரின்றேத்த
 அன்றுநித்திரை யிலருமுகன்கனவினிற்
 றனயாபிரபந்தம் முகித்தனையால்
 உனதுபாவினுக் குளமகிழ்வுற்றனம்
 பாலகாவிதைப்படிப் பவர்பூசையிற்
 சீலமாய்மனதில் சிந்திப்பவரும்
 நமதுதிருவடி நண்பறையந்தம்
 எமவாழ்நையற் றிருப்பரென்றருளி
 மறைந்தனனித்திரைமாரிட வெழுந்தெம்
 மிறைவன்கிருபை யீதென்றிரைஞ்சிப்
 பிரபந்தத்தைப் பேரநீவோடு
 நிரஞ்சனம்பூசையி னியமித்தடுங்கால்
 இங்கிதசஞ்சீவி யென்னுமாகேதத்திரந்
 தங்கிவாழ்விலிங்க தாரணமரபினில்
 வந்தடுங்கருப்ப வள்ளனற்றவத்தில்
 தந்தமீனாட்சிகந்தர மெனுபபெயரேன்
 பண்மையானபா மொழிமிகுந்த
 சண்முகப்பிரபந்த மமதையச்சிட
 விருட்பினைன்றருகென வேண்டுகோளின்படி
 சரியெனக்கொடுக்கத் தான்வாங்கியதை
 தனகனவான்கள் முத்தமிழரிபுலவரும்
 மனதொருமைப்பட வாசித்துப்பூசிப்போர்
 சரவணபவனருட் டங்கிவாழ்வுருமால்
 நிரைவுரஅச்சில் நிருமித்தனனே.

சாத்துக்கவிகள் முற்றிற்று.

இஃது

சென்னை இராயபுரம்

பரத்தியானவாச சங்கத் தக்ராசனாதிபதியும்

ஆயுர்வேத பாஷ்கரருமாகிய

திரிசிரபுரம்

மகாவித்துவான்

பூநீமத் - வி. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்களின்

மாணக்கரி லொருவரும்

இரங்குன் - "பாலபாண்டிய தமிழ் சங்கத் தவரும்

திருநெல்வேலி ஜில்லா சந்தைப் பேட்டை

த ர் க ா

தமிழ்த் தலைமைப் புலமையுமாகிய

அ ரு ட் க வி

ம. கா.செய்கப் துல்கா திறு அவர்களால்

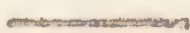
இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிந் விருத்தம்.

அலைபரப்பி தண்டலைமா மலரலர்ந்தத் தேன்றுமிக ளாறு பாய
நிலைபெருநித் திலமணிக ளிழைத்திடுகோ புரம்வானே கிமிர்ந்து காட்ட
கலைபழுத்துப் பொழிமேக மன்னகவி வாணர்நிறை கமழ நாளூந்
தலைமையுடை நகராகும் வேப்பங்கு ளம்பதியின் தமனியன் சீர்

புலவரெலாம் புகழ்பேசுஞ் சோணமுத் தம்பலன்றன் புத்ர ரத்நம்
இலகுமுத் தமிழ்கடலை யெஞ்சாது வுண்டோனென தின்ப னன்பன்
தலமதிக்குஞ் சண்முகப்ரபந்தமதை கனிந்தன்பாய் தமிழிற் பெய்தான்
குலவுமுத் தமிழ்ப்புலவன் முத்தய்யனெனுராமக் கொண்டன் மாதோ

இஃது

மதுரைஜில்லா திருப்புத்தூர்

த. சைய்யதிபுற ஹிராவுத்த ரவர்கள்

கு ம ர ர ர்

மஹாமுதுமுத்தப்பாவாப்புவரவர்க ளியற்றிய

அருசீரடி விருத்தம்.

உம்பரும் விண்குடி புகுந்தார் சகல கலைக்கியானமுறை

யுரவோ ராய்ந்த

அம்புவி யெலாந் திரிந்தார் தண்டலை வேப்பங்குளத்தூ

ரணியின் பூருஞ்

செம்பதும் மாதுபுயன் சோணை முத்தண்ணறன்

சேயா முத்தய்யா

நம்புமவர்க் கருள்புரியுஞ் சண்முகப் பிரபந்தமூல்

நயந்து கேட்டே.

இஃது

ஷெ. மாணாக்கரிலோருவராகிய

மதுரை ஜில்லா தெம்மாவை நகரம்

மு. முத்துவயிருக் கவிரு ரவர்களா லியற்றிய

விருத்தம்.

அனமெனுமின்வாணி நடமாடவேத னவையுணர்ந்துயிதயமு

மானந்த மேறத்

தினமலிந்த தமிழ்முதியுஞ் சேடனெடு சித்திரகவியரிந்துவறை

குளிக் குளுற

கனமுளமாநகர் வேப்பங்குளத்தின்மேவுங் கருணையுளான் சோணை

முத்துக்கருதவந்த

தனதெனனுமுத்தய்யா குமரன்மீது சண்முகப்பிரபந்தமதைச்

சாற்றினுனே.

(1)

இறைவனுளங்குளிர ப்ரமானந்தங் கொண்டிப்புதுமைமுனமரியோ

மென்று நின்ற

மறையவனைநோக்கி லவனெழுந்துபோற்றிமாதேவா யெமதுமனை

வையத்துன்னி

நறைமலர்குழநகர் வேப்பங்குளத்தின்மேவும் நன்மணிமுத்தய்யாவி

னுவற்றேங்கி

வறைமகளின்சுதன் வடிவேலேந்திமீது வண்மைசண்முகப் பிரபந்தம்

வழுத்துமன்றே.

(2)

விநாயகர் துதி.

பேரோங்கு குன்றைமலைப் பேரீன்பசாதரன்மேற்
 சீரோங்கு பிரபந்தம் செப்பவே காரோங்கு
 மஞ்சகரத் தெந்தையவனஞ்ச லென்போருக்கருளுங்
 கஞ்சமலர்ச் சேவடியே காப்பு.

அ வை ய ட க் க ம்.

விருத்தம்.

அருள்வாக்கை யுடையதொரு ஓக்வையல்ல
 அந்தரஸ்த்திரீ வசித்திருக்கும் கம்பரல்ல
 திருவாக்குக் கடாட்சமுள்ள மேகமல்ல
 சிரந்தபேர் பெற்ற புகழேந்தியல்ல
 குருவாக்குப் பெற்றதொரு சீடனல்ல
 குழந்தை முருகேசரருள்கொண்டு யானுஞ்
 சிருவாக்கா லுரைத்திட்ட புன்சொல்லெல்லாம்
 செகத்திலுள்ள பெரியோர்கள் பொருத்திடரே.
 வெண்பா.

புத்தியுண்டு வித்தையுண்டு புத்திரசம்பத்துமுண்டு
 சித்தியுண்டு முத்தியுண்டு செல்வமுண்டு சத்தியுண்டு
 அத்தமயில்கொண்டமரும் அண்ணலவன்றன் பதத்தில்
 பத்திசெய்து சோதினையைப் பார்
 பாவின்சுவையதனைப் பாவலர்கள் தானறிவார்
 நாவாற்சுவையதனை நாமறிவோம் — பூவின்
 மணத்தைநுகர்ந்தார் மரப்பரோ மற்றக்
 குணத்தாருக்கே தக்குறி.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீ ம யூ ர கிரி

ஷண்முகப்பிரபந்தம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவுலவு மருமமுள கரிவரத னடிபரவு சிவனரிய வருமையுடனே
திருவுளமத்தனி லறுமுகமுடைய நிலமையுறு தினமதனி லறுபொந்யென
வருபொழுது கனலினிட முதவநிலை குலையமரு வளியதனை யரிபரவ்யே
வறுமையது தவிரவரு பொருளிதனை யுனதுகர மதனிலெடு வெனவுதவவே
பெருகிவரு நதியதனி லரிவிடவு மதுதனது பெரியகரமது தழுவியே
பெருமையுள சரவணம தனிவிடவு முலகமது பெருகவரு முருக குகனே
குருகுகொடி யுடையரத மதனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (1)

நிலமதனி லுனதுபுக ழதனையனு தினமுமுறை நெரியிலுர வருமையுடனே
நிதழவுறை தருவலவ ரணிதொடையை மனமகிழ நினதிருதய மதினழகோ
டுலவவரு ஞாதவியவ ருடையமிடி தவிரநல வுறைகளறி நிதமலரினா
னுயருமுன தடிநிழலை யவரடைய வரமருளி யுமைமகிழ வமருபவனே
நலமுடைய புலவனொருதினமுனது சனிதிவரநவிலுனது வறுமையெனவே
நயனமிலை யளியெனவ னுறைகழற மனமிழகி நயனமதை யுதவுதுறையே
குலவுகொடி யுடையரத மதனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (2)

சீயனசக மதனைநல மெனமனது தனிலுணரு தகமையுள கரிவரதனே
தரகனென வருமசுர னெடுபொருதி யவனுடைய சரமதுர நிலைகுலையவே
பயமதொடு திகிரிதனை விடவதனை யசரவிறை பலமதுறு களமணியவே
பலபடையை விடவுமது பழுதுபடு பொழுதினிது பகரநல தெனவசுரனே
அயலிலுற மனமுருகி வருகினரி முனிபகர வரியுனது பதமதனிலே
யபயமென முறையிடவு மதனையிறு செவிபருகி ய்ருஞாதவு சரவணபவா
குயவுமிசை யழகினெடு கொடியுயர வனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (3)

மதிமலிவையுடையகுருமுனிவனொரு பொழுது துமலாடியையநனிபரவியே
மலையினின்று சிகரமதை யென துமலை யதனிலுற வரமுதவு கருணையெனவே
பதியுமையுமெனமனது தனிலருமை யொடுநினைவுபடரவது கொடுவருகவே
பலமுடைய சிகரமது புவியிலுற வெதிரிலொரு படருபுய வசுரனுறவே
கெதிகழறி வசுரவிரு சிகரமதை யுதவுகென கெருவமொரு புகவவணமே
கெருடனென வருமசுர னுனதுவலி யரியசிவ கிரியுதவு கெனவருளியே
குதிரைகொடி யுடையரத தமனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (4)

சுரசுர ரிருபுரமு மரவினடி முடிகொடினி துயருகிரி யதனிலுரவே
துடருகய ரெனவுவரி யதனிலொரு பொழுதுததி துயரதற வுணவிரைவிலே
சுரசுரென வலியினொடு கடையவீட மதுசிதர சருவசிவ னதனையுணவே
சுசுலசுர ரொடுமசுர ரமுதுகொள வரவமது தனதுசட மிகமெலியவே
அரகரர குமரவென தவதிதவி ரெனவுனது வடிமலரி லபயமிடவே
யதுததியி னுனதுசுர மதுதடவி யவதியினி யகலுமென வரமருளியே
குரவமொடு மணிரதம ததனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (5)

மு துமறையரிருடிமுனி புலவரொரு பொழுததிக முதிருகலைவலவ ரெவரோ
முனமரிய வெள்ளைதனை யுதவவவை யதனையரி முகமதனி லுதவுகெனவே
இதுவெனது தரமலது குருமுனிமி னிடமுதவு கெனவமுனி சாசுவதியே
இணையனெனவவடமுற்பவரையறி கலைமகளு மிதெனவுறையெனவவருமே
மதுநனைய மலரிலுறு மயிலுனது கலையதிக மதிகமென வெள்ளையுதவ
வருவதென வதுபுவன பரையினிட முதவுகென வரவவரு மிதுவையெனது
குதுகலம துடையகுகனிமுதவு கெனவெள்ளைகொருமுருக வனைமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (6)

அவைநடுவி லொருபொழுது சுசுலசுர ரொடுபிரம னரியருகி லுறமகரயா
முதனைவெகுபரிவினொடுகொழுமுனிவ னினியவிசையமைகவெகுதரமொழிய
சுவையணையுமாசமுக மதனிலுறு விதியுதவு திகழுகனி யதனைமுனியேவே
திருவடியி லிடவதனை யிருமதலை யுதவுகென சிவனவனி வலமுறுவரே
சுவையுடையகனிபெருக வெனவருள மயிலிலுரசுமுகனர னவனி யெனவே
தொழுதுகனிபெரவுமரை நொடியிலுர வரனுமுமைதுதிசெயவுமமருபவனே
குவையினொடு மணிரதம ததனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (7)

உலகதனை வலமதுறு முனமுமது கனியதனை யுதவிடுத லதுதருமமோ
உமதருகி லுறுசுமுக னெவணமுல கதனைவல முறுவனது கலமதெனவே
சுலனமொடு கரமதனி லுயருதடி கொடுவெருவி சடுதியொடு படிமருவியே
சுசுலவள முடையசிவ கிரியதனி லருமையொடு தனியமா கருபரிதியோ

டிலகுதிரு கபிலையது கெதியதுர வரமருளி யினிமையதொ டமருபொழுதே
இறைவியொடுபரமனூரவடிபணியசகலபொருளெவையுமெனநலமொழியவே
குலவுகொடி யுடையர தமதனி னிதமனைக ளிருகுயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (8)

அரியுதவு கபிலமுனி தபசுடரி பொழுததனி லவனுயிரு கவரநமனா [ஹவா
னவனுடையசன துகொடுவருபவரை யினிமையதொடமைவ்னொடுமொழிபுக
னெரியுதவுகுருவென துபதிலுதவ வருமுகனை நினைவ்னொடுதொழுகைபுரிவே
னிமிடமதுதனிலவட முறுவனென வவருமிறை நியமமி து வெனவறையவே
எரியைநிகருடையவிழிநமனுடைய பிரதிரிதிஇதெனமுறையென முனிவனே
இறைவவென வரியமொழி யதனையது ததியுதவி இலகுருரு மணியிழவவே
குரிகுருகு கொடியிரத மதனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (9)

அகமதது மெலிலதுற வருபிணிக ளொடுகணிகை யரிவைவிழிவலையதனிலே
அனுதினமு முழலுகிற மிடியனெனை நெரிவழியி னதனிலுர மனமிழகியே
மிகமனது செழுமையுர வருமையொடு வுன துபத மிசையதனி லனவரதமே
வெருகவிக ளொடுமதுர வுறைகழற வரமுதவி விமரிசையிலுர வருளவே
தகதகென வொளிருமயி லதனிலிரு மயிலமர சலசலென பரிபுரவொலி
சருவிவர விதுசமய மருணகிரி பரவுதிரு சகளகள நிமலவடிவே
குருவனது வயிரரத மதனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (10)

பரமசிவ நமசிவய பலசமய நமசிவய பகரரிய நமசிவயவே
பதியுதவு நமசிவய கெதியுதவு நமசிவய பலனுதவு நமசிவயவே
வரமுதவு நமசிவய நலமுதவு நமசிவய வனமமரு நமசிவயவே
மதியுதவு நமசிவய சதிவெருவு நமசிவய மருமவொழி நமசிவயவே
சரமணியு நமசிவய பிரமனரி நமசிவய சகலமெனு நமசிவயவே
ததியெதிரு நமசிவய கிருபைதரு நமசிவய சரணமது நமசிவயவே
குரவனென வயிரரத மதனினித மனைகளிரு குயமருவி மனமகிழவே
குளிருமதி குலவுபொழி லுளமயுர கிரியமரு குமரகுருபர கடவுளே. (11)

மு ற் றி ற் று.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ ம யு ர கி ரி
திருவிவியாடல் பதிகம்.

பூமேவுபுத்தே ளருந்தவஞ் செய்துனது
பொன்னடியில் வாழ்வதற்குப்
புலம்பித் தவித்தனுதினந் திகைத்தேறின்று
போற்றிசெய போற்றியென்னத்
தேமேவுபாலாழி மீதரவின் மேல்வளரு
திருமார்பன்வந் தடிதனிற்
றேவனேநின் கருணைபெற்றிடத் திருவருள்
செய்குவா யெனணங்கப்
பாமேவுமயிரா வதத்தலைவன் வந்துனது
பாதமதிலே யிறைஞ்சிப்
பன்னிருபுயாசலா யாண்கொண்ட துயர்தனைப்
பனியாய்ப் பரக்கடித்தெக்
கீமேலரும்பதவி யென்றவன் வணங்கவே
கேட்டுவர மீவைநித்தங்
கிளிகாடை குயில்மருவு பொழிக்குழு திருமயூர
கிரீமேவு குமரேசனே.

(1)

அருமறைக ளனுதினமு முரைசெயுறு நீதியால்
அவனிபல வளமேமாவே
அவனுற்ற வுனதடியர் வறுமைநோ யதுதனை
யகற்றியே வாழ்வுபெற்று
ஒருமையுட னுனதுதிரு நாமமதை மாறா
துரைத்தவர்கள் வீடுவேண்டி
உத்தமார்கள் பலகூடி மெத்தவுல்லாசமாய்
ஓங்குமா முருகவிநகு
வருகமயின் மிசையேரி வள்ளிதெய் வாணையோடு
வடிவேல் கரங்கொண்டு
ஊனமுயந் தெங்களைக் கார்த்திரட் சிக்கவென
வந்தடிபணிந்து நிற்கக்

கிருபைசெய் திரங்கியே யுன்றனிநு செவிதனிற்
கேட்டுவர மீவைநித்தங்
கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழு திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(2)

பூங்கமுகி னற்பாளை மொக்கலர்ந் ததின்மேவு
பூந்தேனிழிந்து பாயும்
புனலோடி நற்பழன மீதேரி யெங்கணும்
பொலிவான செஞ்சாலிகள்
பாங்காக வேங்குப் பரிந்துகதிர் முத்தியே
பைங்கரும் பினைமரைக்கப்
பரித்யொழி தோன்றாம னிழலாடு வைந்தரு
படர்ந்துவிண் ணதனைமுட்டத்
தேங்காயினைக் கவிகள் தாவிப் பிடுங்கியே
தின்புதற் கெத்தனிக்கச்
கிருவர்க ளதைப்பற்றி யேகக் குரங்கினஞ்
சென்றுமலை யேரியவரைக்
கீங்கிங் கெனக்கரங் கொட்டிச் சிரிப்பதைக்
கேட்டுள மகிழ்ந்துநித்தங்
கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழு திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே:

(3)

நெடியமால் வரையினிலு மேலான மலையதனை
நேசமாய் நடுவ்ருத்தி
நேரான தென்றிசை வடதிசை கீட்டிசை
நெரியான மேற்றிசையிலும்
படியமைத் திட்டமது ராபுரி வையாபுரி
பரவுஞ்சனைச் சரவணம்
பலமா யமைத்துமே தேறோடி வந் திடப்
பகரரிய மேன்மையோடு
வடிவுமிகு நால்வீதி மண்டலா காரமாய்
மறைநாலு மெனவமைத்து
வர்னிக்க வாயிரஞ் சிரமுள்ள சேடனவன்
மதியது மயங்கிநிற்கக்
கெடிபெற்ற முடிசூடி ரம்பையார்கள் செய்கின்ற
கேளிக்கை பார்த்துநித்தங்

கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயுர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(4)

மணிவாயில் கொண்டகோ புரமேவு கோவிலில்
மயில்வாகனந் தன்னிலே
வனமாது தெய்வானை யிறுபுரந் தன்னிலுர
மனமகிழ்ந்தே யிருந்துன்
பணியாள ராகின்ற பாவாணர் சூடுமோர்
பாமால் தன்னையன்பாய்ப்
பாரமார் பதிலணிந் திரவியீரா ரெனப்
பகர்கின்ற கரமசைத்துப்
பிணியாவு மாழவே திருவருள் புரிந்தவா
பேதையா னுன்னை யன்றிப்
பேசிலேன் வேறுமொழி பேழையேற் கருள்செயப்
பேர்பெற்ற வடியினிற்கண்
கணியது வொலிக்கவே பரிவுடன் வந்துயான்
கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயுர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(5)

சித்திரச் சிகராக சிகரகோ புரமதிற்
செங்காவி வஸ்திரத்தாற்
செப்பரிய வன்னதானஞ் செய்குவே னெனத்
தெரிதரக கொடிகட்டிபே
சித்திரைத் திங்களிலு மகரமுடன் மீனமாந்
திருவிழாக் காலமதனில்
சிந்துதரு ித்திலக் குனியலென வன்னமது
சேரக்குவித் தறுசலைத்
தித்திப்பெனப்பகரு மற்றசிற்றுண்டியுஞ்
சேர்த்தடியருக் களிக்குந்
திரமுடைய வனுமாகி யவ்வுண்டி தன்னேநீ
தின்பவனுமா யடியருக்
கெத்திரமு மன்புட னழிததுமே லங்கவர்கள்
கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயுர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(6)

பாவா ரிதிசூழ முலகின்மிசை யுன்றனருள்
 பற்றிடும் புனிதமாக்கள்
 பச்சைமயி லின்றோகை பன்னுங் கமைத்துநற்
 பல்லக்கெனப் பகரமாய்
 ஆரமொடு குஞ்சமணி யங்கங்க ணிந்ததினில்
 ஆலேவாய்ச் சர்க்கரையதை
 அழகான பொன்கலந் தனிலடைத்தே கட்டி
 ஐயவுண் முத்திரைதனைத்
 தீரமுடனே யமைத் தரகரவெனச் சங்கு
 ஜெயகண்டி யோசையுடனே
 செப்பமொடு காவடி யெடுத்தவர்க ளுன்றனடி
 சேர்த்திடவு ம்லையதனிலங்
 கேரியபி டேகமது செய்தவர்க ளன்புடன்
 கேட்கும்வர மீவைநித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(7)

அன்பினு லுன்றனடி மரவாது நீதியாய்
 அனுதினமு முரைசெய்குவோர்
 ஆயிரத் தெட்டிகக் கத்தெட்டி னெண்ணுன
 அலகுதனை மெய்விலுன்றி
 என்பருக மனமுருக யெதிருறுவர் தானுருக
 இருகணு னந்தவாரி
 வகட்பிர வாகமா யோடவே நாவினை
 இழுத்து வேலாற்குத்தியே
 நின்புகழை நெஞ்சினி னின்னத்தவர்கள் பலர்களும்
 நெருங்கியாகர வென் னுமே
 நேயமா யுன்சன்னி தானமது சேர்ந்தினிது
 நின்னடி பணிந்தவர்களுக்
 கின்பமா யருள்குரந் தேயவர்க ளுன்றனைக்
 கேட்கும்வர மீவைநித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(8)

வாயான் மனத்தாலுன் மலரடியை மரவாது
 வாழ்த்திப்பணிந் துளோர்கள்

வல்வினைக ளனுகா து பேரின்ப வீடதனில்
 வாழ்வதற்குன் னருள்பெரத்
 நாயமன தோடுபரி சுத்தமாயாவிற்
 சுரந்தபால் தன்னையன்பாய்ச்
 சோர்னக் கலந்தனிற் சேர்த்துமுத் திரையுடன்
 சூடதீபா ராதனை
 நேயமாய்ச் செய்துபாற் காவடி யெடுத்தவர்க
 னீரதனிலே யிரங்கி
 நின்றவின யாடியவர் மெய்யதனி லொருதீங்கு
 நேராது முத்தியையெமக்
 கீயவே வேணுமென வந்தடி பணிந்தவர்கள்
 கேட்கும்வர மீவைந்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழு திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(9)

சுகமதனில் வாழுலோர் மெய்த்தெய்வ மெனவுனைச்
 சாற்றிட்க் கிருபைகொண்டு
 சலதிதனில் வாழ்ரவு மச்சத்துடன் கூவு
 சரவலைக் கரிசமைத்தே
 யகமகிழ வேகொண்டு வாவெனக் கனவுதனி
 லருள்செயப் பெற்றபேர்கள்
 அருமையாய் அவ்வா ரெடுத்துனது சரவணம
 தனில்வந் திரக்கிரீற்
 புகவிட வுயிர்த்தவைகள் நீசற் புரத்தினிற்
 போய்வின்று கொக்கரிக்கப்
 புவியுளோர் கண்டுனது மகிமைதனை மெச்சிப்
 புசுழந்தடி பணிந்தெளியருக்
 கிகபர மனித்துதவு நாதனை யென்றவர்கள்
 கேட்கும்வர மீவைந்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழு திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(10)

பரிவார தேவதைக ளிருமருங்கினும்பினும்
 பற்றித் துடர்ந்துவரவும்
 பாரமத யானையிரு பாலில்லெண் சாமரம்
 பட்சமாய் வீசிவரவும்

அரியயனு மிருபுந் தனில்நின்று சரவணத்
 தறுமுகப் பராக்கென்னவும்
 அடியவர்கள் கோட்டி யரகரவென் றுரைக்குமொலி
 ஆழியி னிரைச்சலெனவும்
 விரிவான பீடத்தி லிறுமயிலு முரமயிலில்
 வீற்றிருந் திரவியாழிபோல்
 வெள்ளிரத மதிலேரி வீதிவலம் வந்தடியர்
 வேண்ட வெண்ணீ ரெடுத்துக்
 கிரியாதி குழாம லன்புட னளித்தவர்கள்
 கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
 கினிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமபுர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(11)

மீனத்தி னிற்பூர மகரமது தன்னிலே
 மேவுபுனர் பூசமதனில
 வெற்றிடால் கொடிமுரசு காளமெக் காளமொடு
 மிகுபேரி தான்முழங்க
 வானத்தை முட்டிடுஞ் சிகரமது வைத்த
 வயிரத்தேரின் மிசையூஞ்சலில்
 வள்ளிதெய் வாணையொடு வங்கமயின் மீதினில்
 மனமகிழ்ந் தாரோகணித்
 தோனமகுகா குமர சூநபரா வென்றுதே
 ருயர்வடங் கைப்பற்றியே
 புத்தமர்கள் கூடியே சுத்திரால் வீதிவந்
 துன்பதிங்குக் கவர்களுக்
 கீனமில் லாவாழ் வளித்தவர்க ளின்புறக்
 கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
 கினிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமபுர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(12)

போன்வயிர முத்துமர கதநீல ரத்தினம்
 புட்பராகந் துவரினைப்
 பொங்கமொடு வைத்தினைத் துப்பாணு மங்கவொழி
 பொலிவுறுஞ் சப்பரத்தில்
 நன்னயத் துடனெழுந் தருளியிமை யவர்குழாம்
 நாற்புரஞ் சுற்றிவரவே

நானிலத் தோர்சென்ம மீடேரிடக் கிருபை
 நாடியே தீர்த்தமாடி
 வன்னமிகு தெர்ப்பயிசை யூர்ந்தடியர் மகிழவுன்
 மாட்சிமிகு காட்சிதந்து
 வளமிகுந் திடுபழணி யாயிபூ ரணிதன்னில்
 மாகனக மண்டபத்தில்
 கின்னரர்கள் புடைசூழ வீற்றிருந்தே யுலகர்
 கேட்கும்வர மீவைநித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(13)

பருவமங்கையர் தெருவி னினோஞர்கள் வரக்கண்டு
 பாரவிழி வலைவீசியே
 பணியாடை மேகலைநெ கிழ்த்தவர்கள் மீரிப்
 பணைப்பகந் தன்னையன்பாய்த்
 தெரிவுரக் காட்டவே சிந்தைதடு மரர்யான்
 செக்கெரு தெனத்தயங்கித்
 தேப்பித் திகைத்திடக் கணிகையர்கள் கண்டுநற்
 றேன்பொழியும் வாய்திரந்து
 அருமையாய் வாருமுட் காருமென் றன்புட
 னழைத்தவர்கள் கைலாசூடன்
 அணைமிசை கிடத்தியவர் சிற்றின்ப மென்பதோர்
 ஆலம தருந்திமையல்
 கிருகிரு வெனச்சிரஞ் சுற்றிடப் பின்சென்று
 கெட்டிடா தாள்வைநித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(14)

காரழக பாரமுகில் கேர்நிழிகள் கூரிலயில்
 கருமைநுத லீழமதிடெனக்
 கனநாசி குமிழெயிறு தாளமிதழ் பவளமுயர்
 கந்தரங்க முகுநெஞ்சிற்
 பாரமுறு தனமேரு கிரிஔமைய கிரியகடு
 பழுமரத் தளிநுந்தியைப்
 பகரரிய நீர்ச்சுழியி னேர்மருங் குற்குவமை
 பஞ்சினூல் கால்கடுத்துச்

சீராவ படத்துடன் றேர்கதலி மரமெனச்
 சீர்பாத மாவிந்தநற்
 றிருமுகத்தைச் சந்த்ர னென்றுவமை செப்பியே
 செயலழிந் துழலுமேழைக்
 கேராள மானமதி தனையளித் தேயுனைக்
 கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(15)

தேங்குயரு கழைகதலி மாபலா புன்னையுந்
 திகள்கந்தி வெந்நாவலும்
 தேக்கத்தி புன்னையொடு பல்விருட் சாதிவளர்
 செய்யடவி சூழ்ந்திலங்கும்
 பொங்கமிகு குன்றைமா நகர்மேவி வாழ்கின்ற
 புரவலா சரவணத்தின்
 புத்திரா வறுவர்தன முண்டருமை யாய்வந்த
 ஸ்ரண யேழைமெத்தச்
 சங்கடத்தா லகமெலிந் தெனது வறுமையைச்
 சாற்றவுன் செவியுராமற்
 சார்பிலா தவர்போ லிருப்பதுவும் நீதியோ
 தர்மமோ வுண்துபாதக்
 கண்கிணி யொலிக்கமயின் மீதுநீ வந்தடிமை
 கேட்கும்வர மீவைரித்தங்
 கிளிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
 கிரிமேவு குமரேசனே.

(16)

கற்றரி விலாதமுழு மூடனென் றெண்ணியோ
 கறையா தவன்மனதினைக்
 கைப்பற் றிடுங்கொடிய பாவியென் றெண்ணியோ
 காசின்மே லாசைமிஞ்சிச்
 கற்றரிவு குடிகொண்ட தீயனென் றெண்ணியோ
 சேவலா வுன்னடிதனைச்
 சிந்தைதனி லுன்னாத தேகியென் றெண்ணியோ
 தெரிவையர்கள் தன்னையன்பாய்ப்
 யற்றியே திரிகின்ற பதிதனென் றெண்ணியோ
 பட்சம்வைத் தாளாததெற்

கிற்றதியி லுனையன்றி வேறுகெதி யிலையடிமை
கேட்கும்வர மீவைந்ததங்
கினிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(17)

பூதலத்திற் கொடிய பொய்மொழி புகன்றனே
பூசுரரை யேசினேனே
புலையதனை யஞ்சா திணங்கிப் புசித்தனே
பொறுமையது தவரினேனே
ஆதர விலாதுவந் தவர்களை யடித்தனே
அனியாய மதுசெய்தனே
ஐயமென வந்தவர்க்க ளியா திருந்தனே
ஆம்பலை யருந்தினேனே
பாதகத் தொழிலான கெடையது புரிந்தனே
பத்தினியை நத்தினேனே
பட்சமா. னவருக் கிரண்டகஞ் செய்தனே
பகருதற் கரியேனெனக்
கேதம தகற்றியே நல்வாழ் வளித்தடிமை
கேட்கும்வர மீவைந்ததங்
கினிகாடை குயில்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(18)

அரியபன னம்பன்றி யாயடியு முடிதேடி
யரியாத பதியில்முன்னம்
அரிவையர்கண் மயல்முழுகி யவசமது நீங்கியே
யருணகிரி நாதனென்போன்
பரிவாக வந்துபர கதியளித்தே கிருபை
பாலித்தனுக் கிரகியெனப்
பட்சமாய்த் திருவருள் புரிந்துபர கதிதந்து
பகரரிய மேன்மைபெற்ற
நெரியான குருமுனிக் கருளது சுரந்துலகில்
நிகரிலா நற்கீரன்முன்
னேர்வந்து வினைதவிர்த் துயிர்தனைக் கார்த்தவா
நீயெனைக் கார்ப்பதெளிதோ
கிரியாறு குடிகொண்ட கெவரியருள் சுதவடிமை
கேட்கும்வர மீவைந்ததங்

கிளிகாடை குயின்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(19)

முருகோடு குழையாட முத்துவட மணியாட
முடிகளோ ராறுமாட
முன்கையி னிற்கடக கங்கணங் கஞுமாட
மோதிரந் தானுமாட
இருபுரமு மீராறு கரமாட வயிலாட
இருமயிலு மயிலுமாட
ஏர்கொண்ட நூபுரம் பாதகிண் கிணியாட
எழிலவீர கண்டையாட
ஒருமையொடு வந்தடி பணிந்தமுனி வருமாட
வுன்னடியர் கூட்டமாட
உயரவிண் தாவிவரு குக்குடக் கொடியாட
வேங்குபா மாலையாடக்
கிருபையொடு வந்தெனது வல்வினை தவிர்த்தடிமை
கேட்கும்வர மீவைந்தித்தங்
கிளிகாடை குயின்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(20)

எத்தகைய கொடிதான பாதகஞ் செயினுமதை
என்றுமே நீபொருத்து
ஏழையென் மீதுனது கிருபைவைத் தடியனுக்
கின்பமது தருவதான
பத்தியென் கின்றதேன் பாகினைப் பருகியே
பக்குவமதனை யடைந்து
பவமான மலபாத மதுகளை விலக்கியே
பகரரிய மேன்மையான
வித்தையொடு முத்திதந் துன்னருளை மரவாது
வேண்டித் துதிக்கமதியை
வேலவா தந்துலக விவகார மதுதனை
விலக்கிடக் கருணைசெய்தெற்க்
கெத்திரமு மன்பா யளித்தடிமை கெதிபெரக்
கேட்கும்வர மீவைந்தித்தங்
கிளிகாடை குயின்மருவு பொழில்சூழ திருமயூர
கிரிமேவு குமரேசனே.

(21)

மு ற் றி ற் று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

பால்ய திருவிவராயாடல்.

இர்துநதி யரவருகு கொன்றைமா லிகைவெள்
 ளொறுக்குமலர் தும்பைசூடி
 இமையவரை யரையன்மரு மகனென விளங்குசெக்
 தீசபர மேசுரன்கண்
 வந்துபர வியசுமர குருபரா காங்கெயா
 வடிவேல் தரித்தகரனே
 வானவ ரிடுக்கம தழித்தசுர னைக்கொன்று
 மயில்சேவ லாக்கியாளுங்
 கந்தனே கருணாகரா வெனது கர்த்தனே
 கவலையது மிகவடைந்தேன்
 கன்னிவளி தெய்வானை கணவனே குருமுனிக்
 கன்பனே கவிமொழியினால்
 வந்தனைகள் செய்துனது நாமமதை வாழ்த்தினேன்
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(1)

பிரமனைச் சிரைதனி லடைத்தவன் செய்கையைப்
 பேதமில் லாதபடியே
 பிரபஞ்ச மதனையுண் டாக்கவே யுலகுளோர்
 பேதித்து நின்னுவாடிப்
 பிரமனைப் பிள்ளைகள் தன்பிள்ளை யென்னவே
 பேசியே கூச்சலிடவும்
 பிரணவப் பொருளினைத் தெரிவியென் றுனைமருவு
 பிஞ்ஞகன் வேண்டலாலே
 பிரமனைத் திருவுளமி ரங்கியே சிட்டியைப்
 பேணிரீ புரிவாயெனப்
 பிரமன்வந் தடிதனை வணங்கவே யருள்செயும்
 பேர்பெற்ற வடிவேலவா

வரமதைத் தந்தடிமை மனமதும கிழந்திடவென்
வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
மயில்வாகனக் கடவுளே.

(2)

சுரபூபதிக் கினிய மனைவிமகன் மற்றுளோர்
சுகவாழ்வு தனையிழந்து
துன்பத்தி லாழ்ந்துமே யனவரத முன்றனைத்
தொழுதடி யிறைஞ்சியேங்கச்
சுரர்பகைஞ் சாகின்ற சூரபத் மாதியைச்
சூழ்ந்துநவ வீரருடனே
சொல்லரிய சத்திலேவல் தன்னையே யேந்தித்
துளை த்தசுர ரைச்செயித்துச்
சுரராஜ புத்ரன் சயந்தனைத் தனைதனைத்
துண்டித்து வரவழைத்துச்
சுகமாக வென்னுளு மேதந்தை யன்னையுந்
துணைவியொடு வாழ்ந்திடென்ன
வரமே யளித்துதவு சூமரா விரங்கியென்
வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
மயில்வாகனக் கடவுளே.

(3)

தேவேந்தி ரன்றன் எனத்தினிய மனைவியைத்
தேவநீ தந்தாயெனச்
சுந்தையது பூரித்து வந்துதன் புதல்விபைத்
தேவியா யாட்கொள்ளென்னத்
தேவேந்தி ரன்றபசி இருடிமுனி வேராருடன்
தேகபர வசமாகியே
தென்பரங் குன்றினில் வந்தடி வணங்கவே
சித்தம திரங்கியருளித்
தேவேந் திரன்செய் தவத்தா லுதித்ததோர்
செல்லியாந் திருவமைந்த
தெய்வானை தன்னையே தென்பரங் குன்றினிற்
றிருமணந் தான்புனைந்து
வாவென் றனைத்துனது வரமத்த னைத்தவா
வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்

மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர் தொழு
மயில்வாகனக் கடவுளே.

(4)

மானீன்ற வள்ளியைக் கானகத்தே கண்டு
மகரயாழ் வல்லமுனிவன்
வந்துனது செவிதனக் கின்பமா யோதியே
வாவென்றழைக்க விரைவில்
மானீன்ற வள்ளியைத் தேடியே யடவியினில்
வந்தவ ளிருப்பரிந்து
மறுவேட மாகியே பலவிதவு பாயத்தில்
மருளாத தன்மைகண்டு
மானீன்ற வள்ளியைத் தன்வசம தாக்கவே
வாரணனை வருகவென்ன
வந்தடவி தனிலாணை வள்ளியை வருத்தவுன்
மலாடியி லவள்வணங்க
மானினை மணந்துனது வலமதனில் வைத்தவா
வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர் தொழு
மயில்வாகனக் கடவுளே.

(5)

கானகத் துறுவாவி தனில்வந்து வேதியர்கள்
கர்மவிதி தவராவணங்
கருதிப் பரத்தையரி கவனத்தை யுடையராய்க்
கார்த்திருக்கின்ற போழ்தில்
கானகத் தோரவுண னுலம்பழுப்பினைக்
கரைபாதி நீர்பாதியாய்க்
காட்டியே மாயையாற் பரவையி னுக்கிடக்
கண்டதவர் நிலையிழிந்து
கானகத் தவுணன்வச மாகியே குகையிற்
கலங்கியே நைந்திருக்கக்
கண்டநற் கீரனைச் சீரிக் கடுத்தவர்கள்
காலனாய் வந்தாயென
வானமக் கெதிரிலென வந்துயி ரளித்தவா
வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர் தொழு
மயில்வாகனக் கடவுளே.

(6)

குறுமுனி தனக்கான பொதிகையது செல்லவே
 கொற்றமுட னேகும்வழியில்
 கொண்டாட்ட மாகவின யாடியே கூவிக்
 குழந்தையென வேயிருந்து
 குறுமுனி தனைக்கூவி வாவென் றழைத்தூந்
 குளிகையுண்டோ வளியெனக்
 குளிகைதர வுட்கொண்டு குணமில்லே யென்றுபழி
 கூரியேயுன் குளிகையைக்
 குறுமுனிக் கன்பாய்க் கொடுக்கவு மருந்தவே
 குண்டுவிசை யென்னவிண்ணீற்
 கொண்டுசெல வரன்வந்து ஆரெழுத் தந்தாதி
 கூரெனக் கூரியுன்பால்
 வறுமிருடி தனையஞ்ச லென்றருள் புரிந்தவா
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(7)

மாங்கனி கரங்கொண்டு மனமகிழ்ந்தர னுமையும்
 மக்களிறு வரையழைத்து
 வாரண பன்னிறு கரங்கொண்டு யாமீன்ற
 வடிவேலெடுத்த மதலாய்
 மாங்கனி தனைப்பெர விரும்புவோர் பூமிதனை
 வலமாக விறைவின்முந்தி
 வந்திடும் பேருக் களிப்பென யானையரன்
 மலரடியை வலம்வந்துமே
 மாங்கனி தனைப்பெரச் சிகியதனி லூர்ந்து
 மகிதலந் தன்னேவலமாய்
 வந்தெனக் களியெனத் தேவிசிவன் வாரணன்
 வந்துமுன் பெற்றருனென
 மாங்கனியி னுலாவி னன்குடி யிருந்தவா
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(8)

சம்பந்த னென்று பிரமாபுரந் தனில்வந்து
 சங்கரித னமுதமுண்டு

சகலகலை வல்லனா யாவரும் போற்றிடச்
 சைவகுருவாய ஞானச்
 சம்பந்த நீக்கியே பாவலர் சமந்திடுந்
 தண்டியலி லேரியகிலந்
 தனைவலம தாகவே வருநாளி லாலவாய்ச்
 சமணர்களை வெல்லவிங்கு
 சம்பந்த வாவெனத் திருமுக மனுப்பியே
 தவமங்கை யுன்னேவேண்டச்
 சற்சனர்க ளோடுசென்ற ரயனுறை கொடுசுரந்
 தன்னைப் பரக்கடித்து
 வம்பராஞ் சமணரைக் கழுவேற்று நாதவென்
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(9)

கூடலாடை கொண்டிலகு படிமீது சீவரைக்
 கார்த்திடக் கிருபைகொண்டு
 கனமான செந்திலே ரகமயிலை மயுரகிரி
 கைலைநிக ரருணைபழனி
 இடமான சோலைமலை தோகைமலை விராலிமலை
 எட்டுகுடி சிக்கல்வேளூர்
 ஈழநாட்டுக் கதிரை போளூர் பரங்கிரி
 இயலான குமரகோட்டம்
 தடமேவு கொடுமுளூர் சென்னிமலை மேருகிரி
 தகையாந் திருத்தணியொடு
 தாணுவின் கைலைமலை மேலவயல் சோண
 சலங்குருக்குத் துரையுமேல்
 வடவேங்கடந் தனில் வாழ்கின்ற நாதவென்
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(10)

ஒங்கார ரூபமா யோரெழுத் தெட்டெழுத்
 துண்மையா மூன்றெழுத்தாய்
 உனதுதிரு நாமமா மாரெழுத்தாய் முன்
 னுதித்ததோ ரைந்தெழுத்தாய்

பாங்கான ஐம்பத்தி யோரெழுத் தாய்மூவர்
 பகரிய மறையெழுத்தாய்
 பட்சமா யரிபிரமர் பார்த்துக் களிக்கின்ற
 பாவான சீரெழுத்தாய்
 தூங்காது நித்தியா னந்தமதில் வாழ்கின்ற
 தூயர்புகழ் நான்கெழுத்தாய்ச்
 சொல்லரிய நெட்டெழுத் தாகியே யகிலமிசை
 தோன்றிவளர் குமரேசனே
 வாங்கா ணெனக்கெதிரில் மயிலேரி வந்தெனது
 வறுமையது தீர்த்தாளுவாய்
 மகனே யுமைக்கினிய குகனே தவத்தர்தொழு
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(11)

முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

பராக்ரமப் பதிகம்.

சீருற்றகயிலையரன் வலவருகவென்றிடச்
 சிகையேரி வரவும்வல்லீர்
 சிவனரியவொருபிரணவந் தன்னையருளெனச்
 செவியதனி லோதவல்லீர்
 மேருகிரிபோலொற்ற கிரவுஞ்சகிரியதனை
 வேலாற் றுளைக்கவல்லீர்
 விரிகிரணமீராறு மிராறுகரமதனில்
 மேவிற் றரிக்கவல்லீர்
 காருற்றகுழல்வள்ளி தன்னையேகானகங்
 கண்டுமே மணரவல்லீர்
 கதியுனதுபதமென்று திரிகாலமும்மினைவர்
 கவலையதை நீக்கவல்லீர்

ஆருற்றவுமைநேச னருமையுருசேயனே
அடிமைவினை தீர்ப்பதெளிதோ
அரியதவர்பரிவுபுரி அகிலமக்தலகெவுரி
அறுமாழுகக் கடவுளே.

(1)

அண்டங்களத்தனையு மரைநொடியிலாகவும்
அன்பாயளிக்க வல்லீர்
அசுரசுரபேதமெனு மத்தனையுமடிவயறில்
அடைவாயிருத்த வல்லீர்
கண்டர்களுநுந்துஷ்ட சூராதீசூரரை
கருதியே கொல்லவல்லீர்
காரணப்பொருளான மெய்த்தெய்வமேமெயனைக்
கார்த்திரட்சிக்க வல்லீர்
என்டிசையுமண்டலமு மெப்பொழுதுமாறு
திருந்துவினையாட வல்லீர்
இகபரத்தோர்க ளனுதினமேசிரந்துபணி
இயலுவது கொள்ளவல்லீர்
தொண்டனாமடியனுறு தொந்திரவுதீர்த்திடச்
சுந்தரா மிக்கவெளிதோ
சுகராஜவரராஜ சிவராஜயோகனே
சுப்பிரமணயக் கடவுளே

(2)

கானகத்தடருமொரு கரிவேங்கையாளியுங்
காணாதடக்க வல்லீர்
கார்முகிலெனக்கருணை பாவலர்கள்பெற்றிடக்
கனமாரி பெய்யவல்லீர்
வானவரிடுக்கமது திரணமெனவெண்ணுது
வாள்வைக் கொடுக்கவல்லீர்
வையமிசைசூழாழி தன்னையேமேடாக
மண்மாரி பெய்யவல்லீர்
மோனமதடங்காத விமயமலையிருடிக்கி
முத்திரெரி யோதவல்லீர்
மோட்சசாம்பிரர்ச்சிபமெனு நால்வீடுவேண்டுமோர்
முன்னே நடக்கவல்லீர்
வேனமதெனுந்தோழி கட்டளகிபங்கனே
விண்ணவினை தீர்ப்பதெளிதோ

வேதாபரத்திலகு நாதாமயூரமலை
வேலாயுதக் கடவுளே.

(3)

காமக்கருங்கடலில் மூள்குவோர்தன்னையே
கறையேற்றி விடவும்வல்லீர்
கருணைநிதிபாதமதை நாடாதகாமுகர்
கருத்தைத் திருப்பவல்லீர்
தேமச்செருக்களகி தெய்வானையம்மையைத்
தேடியே கொள்ளவல்லீர்
சிவசிவாகுருபரா வெனவோ துமடியவர்க
டவினையை நீக்கவல்லீர்
யேமக்கடுங்கால ரென்னெதிரில்வாராது
யெதிர்வந்து நிற்கவல்லீர்
எப்போதுமுன்னடியை மரவாதவேழைக்கி
இருநிதி யளிக்கவல்லீர்
வாமத்திலங்குதிரு மாயூரனையடிமை
வாய்வுவலி தீர்ப்பதெளிதோ
வருகவெதிர்வருகவெதிர் தருகவுன்சேவடியை
வையாபுரிக் கடவுளே.

(4)

நீயேதனிப்பரம மென்றுருகுமாதவர்கள்
நேர்வந்து நிற்கவல்லீர்
நிலையாதபொய்வாள் வெணுங்கருவிதன்னையே
நீறாய்த் தகிக்கவல்லீர்
தாயேயெனைப்பெற்ற தந்தையேயென்பவர்கள்
தன்வினை யழிக்கவல்லீர்
சம்சாரசாகரம் வேண்டாமெனப்புகத்
தனிவீ டளிக்கவல்லீர்
பேயேபிடித்தென்னை யாட்டாதுமந்திரம்
பேதியா தோதவல்லீர்
பிரியமாய்வேண்டுமொரு பொருளினேமறுக்காது
பிள்ளைக் களிக்கவல்லீர்
காயேகனிந்தநற் கனியேதயங்குமொரு
கசடன்வினை தீர்ப்பதெளிதோ
கயிலாசவாசநட னுசகுருராசனே
கந்தசாமிக் கடவுளே.

(5)

தேவாதேவர்கள் தயங்கவேசுரனைத்
 தேகவலு மாற்றவல்லீர்
 செந்துரில்வந்திருந் தேவீரவாகுவைத்
 தீவுக்கனுப்ப வல்லீர்
 முவாதிமுவரொடு முனிவர்கள் துதிக்கவே
 முன்னே யிருக்கவல்லீர்
 முச்சுடரினொளியா டிலங்கியேமேலான
 மோட்சம தளிக்கவல்லீர்
 பாவாதிபாவாணர் களிகூர்ந் துரைக்கின்ற
 பாமாலை யேற்கவல்லீர்
 பகரரியநான்மறைகள் தேடரியதானபத
 பரமா யிருக்கவல்லீர்
 மேவாதுவாதனைகள் நோவாதுயென்னகம்
 வீற்றிருந்தாள்வ தெளிதோ
 வித்தகர்கள்ரித்தமு மகத்தினிலேவைக்கின்ற
 வேலாயுதக் கடவுளே.

(6)

அண்டவெளியெங்குமா யணுவுக்குளணுவுமாய்
 அரசா யிருக்கவல்லீர்
 ஆருமரியாதபடி நீர்நிலையுமெங்குமாய்
 அசையா திருக்கவல்லீர்
 தொண்டகனுங்கவலை தன்னையேகாற்றாய்
 துறத்தியே யோட்டவல்லீர்
 சூழ்புவியில்யெழுவகைத் தோற்றங்கொங்கணுஞ்
 சூழ்ந்தே யிருக்கவல்லீர்
 தண்டகாரணயர்தவர் யோகர்முனிவோர்களுந்
 தானே துதிக்கவல்லீர்
 சகலகாரணகர்த்த றுகவேயெங்கணுந்
 தானே விளங்கவல்லீர்
 விண்வெறுநாதனே வேதர்துதிபாதனே
 வினேதீர்ப்ப தென்னவெளிதோ
 விகசிதகலாபமயில் மீதில்வருருசனே
 வேலாயுதக் கடவுளே.

(7)

சுத்தசுகவாரியே தொல்புவிகொணங்கணுந்
 தோற்றமாய் நிற்கவல்லீர்

சுருதீமரைதனையோது மரியமறைவேதியர்
 துதித்துப் பணிக்கவல்லீர்
 கத்தவ்யலங்கார முகவதனதேஜசாய்
 காட்சிய தளிக்கவல்லீர்
 சுருணாகரப்பழம் பொருளே அநாதியே
 காற்றாய்த் தரிக்கவல்லீர்
 யெத்திசையுமெத்தலமு மெப்புவினுமேகமாய்
 இறையா யிருக்கவல்லீர்
 யெவ்விதியுமெவ்வழியு மெவ்வுருவுமாகவே
 இணையா யிருக்கவல்லீர்
 மத்தகஜனுக்கினைய வள்ளிமணவாளனே
 வாதையது தீர்ப்பதெளிதோ
 மகராசசுகராச கிரிராஜராஜனே
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

(8)

திங்களணிவேணியன் சேயாய்ப்பிரந்துமே
 தேரோடி வரவும்வல்லீர்
 திக்குத்திகந்தமும் முக்கனலுமென்னச்
 சிரித்துவினை யாடவல்லீர்
 மங்களமதாகவே மபூரகிரியதனிலே
 மாப்பிள்ளை யாகவல்லீர்
 மகராஜனென்றுமே ஒருகுரைவுமில்லாத
 மாட்சிமை பொருந்தவல்லீர்
 அங்காளியபிராமி சிவகாமிகாமாட்சி
 அரியசுத னாகவல்லீர்
 அனவரதமுனதடியை நினைவதனில்வைக்கின்ற
 அடியன்வினை தீர்க்கவல்லீர்
 கொங்கைகளடர்ந்திசை குபில்மருவுமார்பனே
 குரைதீர்ப்ப தென்னவெளிதோ
 குகனேபரப்பிர்ம சுகனேமகத்தரும்
 குருவே யகத்திறைவனே.

(9)

உன்னருளையன்றியான் னின்னமொருபொருளினே
 யுறுதியாய்க் கொண்டதுண்டோ
 உறுதியதிலாதவேர் பொய்த்தெய்வமதுதனை
 யுளததே துதித்ததுண்டோ

நின்னடிதனக்கான வாள்டிமையென்றவோர்
 நெரியதனை விட்டதுண்டோ
 நித்தியமுமுனதுதிரு பாதாரவிந்தமது
 நினைபாதிருந்த துண்டோ
 மன்னுதிருமூலனை வள்ளிமணவாளா
 மரந்தே யிருந்ததுண்டோ
 வஞ்சகப்புலநெஞ்ச னஞ்சலெனவாடுரேன்
 வாதையது தீர்த்தாளுவாய்
 கன்னல்மொழியுமையம்மை தன்னகமிருப்பவா
 கதிர்வேல் தரித்தகரனை
 கங்கைமகிளங்கையா தங்கமொளிசெங்கையா
 கருணாகரக் கடவுளே.

(10)

பேருலகில் ஆரிவற்ற பேதைநான்பாதகம்
 பேணிப் புரிந்தபாவி
 பிரர்பொருளைநம்ம தெனநத்தியேபொய்யான
 பேராசை கொண்டபாவி
 காருற்றகுழல்வதன மாதர்மயல்தன்னிலே
 சுட்டுண் டிழன்றபாவி
 காசாசைகொண்டுமே நாய்போலெனேரமுங்
 காற்றாய் திரிந்தபாவி
 சீருற்றமயுரமலை யிலகுமொருதெய்வமது
 தேடா தலைந்தபாவி
 சிவசிவாவென்கின்ற மாதவர்கள்கோஷ்டியைச்
 சீரிக் கடுத்தபாவி
 யேருற்றவெள்ளிமயில் வாகனையேழைபிழை
 யெல்லாம் பொருத்தாளுவாய்
 என்னுக்குளெண்ணெயென வெங்குநிரைசோதியே
 யெழில்மாமயிற் கடவுளே.

(11)

முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஆண்டருளென வேண்டிதல்.

உய்யும்வழி யெனக்குரைப்பாய் ஒங்காரப்பிரணவமே உன்னை யல்லாற், செய்யும்வகைநானரியேன் சிதம்பரத்தின் தனிப்பொருளின் சேயெழுத்தர், மெய்யணியும்திருநீற்றி லனிலக்கானவித்தக னெவே தாயீரார், கையுடையமெய்ப்பொருளே கருத்தினை வீரித்துரைப் பாய் கருணைப்பேரே. (1)

கருணைவாரிதியான கற்பகமே கற்பகத்தி னிழலேகங்குல், அருணையாமதையொழிக்க அழலுருவாய் அன்றமர்ந்த அரனார் மை ந்தா, தருணமிதுநான்மெலிந்தேன் தளராதேயென்றனைத்துத் தனித் துக்கூட்டி, அருணகிரி தனக்களித்த அருள்வாக்கை யெனக்களிப் பா யமரர்வேந்தே. (2)

வேந்தனை மேலான விண்ணவர்கள் நாடுகின்ற வித்தஞான, சாந்தனைநெரியுடைய சர்ச்சனர்களிருதயத்திற் றனித்துவாழும், பாந் தனை பக்குவத்தி லெனையழைத்துப் பான்மைநெரி பகரவேண்டித், தாந்தனை தமியனிடர் தீர்த்துனது தாழடியைத் தருகுவாயே. (3)

மெய்யெலாம் பத்தனாமாற்றுள்ள திருமேனியாய் விளங்கு முந்தன், கையெலாம் ஒளிதிகளும் ரெத்தினமா மேழையென்மேல்க் கருணையானால்ச், செய்யலாம் ஒருதவி செய்ததினால் குறையுண்டோ செந்தில்வாள்னில், உய்யலாம் யெனரினைத்தேன் உன்கருத்தைப் பே தையெனக் குரைத்திடாயே. (4)

அந்தரமாம் புவிமுதலாய் அறுமுகத்தோன் ஒருவனென வடி யார்போற்றும், மந்திரமாம் பிரணவத்தின் வடிவான மணிமன்றில் மவுனயோக, சுந்தரமாம்சயரூபா சுத்தரிலையெனக்குரைத்துத் துயர் கள்தீரத், தந்திரமாய் ஒருமாற்கம் சாற்றுவாய் சண்முகனை தயங்கி னேனே. (5)

பட்டதெலாம் போதுமினிப் பாருகின்மாயமெனைப் பற்றிடா
மல், நட்டதெலாம் வேரூத்து நாதாந்தப் பேரொழியே நவின்ற
ஞானந், தொட்டதெலாந் துலங்கவொரு சூட்சுமத்தை யெனக்குரை
த்துத்துன்பந்தீராய், சுட்டதெலாங்கோத்தணியுஞ்சுடரொழியினிமை
நடுவிற் றேற்றும்வேலா, (6)

துட்டநெடுமாமாயைசூழ்ந்துமே வலித்திழுத்துச்சுற்றிக்கட்டிப்,
பெட்டசுத்தி லெனையடைத்துப் பேசிடாதிருத்திவிடிற் பேதையந்தக்,
கட்டதனைத்தரிப்பதற்குக்கருணைநிதி யுன்னையல்லாகதையைக்காணே
ன், இட்டமுடனெனையழைத்து இருக்கிவைத்த கட்டதனை யிளக்கு
வாயே. (7)

உள்ளமதுரைந்துருகி யுனையடைந்தே உள்ளபடி உருதிசொன்
னேன், கள்ளமதுயென்கருத்தில்க் கனவிலுமில்லைய்யா கந்தவேளே,
தெள்ளமுத மெனக்களித்துத் திருநீற்றின் மகிமைதனை தெரியக்கா
ட்டி, வள்ளலுந்தன் திருவடியை மனதினிலே பூணுதர்க்கு வலிமை
தானாய். (8)

தாராயோஉன்கிருபை தனித்திருந்தோ ரிடத்தேநான் தயங்கி
டாமல்க், காராயோநெரியழிக்குங் கைவல்யப்பாலுட்டி கசடெனன்
பால், வாராயோவேலெடுத்து வஞ்சனையென் நெஞ்சுகத்தே மடிந்து
மாளப், பாராயோயேழைமுகம் பன்னிருகண்ணொழியாலே பழநி
வேலா. (9)

யேத்தனைநான் கொடியவினையெய்தாலும் யென்பேரில் யெதிர்த்
திடாமல், பத்தெனனவாக்களித்துப் பரஞ்சோதசுயரூபம் பரப்பிக்
காட்டி, அத்துவிதவழியிதென அருகிருத்திஅரியாமை அரியும்வண்
ணம், சித்தமதுவைத்தென்மேல்ச் சிவரூபா திருவாக்கா ல்த் தெரிவிப்
பாயே (10)

இ து வு ம து,

வானவற்கரசே மறைமுதற்கடவுள் வழிபடுங்கருணை வாரிதியே
மோனவர்க்குரிய முத்திசாதனத்தின் முதல்வனை முதரிவழிந்த
தானவற்கரசே சமர்தனிற்ஜெயித்த சண்முகா தருமலர்கமழுங்
கானகக்குயிலேக்கடிமணம்புனைந்த கர்த்தனையாண்டருனெனையே. (1)

மாசிலாமணியே மரகதச்சுடரே வளர்மதிக்கிரணமா முகத்துத்
தேசிகாவுனது திருவடியதனைத் தினமுமென் எனகத்திநிற்பதித்துப்
பூசியேயுனது தூயவெண்ணீரைப் புல்லீவதனை யான்றுடைத்து
வாசியால்மூலவழி தனிற்செலவே வரமளித்தாண் டருளெனையே. (2)

கனித்தமுக்கனியைக் கரும்பினைத்தேனைக் கபிலையின்பால்தனைக்
கலந்தே, இனித்தசற்கரையைக் கற்கண்டின்பொடியை இளம்பருப்ப
தனையும் சேர்த்தே, தனித்தநெய்யுடனே தெங்கின்பால்சேர்த்து தனி
ச்சுவையதனினு மினிக்கும், நனிப்பெரும்பழமே நாயகாமயிலை நட
த்திவந்தாண்டருளெனையே. (3)

பொன்னகர்க்கிரைவன் புண்ணியாவெனது புதல்வியைத் திரு
மணம்புனைத்தே, யென்னகத்தரிய மருகனாகுகென வியம்பியேயடித
னிலிறைஞ்ச, தன்னகத்தினிய மனையளாயவனைத் தமதிடப்புரந்தனி
லிருத்தும், பன்னகாபரணன் பரவியகுகனே மட்சம்வைத்தாண்டரு
ளெனையே. (4)

கோம்பினிற்பரவுங் குயிற்சூழாங்காற்றால் கொம்பொடிக் தலரு
மாபேரால், வெப்பியேயடியேன் மெலிந்துழன்றுழன்று வேறொராதர
மிலாதுனையே, கம்பியேயுனது நன்மலர்ப்பதக்தி னாதனை முறைய
மிட்டேன், அம்பிகாபதியின் றவப்பெருங்கனியே ஆகரித்தாண்டரு
ளெனையே. (5)

ஆதியாய் நடுவாயந்தமாயெங்கு மருவமாய் முருவமாயிலகுஞ்,
சோதியாய்வெளியாய்த் தூயமாமணியாய்த் துப்புரச்சிவந்தபே ரொ
ளியாய், வீதியாய்ஞான விளக்குமாயாவுமா மேலியேவாழ்கின்ற குக
னே, பேதியாதுனையே சந்ததந்தொழுவே பெற்றிதந்தாண்டரு ளெ
னையே. (6)

சிட்டனேபறையின் செல்வனையடியர் தீமைதீர் சிறுவனேகொ
டிய, தட்டருகியகூரேர்ந்தனைத்துடைத்த தூயனையடியனைச் சூழ்
ந்த, கட்டம்யாவையும் காரற்றினிற்பரத்தி கருணைமாமழைதனைப்
பொழிந்து, இட்டமாயிரதநாளிலேசித்தம் இரங்கிவந்தாண்டருளெ
னையே. (7)

கற்றையஞ்சடையன் கண்ணினிற்செனித்த கடவுளேகடையி
னேன்மருண்டு, இற்றைநாள்வறையி லரிவிலாதழிந்து யேங்கியே கெ

தியிலாதுனையே, பற்றினேன்கொடிய பாவியானெந்தன் பவமருத்
தருள்தனைத்தேக்கி, முற்றுமேயடியேன் பரகெதிபெரவே முத்திதந்
தாண்டருளெனையே. (8)

முத்தனேமுதல்வா மும்மையாயடியர் முன்வருங்குருபராமுதிர்
ந்த, சித்தனேதேவர் தேவனேயோக தீனனேதெரிவைமார்மருவும்,
நித்தனேலோக நீதனேனான நெரியனெநறியிலேலுனையே, யத்க
னையடியே னஞ்சலென்றுரைத்தே னாதரித்தாண்டரு ளெனையே. (9)

பூவினாற்றேறடையல் தொடுத்துனக்கணியில் பூவதுவாடிடு மென
வே, பாவினாழ்மலை பாடியேயணிந்து பணிந்துனைப்போற்றினேன்
பரனே, தேவிமாரிருவர் சூழவேமயிலித்த திருவடிபூன்றியே யேறித்,
தாவியேசதங்கையார்க்குமுன்பதத்தைத் தந்துநீயாண்டரு ளெனையே.

இ து வு ம து

கூற்றுவன்பாச மெதிர்வரக்கண்டு குலையதுதுடி துடித்தினோன்,
மாற்றுவருளரோ மருந்துனையல்லால் மரகதமணிவிளக் கெளரியே,
நோற்றலைத்தவிர்த்த கொடியனென்றனக்கு நும்பதிஅளித்தருள்கர
ந்து, ஆற்றலைத்தவிர்த்தாட் கொண்டிடவருவாய் அறுமுகமான தேசிக
கனே. (1)

பிரர்பொருள்பரித்துவைத்திடு மிருப்புப்பெட்டியை நிலையென
மதித்துச், சரமெனுமனங்கன் கணையினால்மெலிந்து தையலர்சதமென
விழைந்து, துரவினிற் றுணிய வழிதனையறியாத் துர்க்குணமது
தனைத்தவிர்த்து, அரவணிசதவாட் கொண்டிடவருவா யறுமுகமான
தேசிகனே. (2)

நீரினிற்குமிழி மின்னெனவழிந்து நிலையிலாதெங்கணும்பரவிச்,
சேரிடமிதுவென் றரிந்திடாதலைந்து தீயரைச் சேர்க்கின்ற பொரு
ளைக், கோரியே யடியன் கொடுமைகள்புரிந்து குருடனாயிதுவரை
யுழன்றேன், ஆரிலார்குகவாட் கொண்டிடவருவாய் அறுமுகமான
தேசிகனே. (3)

மின்னினைப்பழிக்கு மேனியுய்வானின் மேகத்தைப்பழிசெயுங்
கூந்தல், பொன்னினைப்பழிக்குங் காந்தியோராய பூவைமார்மயல்த

னில்ப்படிந்து, நன்னினைவனைத்தும் நாடிடாதகன்று நாதனைமனமிக
மெலிந்தேன், அன்னினைப்பருத்தாட் கொண்டிடவருவா யறுமுக
மான தேசிகனே. (4)

இன்னிலத்தினை யாண்டவ ரெவர்களு மீசனைகைக்கொளா திர
ந்தா, ரென்னினைப்பினிற் சதமெனநினைந்தே யேங்கியான்மனமிகமெ
லிந்தேன், நன்னினைப்பதைப் பரிவுடனிரங்கி நாதனைஎனக்கருள்புரி
ந்து, அன்னையப்பவாட்கொண்டிடவருவாய் அருமுகமானதேசிகனே.

பொய்யினைச்சுமந்த புலையனைனெனது புந்தியிலரிவிலா தழிந்து
மெய்யினைப்பகரப் பலரெனையடுத்து வேண்டினும் பகரிலேன்றனது
கையினைவலியக் குட்டைடில்லுழைத்த கானையரெனமிகக் கலங்கும்
ஆய்யனையெனையாட்கொண்டிடவருவா யறுமுகமானதேசிகனே. (6)

கொல்லுவே னுயிரைக் கொன்றுமே நிணத்தைக் கொணர்ந்து
மென் மனமதுகளிக்கப், புல்லுவேன்மதுவைப் பொருந்துவேனரு
ந்த பொதுவுளாரதை மருத்திடிலோ, சொல்லுவேனிந்தை மனமிகக்
கடுத்துத் தூருவேன் துதிசெயேனெனையவ், வல்லலையருத்தாட்கொண்
டிடவருவா யறுமுகமான தேசிகனே. (7)

தேடிடாதுனையே தீயனென்கெருவித் திரமிலாமனமதுதனிலே
நாடிடாதுழன்று நாயெனத்திரிந்து நானெனுமகந்தையானிதமும்
பாடிடாதுனது புகழ்தனைமாந்து பற்றினேனித்ததிமயிலில்
ஆடியேயெனையாட்கொண்டிடவருவா யறுமுகமானதேசிகனே. (8)

தேனுலாவிபமலர்க்கடம்பணிந்த சேவகாவசுரரைச்சயித்து
மீனுலாவிபகண்ணினொளாய மெல்லியாள் தனை மணம்புரிந்து
கானுலாவிபகுரத்தியைக்கருதியே யணைந்தவாயெனைந்
ஆனுலாவியாட்கொண்டிடவருவா யறுமுகமானதேசிகனே. (9)

சரவணத்தமருங்காங்கேயாவருவர் தனமதைபருந்தியேவளர்ந்து
பரவசத்தனய்ப்பாலனையுலகிற் பற்றியேகோயில்கொண்டருளுங்
குரவர்கற்றனைகுமாரேமுருக குருபராவறுமுகாகுகனே
அரகராவெனையாட்கொண்டிடவருவா யறுமுகமானதேசிகனே. (10)

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

மாதப்பதிகம்.

சித்தியைப்பெற்றுச் சிவானந்தமென்னுந் திரமரிந்து
பத்தியும்பெற்றுப் பதமேவிமுத்திப் பலனடைந்து
நித்தியந்தன்னில் நிரைந்துஞ்சோதி நெரியிலுர
சித்திரைமாதம்வருவாய் சிகிமலைச் சேவகனே.

(1)

மைகாரெனச்செரிகூந்தலிற் புட்பமசைமுடித்துக்
கைகாலையாட்டிக் கடைக்கண்ணைவீசிக் கனதனத்தில்
வைகாசெனச்சொலும் மங்கையர்காதல் மறுப்பதற்கு
வைகாசிமாதம்வருவாய் சிகிமலைமாணிக்கமே.

(2)

வானிலையாதிப்புனல்வாரி யோடுமதியிரவி
மேனிலையாவுநினைத்துப் புரந்திடுவேலவரின்
பானிலையானமதிதனை நெஞ்சினிற்பற்றுதற்கு
ஆனிநன்மாதம்வருவாய் சிகிமலையாண்டவனே.

(3)

வாடிப்பதந்தருமார்க்க முறாதுமதிமயங்கித்
தேடிப்பலதசைசென்றுசென்றே யெங்குந்திரிந்தலைந்தேன்
நாடித்திரிந்திடுஞானத்தை நேரில்நவில்வதற்கு
ஆடிக்கெழுந்துவருவாய் சிகிமலையாண்டவனே.

(4)

பூவணியானதைச்சாற்றிடில் வாடுப்புதுமையுள்ள
பாவணியென்பதைச்சூடியுன்றோளில்ப் பதம்பணிந்தேன்
மாவணிதோணமயிலீலரி நல்லவரமளிக்க
ஆவணிமாதம்வருவாய் சிகிமலையாண்டவனே.

(5)

துரட்டானபந்தத்தினில் மூழ்கியானிந்ததொல்லுலகிற்
ற்றட்டானபாவச்சுமைதனைத் தூக்கித்திரிந்தலைந்தேன்
மிரட்டாதுகாலன் செருண்டோடச்செய்ய விறைவிலிங்கு
புரட்டாசிமாதம்வருவாய் சிகிமலைப்புண்ணியனே.

(6)

பற்பலவாகியசெய்கையை நாடிப்பலதினமும்
கற்பனையான துற்கர்மங்கள் செய்துகருத்தொழிந்தேன்
சிற்பரவுன்றனைச்சேவித்து நானுஞ்செழிப்பதற்கு
அற்பிசிமாதம்வருவாய் சிகிமலையாண்டவனே.

(7)

ஆர்த்தடுஞ்சுரை அயிலேவிட்டேவி அரைட்சணத்தின்
யீர்த்ததைப்பாதிமயிலாக வேரிப்பின்னெஞ்சியதை
தேர்க்கொடியாக்கித் தினம்பணிகொண்டிஞ்சேவகனே
கார்த்திகைமாதம்வருவாய் சிகிமலைக்கந்தப்பனே.

(8)

ஆர்கலிவாரணத்தான்றந்த யானையை அன்று மணந்
தீர்முனியானவன்சொல்லிய தேவியைச்சிந்தையுன்னி
நேர்சென்று சூட்சியிஹற்கொண்ட நின்மலையிரங்கி
மார்கழிமாதம்வருவாய் சிகிமலைமாணிக்கமே.

(9)

பைரவாறுமதிசூடுமீசன் பரிந்தளித்த
ஐயெனக்காருமுறவில்லை யென்பதரிந்திருப்பாய்
மையென்பயாவையுநீக்கி நன்னீதியில்வைப்பதற்கு
தையென்னும்மாதம்வருவாய் சிகிமலைச்சண்முகனே.

(10)

ஊசியிலேரிச்செயுந்தவந் தன்னிலுறுதியுண்டோ
நாசியின்வாயுவைக்கண் ணெர்ந்தாதநடுவரிந்து
வாசியைப்பற்றியமுதூரலுண்டு மகிழ்வதற்கு
மாசின்மாதம்வருவாய் சிகிமலைமாணிக்கமே.

(11)

எங்குநிற்பாயெனவென்னாளு மேங்கியினைத்துவிட்டேன்
செங்கையிலவேலைப்பிடித் தன்னைமாரொடுசெந்திலனை
இங்குன்னைக்காணையின்மீதிலேரி யெழுந்தருளி
பங்குனிமாதம்வருவாய் பாயுரப்பரம்பரனே.

(12)

முற்றிற்று.

உ
வேலுமயிலுந் துணை.

வாரப்பதிகம்.

வாதிக்குமைங்கணைவல்லபமாற்றி யம்மன்மதனை
நீதிக்குடன்படப்பாசப் பிணிப்பைநெகிழ்த்துவிடச்
சோதிக்கொருருவாய்வந்த கந்தரின்னோகையின்மேல்
ஆதித்தவாரம்வருவாய் சிகிமலையாண்டவனே.

(1)

பங்கப்படுந்துய பஞ்சினையொத்துப்பரதவித்துச்
சிங்கத்திறைகையிற்சிக்கிடு மாவெனச்சீர்நிரைந்த
மங்கைப்படுவலையுற் றுழலாதமதிதரவே
திங்கட்கிழமைவருவாய் சிகிமலைச்சேவகனே.

(2)

ஒளவைக்கெதிரில்வெந்நாவலில் நின்றவறுமுகநின்
கவ்வைத்தினந்தொருங்கண்டு சுகானந்தக்காட்சியுற்
முவ்வைப்பெறும்படி நீ யுன்னிமஞ்ஞைதனிலுவந்து
செவ்வாய்க்கிழமைவருவாய் சிகிமலைச்சேவகனே.

(3)

மதனைப்பழிக்கின்றருபமுங் கையில்மணியயிலும்
சுதனுக்களிக்குந்திருநீ றுங் கொண்டுதொழுதுடுமென்
விதனத்தைமாற்றித் திருவடிதன்னேவிடைந்தளிக்க
புதனுக்கெழுந்துவருவாய் சிகிமலைப்புண்ணியனே.

(4)

தயாளக்குணத்தையணியா யணிந்திடுஞ்சண்முகநின்
செயாளுக்கருங்கனியாகிய தேவிதெய்வானையெனுந்
தயானைத்தடம்புயஞ்சேர்த்து நற்றோகைசுமக்கவிங்கு
விபாழக்கிழமைவருவாய் சிகிமலைவேலவனே.

(5)

சுள்ளித்தருவெனநின்றிடுஞ் சூரைத்துணைக்கமைந்த
புள்ளிக்கலபமியையேறி யென்னிற்புதுந்தவினை
துள்ளித்துலைந்திடநல் வரமீய்ந்துசுகப்படுத்த
வெள்ளிக்கிழமைவருவாய் சிகிமலைவேலவனே.

(6)

இனிக்கின்றபுத்தமுதா னதையுண்டங்கிடைநடுவிற
றொனிக்கின்றதோற்றத்தைக் கேட்டின்பமுற்றுச்சுகமதனி
லுனிக்கொள்ளுந்தன்மையுதவி யுன்பாதமுவந்தளிக்கச்
சனிக்கொருபோதுவருவாய் சிகிமலைச்சண்முகனே.

(7)

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

பொற்றி மடக்குப்பதிகம்.

வருவானே நிதியினைக்கவருவானே யகிலமெலாம்வணங்கியேத்தப்
பெருவானேக்கதிர்மதியார்பெருவானேக்கனிவினொடுபெணிக்காத் துத்
திரிவானேமலேகடொறுந் திரிவானேப்பரவிடுநல்சீலர்க்கின்பந்
தருவானேவனவேங்கைத் தருவானேயனுதினமுஞ்சார்ந்துவாழ்வாம்.

புரத்தானையெரித்தசடைப் புரத்தானையருகிருத்திப் பொருளைச்
சொன்ன, வரத்தானை வள்ளிசயம்வரத்தானைக் கஞ்சமலர்தன்னில்
வாழ்நாற், கிரத்தானைச் சாடுமறுகிரத்தானைச் சீரலைவாய்ச் செந்தின்
மேவு, பரத்தானை வெருவெளியம்பரத்தானை யனுதினமும் பணிந்து
வாழ்வாம். (2)

கனத்தானைச்சிகண்டியின்வாகனத்தானை மாராமற்கவனிப்போர்கள்
மனத்தானையருள்புரியுமனத்தானை யாசிப்போர்வழங்கவீயுந்
தனத்தானைமோட்சசாதனத்தானைப் புலவோர்கடமுவத்தக்க
வனத்தானையுயர்வேதவனத்தானை யனுதினமும்வணங்கிவாழ்வாம். (3)

தலையானைமுடிதிகழுந்தலையானைத் தேனாறுதழுவுங்குன்றை
மலையானையசுரருக்குமலையானை முப்பாழுங்கடந்தமன்று
ணிலையானைக்கொடியரகம்நிலையானைப் பூரணமாய்நிரைந்தயீரார்
கலையானையோதரியகலையானை யனுதினமுங்கருதிவாழ்வாம். (4)

படையானைக்கதிர்முனைவேற் படையானையடியவர்கள்பணிந்துகுழு
மிடையானையொருபோதுமிடையானை விரிபுவனமிதனைக்கார்க்கச்
சடையானைநதியணியுஞ்சடையானைத் தொழுமுனிவனொடுமுள்ளன்
புடையானையிலிருவர்புடையானை யனுதினமும்புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

மயத்தானைப்பரசைவசமயத்தானைத் திரண்டபெருமலைபோல்வீறும்
புயத்தானைபொலிமுகமம்புயத்தானைத் தனையரிந்தபுனிதமாக்கள்
வயத்தானைச்சரிந்தபெருவயத்தானை யடவிதனில்வரவேநாடி
தயத்தானையவிழியுதயத்தானை யனுதினமுஞ்சார்ந்துவாழ்வாம். (6)

வாரானைமிடியரெதிர்வாரானைத் தனைவணங்குமனிதர்குன்றப்
பாரானைப்புலையர்முகம்பாரானைப் பத்தியுடன்பரவார்க்கின்பந்

தாராணைக்கமமுடலர்த்தாராணை யுறுதிசெயுந்தகையோர்நெஞ்சம்
பேராணைப்புகலவொண்ப் பேராணையனுதினமும்பேணிவாழ்வாம்.(7)

நகத்தாணைக்குருமுனி தனகத்தாணைப் பலவளமும்நாடும்பேரே
நகத்தாணைத்துதிசெய்வாரகத்தாணை யெண்டிசையோர்நாடுந்தஞ்ச
முகத்தாணையிளங்கதிர்போன்முகத்தாணை முவுலகிள்முதிர்ந்தச்வர்
மகத்தாணையைந்தொழில்நேமகத்தாணையனுதினமும்வழுத்திவாழ்வாம்

முடியாணைமணிபதித்தமுடியாணைக் கருமைநிரமுகிலார்துன்றக்
குடியாணையடியர்மனக்குடியாணை மாராதுகொடுக்குமன்னக் [சம்
கொடியாணைப்பொருசேவற்கொடியாணைக்குகனென்றேகுவியாரநெஞ்
படியாணையேழேழுபடியாணை யனுதினமும்பரவிவாழ்வாம். (9)

மாயாணையொருபொழுதுமாயாணை யடவிதனில்வருகென்றோதும்
வாயாணையமுதமிழிவாயாணை யருமறைகள்வணங்கப்பெற்ற [ன்
துயாணையெனக்கினியதுயாணைத்தொழுதிரைஞ்சித்துதியாதார்க்கொ
றியாணைவிழியில்வருந்தீயாணை யனுதினமுஞ்சேர்ந்துவாழ்வாம். (10)

மயிலாணைத்தழுவுமிருமயிலாணை யவனியதைவலமாய்வந்த [ஞ்சிற்
வொயிலாணைமதிக்கவொணு வொயிலாணையொருவனென வுதியார்நெ
பயிலாணைமறையின்னம்பயிலாணைக் கவிராசர்பாடிப்போற்றும்
அயிலாணைச்சூர்கடிந்தவயிலாணை யனுதினமும்அடைந்துவாழ்வாம். (1)

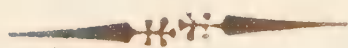
முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ச ர ண ப் ப த் து.

கந்தன்சரணங் கனிவாய்ச்சொலவே
எந்தன்சிரமீ திருவாகளிரே.

கந்தாசரணங் கருணாகரியின்
மைந்தாசரணம் வனநாயகிதன்
சொந்தாசரணஞ் சுருதிச்சுடரின்
வந்தாய்சரணம் வடிவேல்சரணம்.

(1)

வேலாசரணம் வேணிப்பரமன்
பாலாசரணம் பதமேயருளுஞ்
சீலாசரணஞ் செந்திற்றிகழும்
வாலாசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(2)

அய்யாசரணம் அடியர்க்கருளும்
மெய்யாசரணம் விரியும்பனிது
கையாசரணம் கடலாடைதிகழ்
வையாசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(3)

சூன்றாய்சரணம் சூவர்குடிசுற்
சென்றாய்சரணம் தெரிவைக்கெதிரே
நின்றாய்சரணம் நெரிபேபரவும்
மன்றாய்சரணம் வடிவேல்சரணம்.

(4)

அபிலாய்சரணம் அவனிக்குளையர்
ஒயிலாய்சரணம் உயரப்பரவும்
எயிலாய்சரணம் இருவற்குரிய
மயிலாய்சரணம் வடிவேல்சரணம்

(5)

கோவேசரணம் குருமாமுனிதன்
றேவேசரணம் தினமுங்கமழும்
பூவேசரணம் புனிதாமயிலில்
வாவேசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(6)

துறையேசரணம் சூரைத்தடிசெய்
யிறையேசரணம் இமயர்க்கருள்செய்
நிறையேசரணம் நின்னன்பர்புகழ்
மறையேசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(7)

நிலையேசரணம் நிதமேவிவளர்
கலையேசரணம் கடல்குழுலகின்
றலையேசரணம் சதுர்மா மறைநேர்
மலையேசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(8)

நீராய்சரணம் நினைமுன்னுதவும்
பேராய்சரணம் பெர்யோரணியும்
தாராய்சரணம் தையல்மாருடனே
வாராய்சரணம் வடிவேல்சரணம்.

(9)

நாதாசரணம் நலியும்பிரமன்
வேதாசரணம் விரதர்க்கருளும்
போதாசரணம் புகுவென்னகமே
வாதாசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(10)

துங்காசரணம் துடியாமிடையார்
பங்காசரணம் பழநிக்கிரிவாழ்
பொங்காசரணம் புலவர்க்கணியாம்
வங்காசரணம் வடிவேல்சரணம்.

(11)

மு ற் றி ற் று.

உ

வேலுமயிலுந் துணை.

சந்த வருகைப்பதிகம்.

திருமருவிடுமரிமருகாவருகச் சிவகுருபரனெனுமுருகாவருகத்
தினகரனெளியெனுமுகனேவருகத் திரிபுரையருளியமகனேவருக
மருமலர்தனையணிபுயனேவருக வளமிகுசிவகிரியயனேவருக
மணியொளிதிகழ்வுறுமுடியாய்வருகமலைகளிலமர்வுறுகுடியாய்வருகக்
குருமுனிபரவிடுகனேவருகக் குணமுடையடியவரகனேவருகக்
குரமகள் மருவிடுகணவாவருகக்குயின்மொழியனையவள் துணைவாவருக
கருணையயுதவிடவிரைவாய்வருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கணமுடனெளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (1)

ஒருமுதலெனுமொருபொருளேவருக வுலகினையருளியவருளேவருக
உவரியில்வருமொருமணியேவருக வுரகர்கள்முடிபுனையணியேவருக
அருவெனுமுருவெனுமலாவருக அடியவர்பரவிடுவிமலாவருக
அரிபதியுதவியகுமராவருக அசுரரைவெரிவியசமராவருக
பெருகடுமதுநதியுடையாய்வருக பெருமதகளிரெனுடையாய்வருக
பிரணவவொளிவருவடிவேவருக பிரபலமுளமறைமுடிவேவருக
கருணையயுதவிடவிரைவாய்வருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கணமுடனெளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (2)

கவுணியர்குலம்வருசுதனேவருகக் கடவுளர்பரவிடுபதனேவருக
கஜமுககணபதியினையாய்வருகக் கனர்கள்பரிவுறுபனையாய்வருக
பவவினையதுபொடிபடவேவருக படிவலம்வருமயிலுடனேவருக
பரிவுடனுனதருள்தரவேவருகப் பதியினையினிவொடுபெரவேவருக
தவமதுபுரிபவர்தனமேவருகத் தரணியிலுயர்வுறுகனமேவருக
தனதெனும்மதுசெலவேவருகத் தலையினிலொளிரிடுகிலவேவருக
கவரவமுரவிதுத்திநீவருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருகக்
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (3)

மடலுறுமதுவிழிமலரேவருக மலரினிலமைவுறுமணமேவருக
மணமதிலுறுமுயர்சுகமேவருக வளமிகுதிழல்தருதருவேவருக
படர்கிளைதருவுறுபழமேவருகப் பழமதிலுறுமினிசுவையேவருக
பலமதுவிழித்தருதுடரேவருகப் பனிகரைவழிவருமமுதேவருகத்
திடமிகுமசுரர்கனெமனேவருக சிரகிரியிலகுமலமனேவருக
தினமுன்திருவள்தரவேவருகத் திசைபுகமுனதடியுரவேவருக
கடனினிலுலவிகலமேவருக கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (4)

சுவணமதில்வருகுகனேவருகச் சமணரையழிபரைமகனேவருக
சவுனகர்பரவிடுதனியேவருகத் தகரினிலமர்வுறுகனியேவருக
குரவனவெருவியகுணமேவருகக் குமரபுரியிலுறுமணமேவருக
குதுகலமுடனெனதெதிரேவருக குவலயமுலவிகத்திரேவருக
பரவெளியெனுமொருதுரியாவருகப் பஜனையிலினிவுறுபிரியாவருக
பழனியிலமைவுறுதுறையேவருகப் பலமலையதிலுறுமிறையேவருக
கரமிசைவெணிரொடுவிரைவாய்வருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (5)

புகையொழிவுறுகனலொளியேவருகபொதுவினினடமிவெனியேவருக
புனமிசைசெலுமொருமுனியேவருகப்புனைவனைவிலைசெயுநனியேவருக
நகைமுகமொடுமொழிபுகல்வாய்வருக நதியுதவிடுசிறுமதலாய்வருக
நமன்வருவழியடைபடவேவருக நலமுயர்கதியதுதரவேவருக
பகைவரைவெருவிடுபவனேவருகப் பரகிரியமர்வுறுதவனேவருக
பலதுயரதுபொடிபடவேவருக பரவெளிதனிலெனைவிடவேவருக
ககனமதனினிரைநிலையேவருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (6)

சங்கொலிமிகுசலரிதியாய்வருகச் சஞ்சலமதுதவிர்மதியாய்வருக
தண்பரவிடுமரிமலையாய்வருகச் சந்ததமெனதெதிர்நிலையாய்வருக
புங்கவரடிதொழுவிரைவாய்வருகப் புந்தியிலுனதருள்நிரைவாய்வருக
புன்னொழிலெனைவிடவெதிரேவருக பொன்கலனதிலுறுகதிரேவருக
மங்கலமுரசொடுமயின்மேல்வருக வஞ்சியரழுகொடுமிருபால்வருக
வந்திடுமடியவருடனேவருக வஞ்சனையறநடமுடனேவருக
கங்குலவிலகிடுகலையாய்வருகக் கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (7)

பரிபுரமதினொலியெழவேவருக பனிநுகரமதொடுதொழவேவருக
பலசமயமதனிணுருவேவருகப் பகரருமறைபுகளருவேவருக
திரிபுரமெரிசிவனருளேவருகச் செகமகையுதவிடுபொருளேவருக
தினமெனதெதிரழகுடனேவருகச் சிரமதினடமிடுனடனேவருகக்
குரியிதுவெனவழிசொலவேவருகக் கொடுமனமதுநிலைபடவேவருக
கொலுவினிலமர்வுரநலமேவருகக் குயிலியைமணமதுதரவேவருக
கரிபரிநிரைவுருபதியாய்வருக கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கனமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (8)

வளமுடனறுபடிவளர்வேவாய்வருக மதிரவியெனுமிருகலையாய்வருக
வளியதுதரிபடுமனையேவருக மனையினிலிகியவனையேவருக
புளகிதுமெழவிதுததியேவருகப் பொதுவிநிரடமிடுநிதியேவருக
புகலருமொருமுனைநிலையேவருகப் புக்குமொருசுழிமுனைகலையேவருக
அளவிடமிகவரிதூரியாவருக வறுமரைபடுமொடுபெரியாய்வருக
அவனுருமரகதவடிவேவருக வதுலுருமதுநிராகுடமேவருக
களவமதிலகிடவிரைவாய்வருக கருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக
கணமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (9)

கொடுவிடமதைநிகரிடுமொழிமடவார் குலவிடவவரினதரமதுபருகி
குவிதனமதுகரமதுகொடுநெருடி குயிலெனமயிலெனவவரடிவருடி
படுவரவதைநிகரிடுபகமதுவே பதவமனவனுதினமதுகெதியெனவே
படுவலையுருகலேநிகரெனவடியேன் படுகுறியதுதனின்முழுகிடாதருளி
திடமுளவழியிதுவெனவரமுதவிச் சிரகிரிதனி லுருகுடிலையில்மருவிச்
சிருமயிலெனுமொரு மனையினதரத் தினி லுருமுதனையினிவொடு
கடமதுநிலைபெரவருளதுபுரியகருமுகில்படிசிகிமலையாய்வருக[பருகிக்
கணமுடனொளிரிடுகதிர்வேலுடனே கந்தாவருகக்கதியதுதரவே. (10)

உ
வே லுமயிலுந் துணை.

ம யூ ர கி ரி

முருகரனுபூதி.

காப்பு வேண்பா.

சேந்நூர்வளர்குமரன் சீரதனுபூதியதாய்ச்
சந்தமுரவேயடியன் சாற்றவே-தந்திமுகச்
சிற்பரமாய்வல்வினையின் றீதகற்றியாண்டருளுன்
கற்பகவினாயகனே காப்பு.

. திருவேய்ருவே செருவேயுருவே
மருவேமலரே மணமேமதுவே
தருவேரிழவே தனமேகனமே
குருவேகுணமே குமராசலனே.

(1)

மதியேரவியே மயிலேயயிலே
பதியேபுவியே பணியேயணியே
நிதியேபொருளே நிறைவேயுறவே
விதியேசெயலே விமலாபரனே.

(2)

மறையேதனியே வறையேதிறையே
இறையேகனியே இனமேமனைமே
பொறையேபுகழே புனையேநினையே
துறையேபுனையே தொழுதேனருளே.

(3)

மண்ணேமரமே வளருங்கினையே
விண்ணேபுனலே வெளியேயொழியே
பெண்ணேயலியே பிரவாணுருவே
கண்ணேனையாள் கருணாகரனே.

(4)

சிந்தாகுலமானவை தீர்த்திடவே
வந்தாள்முருகா வடிவேலொடுநீ
எந்தாய்மறை தேடுமிளங்கனியே
கந்தாகுமரா கதிர்வேலவனே.

(5)

பிரமன்றனைமெய்ப் பொருளோ துகெனத்
தரமன்றெனவே தளைசெய்தவனே
அரமன்றிதுவென் றரனும்புகலச்
சிரமின்றெடெனச் செயும்வேலவனே.

(6)

அய்ந்தாறுடனென் றறுமாழகனே
மைந்தாவுமையாள் மகிழுந்தவமே
பைந்தாரணியும் பகவன்மருகா
நைந்தாகுலமா கினையகனே.

(7)

பட்டேன்வெகுபாடுகள் பட்டுமிகக்
கெட்டேன்வரு கேவலம்யாவையுமே
விட்டேனினிலே றிலையென்றுனையே
தொட்டேனெதிர் தோன்றவெழுந்தருளே.

(8)

அத்தாபழனிக் கதிபாயெனையாள்
முத்தாபடியின் முனிவின்றவரின்
வித்தாரமதான மெய்வேசமதை
நத்தாதுனைநா னவிலப்பணியே.

(9)

சுங்காளனருள் சுதிர்மாமணியே
மங்காடெனநீ மகிழ்வித்தருள்வாய்
சிங்காரவலங் க்ருதசேவலனே
நங்காய்வனநாயகி நாயகனே.

(10)

தேடும்பொருள் தேவர்கள்மூவர்களும்
நாடும்பொருள் நாவலர்பாவலர்கள்
பாடும்பொருள் பாரினிலெத்திரமும்
கூடும்பொருளாகிய கொற்றவனே.

(11)

முன்னேமறையின் முடிவேதிகமும்
பொன்னேமணியே பொதுவாயுலகுக்
கன்னேதையே யறிவேயுனையா
னென்னேரமுமேற்ற வெழுந்தருளே.

(12)

சிங்கத்தமர்பார்வதி தேவியின்
தங்கத்துறுமார்வரு பாலமுதம்
பொங்கக்கொளுபுன் னகைவாயுடையாய்
வங்கக்கிரியோன் மகிழுஞ்சுதனே.

(13)

கோல்லாவிரதங் கொளவேதினமும்
வல்லாயெழியேன் மனதிற்புகுவாய்
நல்லார்தினம் நாடியநாயகனே
சல்லாபமனோகர ஷண்முகனே.

(14)

நாதாதிரையங்கையி னக்கியவன்
போதாமிகு பூசுரர்வந்துதொழும்
பாதாதுயர்நீந்து பரக்கவரந்
தாதாபுவியிற் றனிநாயகனே.

(15)

ஆனாயுலகுக் கதிமாபதியாய்
வானாய்நிலனாய் வருமாபுனலாய்
ஊனாயுயிராயுடலா யொளியாய்த்
தானாயிலகுந் தனிநாயகனே.

(16)

காடாய்மலையாய்க் கரியாய்ப்பரியாய்
வீடாய்நிலையாய் வெளியாயொளியாய்
நாடாய்நடுவாய் நடுநின்றவராய்
ஏடாய்மறையா யிலகும்பரனே.

(17)

மாலாயரனாய் மாலின்சுதனாய்
நூலாய்வுணர்வார் நுவலும்பொருளாய்ப்
பாலாய்நுரையாய்ப் பரவும்பிறையாய்க்
காலாயமருங் கருணாகரனே.

(18)

ஒன்றாய்ப்பலவா யுளதாயிலதாய்
நன்றாய்க்கொடிதாய் நவிலப்பலரும்
பொன்றாய்ப்பொருளாய்ப் புகழாய்த்திகழாய்
குன்றாக்குடிவாழ் குமரரபரனே.

(19)

காராய்க்கருவாய்க் கருவின்றுடரின்
நூராய்ப்படிமேற் சலமாய்ச்சலமார்
ஆராய்க்ருமிழாய் அதின்வாழ்வனவாய்ச்
சீராய்ப்பொலியுஞ் செகதீஸ்வரனே.

(20)

முத்தாய்மணியாய் முதிரும்பவழக்
கொத்தாய்வயிரக் குழுவின்னொழியாய்
வித்தாய்மரமாய் விரியுங்கொடியாய்
சித்தாயிலகுஞ் சிவஷண்முகனே.

(21)

வண்டேனுதரும் மலரின்மதுவே
கண்டேபலவின் கனியேகழையின்
துண்டேகதலிச் சுழையின்சுவையே
பண்டேரிலகும் பழனிக்குருவே.

(22)

அஞ்சொன்றுடநா லதுவாயதின்மேல்
அஞ்சொன்றுடநா லதுவாய்மருநால்
அஞ்சொன்றுடநா லதுவாயதின்மேல்
அஞ்சொன்றுடனா யமரும்பரனே.

(23)

பஞ்சந்திரிமற் றெருபஞ்சமிரு
பஞ்சஞ்சதூர்பஞ்ச மொர்பஞ்சதிரி
பஞ்சந்துவமாகினை பற்றுசதூர்
பஞ்சம்மெனவென் றபரம்பரனே.

(24)

மறைநாலுமதாகி வழிப்படியே
இறையோன்முதலே வருமைந்தொழிலைக்
சுறையா துநடத்திய கொள்கையுமாய்
முறையேபுரியும் முருகாகுகனே.

(25)

ஆறுகியசாத் திரமாகியுமற்
நீறுறுடனாறு புராணமதாய்
வறுக்கெயெட்டுட னெட்டுப்பொரு
வாறாயிலகு வடிவேலவனே.

(26)

எட்டெட்டுடனென் கிறகோணமதாய்
எட்டென்பனதிக்குக னெங்கணுமாய்
எட்டென்பனவட் சரமேகமதாய்
எட்டென்கிறவட்சர வேரகனே.

(27)

நயநாயகராகிய நாதனுமாய்ப்
பவமேகுறுபான்மை படைத்தவனாய்த்
தவமேவியசற்சனர் தாணுவுமாய்
சிவமேவியசற்குண செர்திலனே.

(28)

அண்டத்துறுமந் தரமண்டலமாய்
அண்டர்க்கொருவன் புளநாயகனாய்
அண்டத்தினுமப்புர மப்புரமாய்
அண்டத்துறுமாவியு மானவனே.

(29)

பொங்காரமவும் புனலும்பிறையும்
கொங்கார்மலரும் கொன்றைத்தொடையும்
அங்கார்அருகும் அணியும்பறையான்
பங்காரருளும் பழனிக்குமரா. (30)

மரியும்மழுவும் மன்னுந்துடியும்
கரியின்னூரியும் கடுவார்மிடரும்
வரியின்னதழும் வகையாயணியும்
அரியின்பெரியான் அருள்மாமணியே. (31)

கல்லாலடியிற் கனையோகமுறப்
பொல்லாமதவேள் பூவின் கணையைச்
சல்லாபமதாய்ச் சாடப்பொடிசெய்
வீல்லாம்விழியோன் வேண்டுங்குருவே. (32)

தில்லைப்பதியிற் றிருமால்பிரமன்
எல்லைப்பொருளே எமையாட்கொளவே
தொல்லைப்பழநோய் தொலையென்றவரின்
சொல்லைப்பருகுந் தூயோன்சுதனே. (33)

ஆங்காரமதா யயனுந்திருவும்
பாங்காயவரின் பலமுந்தெரியப்
பூங்காலடிபொன் முடிதேடுகெனக்
கோங்காகியவன் குருமாமணியே. (34)

இமையாசலமீது யெழுந்துலகந்
தமையேயருள் தாயவளாகியநல்
லுமையாளுருவா கியவுத்தமனே
கமையேயெனையாள் கதிர்மாமணியே. (35)

கனமாகியகார்த் திகைமாரறுவர்
தனமுரியபால் தனையுண்டுபசும்
புனல்மேல்வளர் புண்ணியவுன்னடியார்
மனமேவியவாழ் மயில்வாகனனே. (36)

நந்தாயுமைநாடியே ஞானமுதந்
தந்தாளவள் சற்குணசீலனைசம்
பந்தாவெகுபண்ணெடு பாமொழியும்
கொந்தாற்மலர்கூடிய கொற்றவனே. (37)

மதுரைப்பதிமேவிய மன்னவனின்
சதிரைத்தவிர் சர்க்குணஷண்முகனே
கதிரைப்புடை கர்ப்பகமோங்கிவளர்
கதிரைக்கிரிமேவிய கண்மணியே.

(38)

கந்திக்குலையூரியகள் பெருகிச்
சிந்தித்தெருமேவிய செந்துகளைப்
பந்திப்பொடுசென்று படிந்துவருஞ்
செந்திற்பதிமேவிய சேவகனே.

(39)

தேங்குக்குலையூரிய தேன்வழியப்
பங்கப்படுமா பழனந்தனிலேர்
சங்குக்குழுவுரியே சாடிவருந்
துங்கப்பழனித் துறைவேலவனே.

(40)

வீசங்கொடிமல்லிகை மேன்மலரின்
நேசம்பெரவண்டுகள் நின்றுமுனி
கூசம்படியூதிய கோட்டியொரு
தேசம்பெருதென்கிரி வாசகனே.

(41)

காலித்திரள்செல்கிற கால்வழியே
யாலித்துடராரெனவே பெருகிச்
சாலிக்கதிர்மேவிய தடியமரும்
பீலிக்கிரிமேவிய பெற்றயனே.

(42)

கருமேகமதாகிய கால்வழியின்
வருமாபுனல்யாவையும் வைத்துளதோர்
பெருவாரிதிசீரியே பேரலையேர்
திருமாமதில்குழ் வுறுசெந்திலனே.

(43)

பொன்னுலிலைகா யுதிர்பூவுடனே
மின்னூர்பதிமேவிய மென்றருகுழ்
நன்னேர்பொழில் நாடியமானகர்வாழ்
மன்னேமிசூசீரலை வாழ்பவனே.

(44)

சோலைக்கிளியா தியசூழ்பரவைக்
கோலத்தொடுகுவிய கோகிலநற்
காலைப்பொழுதுன்னிரு காததனிற்
சீலத்தொனிதோய்வுறு செந்திலனே.

(45)

பாரப்புயல்வந்து படிந்தமரக்
கோரக்குரமாதர்கள் கொண்டதனின்
நீரைப்பிழியென்று நெருங்கியம
யூரக்கிரிமேவிய வுத்தமனே. (46)

போன்னுடவர்பிள்ளைகள் வந்துபொழில்
தன்னுல்மறை தாபரமீதிலமர்ந்
தென்னுளமிருந் திசையாடல்புரி
நன்னுகமதேரிய நாயகனே. (47)

வித்தியாதார்தங்கள் கைவீணையொடு
நித்தியாசுகமாகிய நின்புகழைப்
பத்தியாயவர்பாடி மருங்கடையுஞ்
சித்தியாய்வளர் தென்கிரிவாசகனே. (48)

புவியிற்பலமாயை புகன்றிடுவோர்
கெவியிற்படியாது கிளர்ச்சியுரக்
குவியப்பலவாறு குணத்தையிற்று
செவியிற்புகவுய்த்திடு சேவகனே. (49)

மின்னுக்கிணையொத்திடு மேனியார்பா
லுன்னிக்கலவிக்கு னுளைந்துதினம்
பன்னிச்செலுபான்மை துடைத்தடியேன்
முன்னிற்கவெழுந்தருள் முன்னவனே. (50)

சேலுக்கிணை செப்பிடுகூர்விழியார்
மாலிற்றினமுற்று மயங்கலுறா
வேலைக்கரமத்தி லெடுத்துமயில்
காலேக்கொளவந்தருள் காட்டுவையே. (51)

முற்றிற்று.

உ
வேலுமயிலுந்துணை.

ம யூ ர கி ரி ய ந் த ர தி.

காப்பு - வெண்பா.

பேரோங்கு குன்றைமலைப் பேரிற்பசாகரன்மேற்
சீரோங்கு மந்தாதி செப்பவே - காரோங்கு
மஞ்சகரத் தெந்தையவ னஞ்சலென்போருக் கருளுங்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியே காப்பு.

கட்டளைக்கலித் துறை.

ஓங்காரவீட்டிலுறுமணியே திகழுன்பதத்திற்
பாங்காகவேழைபர்வோடுரைக்கும் பனுவல்கொண்டு
தாங்காதமையல்தருமாதர் பாசந்தவிர்த்துணையா
னங்காதிருக்கவரந்தருவா யிதுரிச்சயமே.

(1)

நிச்சயமாயுனையன்றி யிங்காரொவரநேசமுற்றே
னிச்சகவாழ்விலிடையா திதுததியின்பமொடு
துற்சனராமசுராதியைவென்ற நின்றய்ப்புபதஞ்
செச்சையிலங்கவந்தாள்வாய் சிகிமலைச்சிற்பரனே.

(2)

சிற்பரமாகியதேவா திருவருள்செய்துவிட்டாற்
றற்பரமேவியொருநாளுஞ் சாவின்றிசார்ந்தினிய
பொற்பதந்தோய்ந்துபுனலாடி யின்பம்புனைந்துசடங்
கற்பமதாகியிருப்பேன் கருணையைக்காட்டுவையே.

(3)

காட்டுவைஞானக்கருவுலங்காணக் கனத்தமையல்
பூட்டுவைமோனம்புகுத்துவையாவும் பொதிந்தவிடம்
நாட்டுவையென்றும்நலியாதிருந்து நலம்பெரெனச்
சூட்டுவைவேதந்துதித்திடுந் துயதுணைப்பதமே.

(4)

துணைப்பதமேவிச்சுரராதியோர்கள் துதித்துமறை
யிணைப்பதமேநிதம்நீதருவா யென்றிறைஞ்சிவிற்க
வணைப்பதுநங்கடனுமென வன்றுனருள்ளித்து
மணைப்பதமேவெழுந்தருள் சண்முகமாணிக்கமே.

(5)

மாணிக்கமென்றுமதிப்படங்காத வைரமென்றுந்
தோணிக்குன்றருயர்காளிப்பதிதனிற் றேன்றியம்மை
பேணிக்குன்றமுலேபூறலுண்டானென்றும் பேசரிய
வேணிப்பிரானன்றுகொண்டாடின னுனைவேலவனே.

(6)

வேலவனேமயின்மீதினிலுர்ந்து வீரஞ்சன்முதல்
மாலவனேதொழவீற்றிருப்பாய் குன்றைமாபலையில்
நூலவனையெனவுன்னடியார்கள் துவன்றவிருப்
பாலவராசைப்பரிவுங்கைமேலிற் பலித்திட்டதே.

(7)

பலித்திடவேண்டிப்பலகலையாய்ந்து பருவமிதிற்
சலித்திருந்தாலினியென்றடியே னுனைச்சார்ந்தடுநாள்
ஒலித்திடும்வீரகண்டாமணிப் பாதமுவந்தளிக்க
வலித்திடவேயிங்கு தாமதிக்காதினிவந்தருளே.

(8)

வந்தருள்வாயெனேமாதவனுக்கி பகிழ்ந்துவரந்
தந்தருள்வாய்சிவசற்குருவே யுன்றனயனியா
னந்தகனோடமராடுதல்நீக்கி யவனைவென்று
சந்ததம்வாழக்கருணைசெய்வா யிதென்சங்கற்பமே.

(9)

சங்கற்பமென்பதனைசமுண்டே கொடுந்தையலர்கள்
கொங்கைக்குன்றானதிற்சாராமலு மவர்கொஞ்சுதலாற்
பங்கப்படாமலுமாயாமயக்கினைப் பற்றருத்துத்
துங்கத்தவத்திநிற்சேர்ந்திடவே யருள்சந்தரனே.

(10)

சந்தரமேனிச்செழுஞ்சுடரே சுயஞ்சோதியுறு
மந்திரமேயுனையான்மறவேன் வள்ளிமாமயிலுஞ்
சந்தணிகொங்கைமின்னாற் தெய்வயானைதழுவவிங்கு
வந்திடவேண்டுமயிலேறி யித்ததிமன்னவனே.

(11)

மன்னவனேமலைமான்மக னேவிணின்வானவர்க்கு
முன்னவனேமுதலானவனே தந்திமுத்தனுக்குப்
பின்னவனையயில்பெற்றவனே முன்பிரணவத்தைச்
சொன்னவனையதின்குக்குமனே யெதிர்தோற்றுவையே.

(12)

தோற்றுவைவாசிதுலக்குவை யாதியிற்றொட்டவினை
மாற்றுவைநீதம்வழுத்துவை யேழைமனக்கவலை
யாற்றுவையாசையடக்குவை யாவுமகன்றபின்பு
தேற்றுவைபூறல்தெவிட்டுவை யென்றெனைச்சேவலனே.

(13)

சேவலந்தோகைமுகிலாட நீலச்சிகியமர்ந்து
பூவலம்போந்துபழம்பெரவேண்டிப் புரமெரித்த
மாவலன்பாற்செலயானைகொண்டா நெனுமாற்றமதாற்
காவலனாகிச்சிவகிரிமேவிய கந்தப்பனே. (14)

கந்தப்பனென்றுங்கதிர்வேற்கரனென்றுங் காதல்கொண்டார்
சொந்தப்பனென்றுந்துரியத்திலாடுஞ் சுடரதனின்
வந்தப்பனென்றுஞ்சரவணமாது மனமகிழ்ந்து
தந்தப்பனென்றுமுனதடியார் நிதஞ்சாற்றுவரே. (15)

சாற்றிடும்பாவணிதண்புயத்தோடுஞ் சண்டன்கதிர்கள்
தோற்றிடும்பாவணிசண்முகத்தோடுந் துலங்குமணி
யேற்றிடுமார்பொடுங்கண்டவர் தாழ்வெழுந்தடியன்
போற்றிடீயும்விரைந்துறவேண்டு நற்புண்ணியனே. (16)

புண்ணியமென்பதியாதொருபோதும் புரிந்தரீயேன்
பண்ணியபாவங்களெத்தனையோ கொடும்பான்மையதே
யெண்ணியபோகங்கிடைத்திடவே வந்தினிதருள்வாய்
திண்ணியமானக்ரவுஞ்சனைச் சேதித்தசேதனமே. (17)

சேதனமான துநீடியதாகித் தெளிந்துமுத்தி
சாதனனாகமனமுவந்தேனந்தத் தன்மைபெற
வாதனையாவுமெரிந்திடீத்து மனதடங்கப்
போதனைசெய்தெனையாள்வாய் சுகிமலைப்புத்தமுதே. (18)

புத்தமுதாற்றற்புனலிழிபாதை புகுந்ததனை
நித்தமுண்டிருகாலாறவங்கு நிலைத்திருந்து
சித்தமுவந்துபரானந்தமேவித் திகழொளியைப்
பத்தியிருந்திடவேண்டுமச்சாதகம் பண்ணுவையே. (19)

பண்ணுவந்தோதிடுங்கின்னரர்மாதர்கள் பந்தியதாய்
நண்ணிடும்பூப்பொழில்சேர்ந்திடுந் தோகைநவிரமதிற்
றண்ணுவுந்தொடையானதுசாற்றித் தவமுனியேவர்
விண்ணுறவோமக்கனல்வளர்த்தோதி விரும்புவரே. (20)

விரும்புவராசைவிலக்கியுன்பாத வெளியடைந்து
பெரும்புகழ்தேடிப்பிழைத்திடவேயவர் பேதயின்றித்
தரும்பதியின்றதனயென்றேத்தித் தழுவிடுவார்
அரும்பொருளேயுனருள்வினையாட்டி னதிசயமே. (21)

அதிசயமானகதையொன்றுகே ளிந்தவனிமிசை
சதியதனாலையோனியின்வாசல் தனிலிழிந்து
மதிதடுமாரிவழிதெரியாது மலைத்திறந்து
கதிகெடுமாந்தர்கதிரோனெனவருங் காரணமே.

(22)

காரணமானகதியினைக்காணக் கசடறுத்து
பூரணமேவிப்புகவரிபாதவர் புன்மதியால்
ஆரணமோதியதுவிதுவாமென் றசங்கைகொண்டு
ஏரணம்பேசிப்பலனடையாம லிறப்பர்களை.

(23)

இறப்பர்களாம்பிதிதன்னை வெல்லார்களிதையறிந்தோர்
துறப்பர்களாமிந்தத்தொல்லுலகாசை துறந்துதன்னை
மறப்பர்களாமவர்வாய்திரவாது மவுனமுற்றுச்
சிறப்பர்களாமுயர்நற்றவத்தோர்களின் சீலமிதே.

(24)

சீலமென்றோதிற்செருக்குறுமாந்தர் சினந்தடுவார்
காலன்வந்தாலவர்கால்கரமீட்டிக் கண்ணைவிழித்தே
யோலமிட்டேங்கித்தமர்மனைசூழ வுறங்குதல்போற்
காலமதாகியெரிநரகூடு கலங்குவரே.

(25)

கலங்கிடவேவாவுந்தன்பாதாரவிந்தங் கலந்திருந்து
துலங்கிடவேவாமனஞ்சுத்தமதூகிச் சுழிமுனையி
லிலங்கிடவேவாவதையென்னிருகாதி லினிதுரைத்து
சலங்கெடவேவார்வழிசாற்றிடுவாய் குன்றைச்சற்குணனை.

(26)

சற்குணமென்றபொருள்பெரவேண்டிச் சனகன்முதல்
துற்குணந்தன்னைத்துறந்தோர்கள் யாவருஞ்சூட்சிபதால்
நிற்குணமாமுன்னிலையதைக்காண நெடிதிருந்து
பற்பலமாதவம்பண்ணியுன்பாலிற் பரவுவரே.

(27)

பரவிடுமேழைக்குதவிடவேண்டும் பலவரங்கள்
கரவடமாதிகொலேகிரிகாமமுங் கள்ளருந்தல்
பரமனைபோகங்கவராடுதல்மற்ற பான்மையெல்லாம்
வெருவிடயானும்விளங்கிடவேண்டுமென் விண்ணப்பமே.

(28)

விண்ணப்பமொன்றல்லிரண்டல்லவே யுன்விரைகழலில்
எண்ணிக்கையாகவினிதிந்தேதன் செகதீள்வரனே

நண்ணிப்பல்காலமுமுன்பதமேவ நயந்தடிமை
பண்ணிக்கொண்டாலல்லவோவெனக்கே நல்லபாக்கியமே. (29)

பாக்கியத்தால் இந்தமானிடதேகப் பலனடைய
வாக்கிவைப்பாயுந்நயஞ்சலென்றேத்தி யடிதொழுதேன்
தாக்கியச்சூரணைவாகனமாக்கவுந் தாங்கியவன்
தூக்கியவாவந் துகாத்தருள்வாயிந்தத் தொண்டனையே. (30)

மு ற் றி ற் று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

திருவாலவாய் திருவிளையாடலேமுன்னிட்டு
ஸ்ரீ மயூரகிரி சுப்பிரமண்யர்மீது பாடிய
வெண்பாமாலை.

மூர்த்திதலந் தீர்த்தமதால் முத்திதரும் மாமதுரைச்
சீர்த்தநகர் வாழ்பரமன் செய்யாடல் போர்த்திவரக்
குன்றநகர் வேலவன்மேற் கூறுவெண்பா மூர்த்தியுரக்
கன்றுணை மாமுகனே காப்பு. (1)

வானவர்கோன் சூரை வதைத்த பழியதனைக்
கானமிசை தீர்த்துக் கதியுதவும் மோனபரன்
பெற்றெடுத்த குன்றைப் பெரியவடி வேலவனே
இற்றதியி லுன்றனரு ளீ. (2)

நாட்டாணை தன்னதிலும் நல்லயி ராவதமுன்
காட்டாணை யாயுமுன்று கானகத்தில் வாட்டமுரசு
சாபமதைத் தீர்த்தருளுஞ் சங்கரனின் றன்சேயே
தீபமது தோன்றிடவே செய். (3)

காவனத்தில் வாழ்சன் காட்சியொடுந் தென்னவனே
மாவனத்தை மானகராய் வைத்திடெனக் கோவனத்திற்
செய்யுந் திருக்கோவில் சேருஞ் சிவசுதநின்
றுய்யம் பதமில்ங்கத் தோன்று.

(4)

புத்திரப்பே ரில்லாது போற்றுமலை யத்துவசன்
சித்த மதுகளிக்கத் தேவிதன்னைப் புத்திரியாய்த்
தந்த வரன்மகனே சம்சார சாகரத்தின்
பந்தமதை நீக்கியருள் பாலி.

(5)

முன்று தனத்தவனை முவ்வுலக மும்புகழத்
தோன்றி மணமுடித்த சுந்தரனார் யின்றருளும்
பாலா பரங்குன்றா பன்னிருகை வேலவெனைச்
சீலாவுன் செய்யபதஞ் சேர்.

(6)

மாமணத்தி லன்னமுண்ண மன்றுண்டம் பார்க்கவென
நேமமுட னேமுனிவர் நின்றிடவே சேமமுர
வெள்ளியம்ப லத்தாடும் வேத னுதவுசுத
பிள்ளையெனைச் சந்ததமும் பேண்.

(7)

மங்கை யரனிடத்தில் வந்தடிசில் மிஞ்சினதால்
இங்குண்பா ரில்லை யெனவியம்ப பொங்கமுடன்
குண்டோ தரசெலெனக் கூறும் பரமசுத
சண்டனாவெல் மார்க்கமதைச் சாற்று.

(8)

இட்டவன்னம் பத்தாம லெங்குங்குண் டோதரன்பாற்
றிட்டமொடன் னக்குழியுஞ் சீலவைகை சுட்டழைத்த
சோமசுந்த ரேசரருள் சுப்ரமண்யா வுன்றனது
சேமமயின் மீதுவந்து சேர்.

(9)

பொன்மலை தன்னிடத்தே போந்தமுனி கோதமனும்
முன்னீரில் மூழ்குதலே முத்தியென அன்னவளின்
சித்தைப்படி கடலைச் சேர வரவழைத்தோன்
மைந்தவெந்தன் வல்வினையை மாற்று.

(10)

வந்தசிந்தி னிற்படிய மன்னனிலா தென்செய்வேன்
எந்தையெனப் பொன்மலை யேங்கிவிற்க அந்தரத்திற்
றென்னவனை வாவென்ற சீமான் றவத்துதித்த
முன்னவனை வந்திடுவாய் முன்.

(11)

ஆண்டகையாய்த் தேவன் அரசாளுங் காலமனை
வேண்டவுனை உக்கிரனாய் மேதினியில் பாண்டிதனை
யாளென்றமைக்க வரசுபுரி சண்முகனை
பாளென்ற மையலரப் பார்.

(12)

தேன்னவனாய் நீயிருக்கச் சேம மணம்புனைந்து
முன்னமுள வன்பகைகள் முன்னுறைத்து அன்னபரன்
நல்வனைவேல் செண்டுதர நன்றமருங் கந்தவென
தல்லலறுத் தெந்தனை நீ யாள்.

(13)

தேவேந்தி ரன்கடலைச் சென்றுமது ராபுரியிற்
பூவேந்து குண்டமொடு பொன்றலுற நீர்வேந்தே
செல்லென் றுறைக்கவரி சேரவடி வேறெறிந்த
வல்லவனை காத்தருள வா.

(14)

கார்மேகந் தன்னைக் கடுஞ்சிறையி னீவீழ்த்தச்
சீர்மேவு மிந்திரனுஞ் சீரிவரப் பார்மீதில்
வந்தவுடனை வளையை மாட்டி வலியழித்த
செந்திலவுன் சேவடியிற் சேர்.

(15)

பஞ்சமொரு காற்பரவப் பாரிலுறும் மேருவினைத்
துஞ்சலுறச் செண்டதனாற் றேய்க்கவே கெஞ்சியவன்
சேமந் தரவதனைத் தேசஞ் செழிக்கவருள்
மாமகனை வேலவனை வா.

(16)

சொல்லரிய வேதச் சுருதி மறையதனைப்
புல்லமதி நீத்திருக்கும் போதருக்கு நல்லுறைசெய்
வேணிப்பரன்பயந்த வித்தகனை யேழை பெதீர்
தோணியுந்தன் நிலையதனைச் சொல்.

(17)

தேன்னவனில் வீரச் செழியன் றவக்குழவி
தன்னைமுடி சூடித் தடவும்போ தன்னவரின்
மோலியில்லா தேங்க முழுமணிவிற் றேன்மகனை
பீலிமிசை வந்தெனை நீ பேண்.

(18)

நீர்க்கடவுள் விட்டகடல் நீர்சுவரப் பொற்சடையில்
ஆர்க்குமுகில் விட்டருந்தும் அய்யனருள் தார்க்கடம்பா
மோகமதை நீக்கினல முத்திதனிற் சேர்ந்திடவே
பாசமுற நீசடைக்கண் பார்.

(19)

வானீர்க் கடவுளவன் மாரிமுகி லேழனுப்ப
நான்மாடக் கூடலென நான்முகிலைத் தானனுப்பிக்
கார்த்தவரன் றந்தகுகா கர்மவினே சூழாது
பார்த்தெனை நீதியுரப் பண்ணு. (20)

எல்லாமும் வல்லசித்த ரென்றொருநாள் மாமதுரை
அல்லலெலாந் தீர்த்தருளும் அய்யனருள் நல்லகுகா
பூரணத்தைக் கண்டடியேன் பொன்றாது வாழ்வதற்குக்
காரணத்தை யென்மனத்தே காட்டு. (21)

கன்னல்தனைக் கற்றோல் கனித்தருந்தச் செய்குவையேல்
முன்னவனீ யாவாய் முதுவலனே யென்னவுடன்
சொற்படியே செய்துந் தொடைகவருந் தேவனருள்
அற்புதனே வந்தெனை யாள். (22)

பொல்லா வமணர், புகவிடுத்த வாரணத்தைக்
கொல்லாயென் றேவமுதி கூறிவிற்கச் சல்லாப
வீரனென வந்தழித்த வேதனருள் சண்முகனே
தீரமுற வென்னகத்தே சேர். (23)

முதியோனா யெவ்வனாய் முற்றிற் குழவி
மதியோனாய் நின்று மணமகளைக் கெதியதனிற்
சேர்க்குஞ் சிவனளித்த செல்வா வறுமுகனே
காற்கக் கடனுனக்கே காண். (24)

பொன்னிதனில் வாழ்புலவன் புக்கிமது ரைப்பதியின்
மன்னவனீ யாடலுறு வாரெனெனத் தென்னனுக்காய்
கான்மாறி யாடுமரன் கண்ணுதித்த தற்பரனே
வான்மாரி யாமுனருள் வை. (25)

புத்தூரில் வாழ்வேதன் போகும்போ தாலின்கீழ்
பத்தினி செத்தத்தையிறை பார்த்தஞ்ச வத்திமை
சூட்சிபினு லாற்றுமரன் றோற்றமதால் வந்தவனே
காட்சிதனைக் கண்டிடவே காட்டு. (26)

தந்தை தனைத்துணித்துந் தாயைப் புணர்ந்திருந்தும்
வந்தடைந்த பாதகத்தை மாற்றியருள் இந்துமுடி
சூடும் பரமேசன் றோற்றமே யந்தகனைச்
சாடும் படிக்கருளைத் தா. (27)

வானைப் பயில்குரவன் மங்கைதன்னைக் கைப்பிடித்த
கானையங்கம் வெட்டிக் கழித்தபிரான் றேள்மருவு
தேவியருள் செல்வா சிறுமையது நீக்கியெனைக்
கூவியுன்றன் சேவடியிற் கொள். (28)

வல்லமணர் விட்டரவு வந்துறுத்தத் தென்னவனுங்
கொல்லவுந்தன் வாய்விடத்தைக் கொட்டிடவே அல்லலுற
வந்தமுதந் தந்தருளும் வல்லசிவ னின்குமரா
சந்ததமும் வந்தரிவைச் சாற்று. (29)

பொய்யமணர் ஆவதனைப் போமதுரைக் கோவினை
நைய்தலுற வென்றவரும் நாடிவிடச் செய்யநந்தி
தன்னைவிட்டு மாய்த்தவரன் றந்தருளுங் கண்மணியெ
உன்னையன்றி வேறெனக் குண்டோ. (30)

சாமந்த னென்பனுக்காய்த் தாரணியி லன்றொருநாள்
சேமந்த ருஞ்சேனைச் சேவகனுய்ப் போமந்த
அய்யனருள் வேலா வமரற் கதிபதியான்
றுய்யவடி பார்க்கவெதிர் தோன்று. (31)

மற்றொருநாட் டென்னவற்காய் வந்துகன விற்கேன்றி
உற்றவுல வாக்கினியை யுய்த்தருள்வோன் பெற்றசதா
எத்தனைநாட் டின்புறுவேன் யின்னந் தயவிலையா
அத்தவுனக் காளாக்கு வாய். (32)

சேட்டியென வேவளையல் சேரத்தோண் மீதிருத்திச்
செட்டியர்வாழ் வீதிவிலை செப்பிரின்ற செட்டியருள்
பாலா குமரேசா பாசத் துடரருக்க
வேலாயு தத்துடனே மேவு. (33)

அன்றிபக்க மாதருக்காய் அட்டவகைச் சித்திதனை
நின்றளித்த சங்கரநின் நெற்றிதனில் நன்றுதித்த
கோழிக்கொ டிக்குமரா கோவிர்தன் றன்மருகா
ஏழைக்குன் பொன்னடிதா வே. (34)

கச்சிதனிற் காடுவெட்டக் கார்த்திருந்த சோழனுக்கு
இச்சையுடன் றுட்டிரந்து ஏற்றுமுகர் வச்சனாத்தும்
யீசனருள் பைங்கடம்பா என்னகமா மிக்குகையில்
வாசமுற மாமயிலில் வா. (35)

தம்பியையுஞ் சோழனையுந் தான்பொருதத் தென்னவனும்
ஆம்புசெறி போர்க்களத்தா யாசமுற பைம்புனல்நீர்
வைத்துதவிக் காத்தவரன் மைந்தா வெனக்கிரங்கிச்
சித்தமதில் வாழ்வந்து சேர்.

(36)

பூவணத்தின் மாதுக்காய்ப் போந்திரச வாதமது
ஆவலுடனே யமைத்த வம்பலவன் மாவலுவில்
வந்துதித்த தற்பரனே வள்ளிதனை யேமணருங்
கந்தகுக வெந்தனைநீ கார்.

(37)

பொன்னியனைக் கன்னி பொருதிப் புரங்கொடுத்து
முன்னிருந்த நன்மடுவில் முங்கிவிழ மன்னிருவர்
தன்னிலுநற் றென்னவனைத் தாங்குமரன் றன்குமரா
உன்னருளை யென்னகத்தே யூட்டு.

(38)

தன்னடிய னோருழுவன் ருழந்திரைஞ்சி யுன்னடியற்
கன்னமிட வேவறுமை யாயதென்று சொன்னவுடன்
நல்லுலவாக் கோட்டைதரும் நாதனருள் வேலவனை
புல்லறிவை மாற்றுமனம் பூந்து.

(39)

ஆதரவி லாக்குழவிக் கன்றுதமர் வஞ்சமுற
மா துலனாய் வந்து வழக்குரைத்த நாதனருள்
செந்திலனை நீயிரங்கித் தீமைதனை யேயகற்றி
நந்தலிலா வாழ்வளிக்க நாடு.

(40)

வரகுணனுக் கன்றொருநாள் மன்னுசிவ லோகம்
பெரவழைத்துக் காட்டியருள் பிஞ்ஞகனின் வரகுமரா
ஓயாது துங்கவலை யோட்டியரு ளீய்ந்தெனையே
மாயாத வாழ்வளிக்க வா.

(41)

வல்லவிறல் யாழ்ப்பாணன் வந்தவுடன் பாணனுக்காய்
நல்லவிற குத்தலைய னுகிவந்து வல்லிசைபா
டும்பரமன் பெற்றருளு முத்தமனே யேழைதனை
யம்பரமே சேர்ந்திடநீ யாக்கு.

(42)

சேரனிடஞ் செல்லத் திருமுகத்தைப் பாணன்பாற்
நீரமுடனே யளித்த தேவனருள் ஆறுமுகா
இத்ததியில் வந்தெனையாள் யென்மிடிமை தீர்ந்துனது
சிறற்றடியிற் பத்தியுரச் செய்.

(43)

யாழ்பாடும் பத்திரனின் நல்லுறுதி காணவெனச்
சூழ்மேகந் தன்னைச் சொரியவே பூழிருளில்
மாராது பாடிநிற்க மாபல்கை தந்தவரன்
பேர்குமரா யேழையெனைப் பேண்.

(44)

பத்திரனின் நன்மனைவி பாடுவளால் வாதாகிச்
சித்திரஞ்சேர் மண்டபத்திற் சேர்ந்திருக்க வத்தினத்தில்
நாவலவ னாயிருந்து ஞாயம் புரிசிவனால்
மேவுசுத வந்தெனையாள் மின்.

(45)

பன்றிக்குப் பால்கொடுத்த பண்ணவனின் றன்குமரா
உன்றிக்க லாதெனக்கு ஒன்றுமில்லை என்றைக்கும்
நின்பதத்தை நாடியே நீழி வாழ்ந்திருக்கத்
தென்புரத்தான் வாராமற் றீர்.

(46)

பன்றிகளின் குட்டிகளைப் பாராடும் மன்னனுக்கு
நன்றுதெரி மந்திரியாய் நாட்டிவைத்தும் மன்றிலுறும்
பொற்பதத்தைத் தந்தருளும் பூசரனின் றன்குமரா
சற்பதத்தைக் காணவருள் சாற்று.

(47)

வல்வினையி னாற்கயவாய் வந்திருந்த புள்ளதனைத்
தொல்வினையை மாற்றவெதிர் தோன்றிநின்று அல்லலறுத்
தாற்றலுடை நல்வலியா னுக்குமரன் றக்.சுதனை
தோற்றமதை நாடிடவே சொல்.

(48)

வேதியரின் வாயுறையால் மெய்யறிவு வந்துதித்த
நீதபெரு நாரைக்கி நித்தியத்தை ஓதியருள்
செய்துகம லத்தடத்திற் சேர்மீனம் நீக்குமரன்
கண்மணியே யெந்தனைநீ கார்.

(49)

சேகரனும் பாண்டியற்குச் சீரவி னாற்பதியைப்
பாகமுரக் காட்டப் பணிவணங்கி யேகவின்று
தொட்டால வாயெனவே சொல்லருளென் றேயுதவு
சிட்டனருள் செல்வவெனைச் சேர்.

(50)

விக்கிரமன் நல்வழுதி மேற்பொருதி யேகொதிக்க
உக்கிரமாய் வேடனென உய்த்தவணிற் சக்கைசெய்து
சுந்தரப்பே ரம்பெய்த சோதியரு ளற்புதனை
முந்தவனை போக்கிடுவாய் முன்.

(51)

சங்கத்தார்க் குப்பலகை தந்தவரோ டொப்பமரும்
கொங்குத்தார் சூடுசிவன் கொற்றவிழி பொங்கிவந்த
அத்தா பரங்கிரியின் அய்யாவெ னக்கிரங்கி
வத்தாத புத்தமுதை வார.

(52)

வேதகுலத் தருமியென்பான் வேண்டியருஞ் செய்யுளினை
நாதனிடம் பொற்கிழிக்காய் நாடிநிற்கவாதுசெயுங்
கீரனுக்குக் கண்காட்டிக் கேளாதால் வீழ்த்துமரன்
பாரமகனே யெனேநீ பார்.

(53)

வாதாடுங் கீரனைமீன் வாழாத்த டந்தனிலே
பாதாள முய்க்கப் படுத்திடவும் மீதமுள
சிற்கழக ருக்காய்த் திரும்ப வளிக்குமரன்
நற்சுவைப்போதுமெனே நாடு.

(54)

வாரியினீர் தன்னையுண்ட மாதவனைத் தானழைத்துக்
கீரனுக்கி லக்கணத்தைக் கேளெனருள் நாரமுடன்
சொல்லிவைத்த நாதனருள் சுப்ரமண்யா வென்றனக்குன்
மெல்லடியைத் தந்தருளு வே.

(55)

வாய்பேசா முங்கையினால் வல்லசங்கத் தார்கலகம்
ஆய்வுறச்செய் தாண்மைதனை யாற்றுவிக்கும் காய்கணுளான்
வேண்டியருள் வித்தகனே வெற்றிமயில் கொள்பதத்தைப்
பூண்டிடவே யென்மனத்தே பூது.

(56)

தூயவிடைக் காடனருள் சொற்கொள்ளாத் தென்னனுக்காய்
மாயமதைச் செய்தவனை வாடவைத்து நேயமுடன்
காட்சிதந்தி டைக்காடன் காரணமுஞ் சொன்னவரன்
மாட்சிமக னேயெழுந்து வார.

(57)

சங்கரியை மீன்காரச் சாதிதனி லேபிரப்பித்
தங்கவட்காய் வீசுவலை யாளனெனப் பொங்கமொடு
சென்றுமணஞ் செய்பரபன் செய்தவத்தில் வந்தவனை
இன்றுமயின் மீதினில்வா விங்கு.

(58)

நல்வாத ளூருக்கு ஞானநெரி தன்னையன்பாய்ச்
சொல்வேத வாக்கியனாய்த் தோன்றியருள் வல்பரமன்
ஆறுதலை யாகவங்கு ஆறுகணில் வந்துதித்த
ஆறுமுகா வந்தருளையா.

(59)

மாணிக்க வாசருக்கு மாவளிப்பே னென்றவுறை
பேணிக்க வேறியைப் போபரியாய்த் தோணிக்கொண்
டத்தலைவ னாகவரு மண்ணலருள் முத்தையனே
உத்தமமார்க் கந்தனையே யூட்டு.

(60)

பொய்ப்பரியாய் வந்தநரி போதுவிழுந் தேயுதயம்
முய்க்கநரி யாகியெங்கு முனையிட மெய்த்தவனை
வாட்டமனன் வய்கையினீர் வாவென்ற றழைத்தவரன்
வேட்டசுதா வல்வினையை வெல்.

(61)

வந்திக்காய் மண்சுமந்து வைகைதனை யேயடைக்கச்
சிந்திப்போம் பிட்டதனைச் சேர்த்துண்டு வந்தொருபு
ரந்துயிலத் தென்னவன்பி ரம்பதனி னுலடிக்க
அந்தரமார் தேவசுதா வாள்.

(62)

கூன்பாண்டியன் சுரத்தாற் கூகுவென் றேயலரக்
நோன்பமண ராற்றாது நொந்திருக்கத் தேன்றுளிக்கும்
வாயுடைய சம்பந்த வள்ளல்தனை யேயழைத்துக்
காயறவிர்த் தோன்சுதனே கார்.

(63)

மங்கைக் கரசியினால் வந்தசம்பந் தன்வலியால்
ஆங்கமணர் வேரருத்தே யார்ந்தசிவன் மங்களமாய்
யின்றரும ராவுனது யின்பரசமாம் பதமீ
துன்றுமறி வானதையே யூட்டு.

(64)

மாதுலகின் மாமகளை வந்தவழியின் மணந்த
போதிருந்த கூபலிங்க பொன்வனியை மாதவளின்
சாட்சிக்காய்க் கூடலுறத் தானழைத்தோன் றந்தசுதா
மாட்சிமையாய் மாமயிலில் வா.

(65)

வாரியினை யுண்டமுனி வாய்மையினு லெம்பெருமான்
பேரிசையைக் கேட்டதவர் பெற்றியொடு நாரியிடம்
பெற்றவர னர்ச்சனையைப் பேணலொடு மாடலது
முற்றமினி வாழுருகா முன்.

(66)

மு ற் றி ற் று.

அத்துவிதபஞ்சரத்தின வெண்பா.

நாசிக்காய் வாசிக்காய் நாவுக்காய் தூவுக்காய்
மாசிக்காய் தேசிக்காய் மாவுக்காய் வீசிக்காய்
மண்டைக்காய் வீட்டுக்காய் வைப்புக்காய் ஒப்புக்காய்
அண்டைக்காய் யேவற்காய் ஆக்காய்.

(1)

வேற்றிக்காய் மாக்காய் வெருவற்காய் வீரைக்காய்
நெற்றிக்காய் பூக்காய் நிலவுக்காய் சொற்றிக்காய்
பூதிக்காய் நீதிக்காய் புத்திக்காய் முத்திக்காய்
வாதிக்காய் சோதிக்காய் வாக்காய்.

(2)

மாலுக்காய் நூலுக்காய் மண்ணுக்காய் விண்ணுக்காய்
வேலுக்காய் காலுக்காய் மேலுக்காய் சூலுக்காய்
சூருக்காய் நீலுக்காய் தூயற்காய் வாயிற்காய்
காருக்காய் நாருக்காய் காக்காய்.

(3)

அண்டற்காய் மாற்காய் அனலுக்காய் வேதற்காய்
தொண்டற்காய் பாற்காய் சுருதிக்காய் கண்டற்காய்
மாணைக்காய் வள்ளிக்காய் மஞ்ஞைக்காய் கல்லுக்காய்
ஏனைக்காய் வாளைக்காய் ஏற்காய்.

(4)

வாழைக்காய் தேங்காய் வழுதங்காய் மூக்குதிக்காய்
கூழைக்காய் மாங்காய் கொடுநெலிக்காய் பிழைக்காய்
வெண்டிக்காய் நாரங்காய் வேலங்காய் கோவங்காய்
சுண்டிக்காய் தூதுவவளங் காய்.

(5)

முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

யெக்காலக்கண்ணி.

- ஆரக்கரப்பொருளை அல்லும்பகலுமாசை
தீர்ப்பதம்பிடிக்கத் தேருவதுமெக்காலம். 1
- கற்பகத்துநீழல் கனிவாய்த்தனித்திருந்து
தற்பரத்தைக்காணத் தவம்புரிவதெக்காலம். 2
- மூலவரும்பொருளை மோனச்சுடரொளியை
காலமரிந்துநான் கண்டிடுவதெக்காலம். 3
- அகத்தாசைதீர அவுணர்பகைவென்றளித்த
மகத்தானநன்மணியை மார்பணிவதெக்காலம் 4
- கட்டிக்கரும்பிரசங்கலந்த நறுந்தேனையுண்ண
சட்டிதனைவைத்தடுப்பில் தணலெரிப்பதெக்காலம். 5
- முக்கனியைச்சர்கரையை முத்திப்பசும்பாலே
விக்கவுண்டுநானும் வியந்திருப்பதெக்காலம். 6
- தானுகித்தானாய்த் தனித்திலங்குமண்டவெளி
தானுகிறிற்பதுவைச் சார்ந்திடுவதெக்காலம். 7
- எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போ லெங்கும்ரிரைபொருளை
உள்ளுக்குளுள்ளே யுணர்ந்திடுவதெக்காலம். 8
- தத்துவங்கள் தானாய்ச் சகத்தையுண்டுமாரியுமிழ்
அத்துவிதவித்தகத்தை அரிந்திடுவதெக்காலம். 9
- முத்தநவசித்தர்களும் முனிவருங்காணாவடிவை
ரித்தமெந்தன்நெஞ்சில் நிருத்திடுவதெக்காலம். 10
- மாலும்மலரோனும் வார்கழலைக்காணவெனும்
போலுந்தவம்புரிவார் புரிவதுவுமெக்காலம். 11
- ஆதிப்பிரணவத்தை அத்தனருள்கவென
வேரதித்தெளித்தானே யுணர்வதுவுமெக்காலம். 12

- வேதன்தெரியா விளிக்கவரும்பொருளை
வோதென்றுரைத்தானே யுணர்வதுவுமெக்காலம். 13
- சத்திவடிவாய்த் தனித்திலங்குங்கற்பகத்தை
நித்தியமென்னாவால் நிகழ்த்துவதுமெக்காலம். 14
- பரிதிபோநற்கரங்கள் பரவியெதிர்தோன்றும்
விரிவதனைக்கண்டு வியப்புருவதெக்காலம். 15
- சேவல்கொடியிலங்கச் சிரந்தமயிலேரியெனைக்
காவல்செயும்பொருளைக் காணுவதுமெக்காலம். 16
- தித்திக்குந்தேனைச் செழும்பாகைத்தீங்கரும்பை
புத்திக்குளையழுந்தப் புணர்வதுமெக்காலம். 17
- வெட்டவெளியாய் வருவெளியாய்மேதினியில்
தட்டப்படாப்பொருளைத் தானரிவதெக்காலம். 18
- தன்னையரிந்து சகமதனைந்தாது
உன்னையரிந்து உவந்திருப்பதெக்காலம். 19
- பூஞ்சோலைதன்னில் புகழ்மணிமாமண்டபத்தில்
வாஞ்சாலையாவுனிடம் வருவதுமெக்காலம். 20
- அட்டதசையிலுமுன் னதிசயத்தைக்கண்டுணரும்
சிட்டர்களைக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 21
- உன்னையரிந்து உலகில்சருகாதிபுண்ணுந்
தன்னையரிந்தோரைச் சார்ந்திடுவதெக்காலம். 22
- வேதப்பொருள்முடிவை விணர்கள்காணுவுருவை
போதப்பணிந்து புகுவதுவுமெக்காலம். 23
- சாத்திரங்கள்காணாத் தனிவடிவைக்கண்காண
பாத்திரனாகிப் பணிவதுவுமெக்காலம். 24
- மாந்தர்கள்காணாத மவுனமணிப்பொட்டகத்தைச்
சாந்திருந்துவாழச் சரண்புகுவதெக்காலம். 25
- கட்டுக்கடங்காத காட்டுமனக்குரங்கை
விட்டுத்தனியேநான் வீற்றிருப்பதெக்காலம். 26

- எத்தனைநான்சொல்லி யினகாமனக்குரங்கை
பித்தனைனத்தள்ளிப் பிரிவதுவுமெக்காலம். 27
- ஒன்றாகவாழ்ந்திருந்தும் ஒதுவதைக்கேளாதை
மன்றாடிவிட்டு மறைந்திருப்பதெக்காலம். 28
- வீட்டில்குடியிருந்து விசுவாசந்தன்னைமனங்
காட்டிவழிவிடுக்கக் காண்பதுவுமெக்காலம். 29
- ஒன்றுவிரண்டா வுரைத்ததெல்லாங்கேளாதை
இன்றாகிலும்விடுவதென் றீரப்பதெக்காலம். 30
- செய்தநன்றிதானினையாத் தீயமனத்தைவிட்டு
அய்யவினிவுன்னடியை அண்டிடுவதெக்காலம் 31
- பொல்லாமனக்குரங்கைப் போபோவெனச்சீரி
நல்லாயுன்பொன்னடியை நாடுவதுமெக்காலம். 32
- வேம்பிரசம்போன்ற வீணைகன்மனதை
போம்பதரேயென்று புரப்படுவதெக்காலம். 33
- சங்கிலியாலும்பிணித்துத் தானடங்காவன்மனதை
வெங்கிலையைவிட்டு வெளிவருவதெக்காலம். 34
- நான்போகும்பாதைதனை நாடாமனதைவிட்டு
தேன்பாகையுண்டு தெவிட்டுவதுமெக்காலம். 35
- துஷ்ட்டமனப்பேயைச் சொற்கடங்காக்குக்கல்தனை
கஷ்ட்டமதைவிட்டு கனிந்திருப்பதெக்காலம். 36
- தண்ணிக்கிரானிழுக்கத் தாவிக்கரைக்கிழுக்கும்
கண்ணிதனைவிட்டு கடைத்தேர்வதெக்காலம். 37
- ஆருமிகழந்தேச அஞ்சாமலேதிரிந்து
சீருங்குரங்கைவிட்டுத் திரப்படுவதெக்காலம். 38
- சண்டிமனக்குரங்கைத் தள்ளிவெளியேரி
விண்டிருக்குந்தற்பரத்தை வேண்டுவதுமெக்காலம். 39
- நானாய்த்திரிந்தலேந்து நாய்போலுழலாமல்க்
கோனானதற்பரத்தைக் குறிப்பதுவுமெக்காலம். 40

யெப்போதும்பூணமா யிருப்பமெனவெண்ணுது
முப்போதுமுன்னடியில் முனிவதுமெக்காலம். 41

தப்பானவாழ்வை சாசுவதமெண்ணுமல்
அப்பாநானுன்னடியை அண்டுவதுமெக்காலம். 42

கானற்சலம்போலே காணும்புவிவாழ்வை
யேனமக்கென்றெண்ணி இருப்பதுவுமெக்காலம். 43

நீர்மேற்குமிழியைப்போல் நிலையாதபொய்வாழ்வில்
பார்மீதிருக்காமலுனைப் பற்றுவதுமெக்காலம். 44

சந்தையிரைச்சலைப்போல் தானேமறைந்தொளியும்
நிந்தையுருவாழ்வைவிட்டுன் னேர்வருவதெக்காலம். 45

அந்தரமின்னலைப்போல் அழியும்புவிவாழ்வை
விந்தையிதுவென்று வெளிப்படுவதெக்காலம். 46

மாரிபொழிந்துமரைவனபோல் பொய்வாழ்வை
காரியுமிழந்து களித்திடுவதெக்காலம். 47

வானத்துமீன்போல் மறைந்துவிடும்வாழ்விதனை
யேனத்தைநம்பவென்று யெண்ணுவதுமெக்காலம். 48

மங்குலம்போல்தோன்றி மறையும்பொய்வாழ்விதனில்
தங்குவதுமோசமென்று தான்றெரிவதெக்காலம். 49

இன்றிருப்பார்நானையிலை யென்றுசொலும்வாழ்வைவிட்டு
நின்றிருவடிக்காளாய் நேர்வதுவுமெக்காலம். 50

காலேதனிவிருந்தார் கதியிதெனமாண்டுவிட்டார்
மாலையிலையென்னுமல் வாழ்ந்திருப்பதெக்காலம். 51

நின்றூரிருந்தார் நெடுமூச்சாலேமடிந்தார்
யென்றுசொலக்கேளா திருந்திடுவதெக்காலம். 52

பார்த்தேன்பகலில் படுத்தவுடனேமடிந்தார்
ஆத்தேயிதென்னு தயர்வதுவுமெக்காலம். 53

முன்னுண்டராசர்களும் முடிந்ததரிந்திருந்தும்
என்னுண்டென்றெண்ணுது யேகுவதுமெக்காலம். 54

பாராண்டமன்னர் பலரிருந்துமாண்டாரே
சீராயிவ்வாள்விதென்று திரப்படுவதெக்காலம்.

55

கண்டகனுப்பேரலக் காணுப்புவிவாழ்வை
தெண்டனிட்டுத்தள்ளித் திரப்படுவதெக்காலம்.

56

கங்குல்விடிவதுபோல் காணும்புவிவாழ்வில்
தங்குவதுகுற்றமென்று தான்றெரிவதெக்காலம்

57

பகலைமரைக்கப் பரவுமிருள்போல்வாழ்வை
அகலவினியுந்தன் அருளகிடைப்பதெக்காலம்.

58

ஆதவன்கண்டபனிபோல் அகலும்புவிவாழ்வைச்
சூதெனவென்றெண்ணிச் சுகப்படுவதெக்காலம்

59

கோடையிடிபோன்ற கொடுத்தகையவாழ்விதனை
சாடையிலேவிட்டுத் தனித்திருப்பதெக்காலம்.

60

பச்சைமண்ணுற்பண்ணிவைத்த பாழுங்குடமிதனை
இச்சையன்றிரீங்கி யிருந்திடுவதெக்காலம்.

61

காலன்வருமுந்திக் கண்டுநடுங்குமுடலைச்
சீலமெனவெண்ணுது சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

62

பாசமெனுங்கோடாலி பட்டுவிழுங்கட்டைதனை
வேசமெனவெண்ணி வெருத்திடுவதெக்காலம்.

63

காற்றுப்பிரிந்தவுடன் கணந்தரிக்காநாருடலைப்
பாற்றிதனைவிட்டுப் பயன்படுவதெக்காலம்.

64

ஒன்பதுவாசலுள்ள ஒட்டைக்குடிசைவிட்டு
நின்பதத்தைநம்பி நெரியடுப்பதெக்காலம்.

65

வேடர்குடியிருக்கும் வீட்டைவிட்டுவுன்பாதம்
தேடவழிதெரிந்து திரப்படுவதெக்காலம்.

66

சீழுந்தசைநினைந்து சிந்துகிரகும்பிவிட்டு
வாழும்படிக்கி வழிதெரிவதெக்காலம்.

67

நாறுமலமுத்திரமும் நாள்தோறுமேஇழியுஞ்
சேறுதனைவிட்டுத் தெளிவுறுவதெக்காலம்.

68

காற்றடைத்தகூட்டைக் கனலெரியும்பத்தலிதை
யேற்றதெனம்பா தெழுந்திருப்பதெக்காலம். 69

பம்பரம்போலாடிப் பவுசடங்கும்பத்தலிதை
தெம்பிதெனவெண்ணுது தேருவதுமெக்காலம். 70

ஆசைக்கயிறதனில் ஆடிவரும்பம்பரத்தை
மோசமெனவிட்டு முழித்திடுவதெக்காலம். 71

சூத்திரத்திலாகுகின்ற தோல்கருவிதன்னைநம்பி
பாத்திரனாய்ப்பற்றாமல் பதியடுப்பதெக்காலம். 72

மாருதம்போல்காலன் மடக்கிவிடுகட்டதனை
நாருதெனவிட்டு நலிவுறுவதெக்காலம். 73

தும்பிக்கிரையிலேயேல் கூகுவெனவலரும்
வம்பிதனைவிட்டு வரம்பெருவதெக்காலம். 74

வாங்குகின்றமூச்சவழி மாரினாலழியும்
பாங்கிணத்தைவிட்டேரி பதம்பிடிப்பதெக்காலம். 75

நாயும்நரியுங்கழுகும் நமக்கெனவேகார்த்திருக்கும்
பேய்ச்சரையைநம்பாது பிரப்படுவதெக்காலம். 76

காக்கைகருங்குருவி கானிலுறுபட்சியெல்லாம்
நாக்குருசியெனுமுடலை நான்கழிப்பதெக்காலம். 77

பஞ்சவேடர்தனக்குப் பதுங்கிப்பதுங்கித்துஞ்சி
அஞ்சாதுவுன்னடியை அண்டுவதுமெக்காலம். 78

களவுக்கருத்ததனைக் காட்டிமரைந்திருக்கும்
உளவுதனைத்தெரிந்து ஓடுவதுமெக்காலம். 79

அடிசில்சுவரதனை அவிநிறைந்துபத்தலிதை
சடிதியினில்விட்டுத் தனித்திருப்பதெக்காலம். 80

ஊணிறைந்தகூட்டை உண்டிச்சுவரதனை
வீண்சமையென்றெண்ணி வெருத்திடுவதெக்காலம். 81

தோரியுந்துப்பும்நிறைந்த சரைப்பத்தல்தன்னைவிட்டு
வாரிக்கருணைதனில் வாழ்ந்திருப்பதெக்காலம். 82

- பலிபரளிதம்நிறைந்தப் பாண்டக்கருவிதனை
கிலிபிடிக்கவிட்டுக் கிளம்புவதுமெக்காலம். 83
- புகர்வுபுழுக்கல்புளகம்நிறை பெட்டி தனை
தகர்தனை நான்விட்டுத் தனிப்படுவதெக்காலம். 84
- பேறுற்றிடிசையை பேய்வாழுங்கானகத்தை
பாறுமலேதிரும்பிப் பதிவதுவுமெக்காலம். 85
- கூரிட்டவேல்விழியார் கொடுவலையிற்சிக்காமல்
யேரிட்டெனைப்பார்த் திழுத்தடுவதெக்காலம். 86
- புன்னகையாமன்னெருப்பில் போய்விழுந்துவேகாமல்
உன்னகையாலென்னை ஒதுக்குவதுமெக்காலம் 87
- ஊறலெனும்விடத்தை உட்கொண்டுமாளாமல்
வாறவழியீதெனவந் தெதிர்ப்பதெக்காலம். 88
- எட்டிப்பிடித்திழுக்கும் இறையதனிற்சிக்காமல்
பட்டியிளங்கன்றினைப்போல் பாய்ந்தடுவதெக்காலம். 89
- குத்துகுயந்தைத்துருவிக் கூகுவென்றோயாது
கத்தாமலுன்னடியைக் கண்டிடுவதெக்காலம். 90
- பட்டவுடனெஞ்சதனில் பட்டுருவுஞ்சுள்முனையால்
பட்டுளன்றுமாளாது பார்த்தடுவதெக்காலம் 91
- அழப்படுகுழியில் அண்டாதகேணிதனில்
வீழத்தவருமல் விலகுவதுமெக்காலம். 92
- யேழாங்கெவியதனில் இன்பமிலாப்பாழ்கிணரில்
வீழாமலென்னை விலக்குவதுமெக்காலம். 93
- காமாந்தகார்க்கருங்கடலில் வீழ்ந்துழன்று
யேமாந்துபோகா தெனைக்கார்ப்பதெக்காலம். 94
- குருதிப்படுங்கிணற்றில் கொண்டுபோய்த்தள்ளாமல்
உருதிப்படுத்தி ஒதுக்கிடுவதெக்காலம். 95
- எமவாதையான இடுக்குவழிசெல்லாது
கமையாயெனையழைத்துக் கார்த்திடுவதெக்காலம். 96

திருமனையிற்சிக்கிச் சிதைந்துநைந்துபோகாமல்
பெருமனையெக்காட்டிப் பிழைத்திடுவதெக்காலம். 97

பஞ்சவெட்டுங்கோலால் பரதவித்துமாளாமல்
நஞ்சுதனைவிட்டடிக்கி நான்வருவதெக்காலம். 98

அடர்ந்தநெரிஞ்சிமுள்ளி லகப்பட்டுவீழாமல்
கடந்துவரவழியைக் காட்டுவதுமெக்காலம். 99

கற்றுழைநற்சொன்னால் காயப்படாதவண்ணம்
கற்றுவேநல்வழியைக் காட்டுவதுமெக்காலம். 100

சூரைப்பெருங்காட்டில் சூழ்ந்துதுழையாதபடி
பேரைச்சொலியழைத்துப் பேணுவதுமெக்காலம். 101

துஷ்டஜெந்துவாழ்ந்து சூழ்கிலியானிரங்கி
கஷ்டப்படாதபடி கையணைப்பதெக்காலம். 102

பல்லில்விஷமிருக்கும் பாரரவுக்கஞ்சிநைந்து
அல்லிலமுந்தாமல் ஆழந்திருப்பதெக்காலம். 103

பொல்லாதசர்ப்பம் புகுந்தால்கடித்துவிடும
நில்லாதேயென்றுவந்து நீயழைப்பதெக்காலம். 104

பார்த்தையாவிக்கெனியைப் பாதாளந்தோற்றுவிடும்
ஆர்த்தையாவென்று அழைத்திடுவதெக்காலம். 105

ஆசையெனுமதுவை யருந்தித்தலைசுழற்றி
வேசைமனேசெல்லாது வெருத்திடுவதெக்காலம். 106

மைப்படியுங்கண்ணார் மயலுழன்றுமாளாமல்
கைப்பிடியாகப்பிடித்துக் கையணைப்பதெக்காலம் 107

ஆலமெனவரிந்து அஞ்சாதுநான்புசித்து
ஓலமிட்டுமாளா தொதுக்கிடுவதெக்காலம். 108

சிரகொடிந்துகாற்றால் திகழ்ந்துமூலம்பட்சிபைப்போல்
சிரகொடிந்துமாளாமற் சேர்த்திடுவதெக்காலம். 109

வல்லையாயினமதி யுடையநாயேயென்
றெல்லைதனைக்காட்டி யிருந்திடுவதெக்காலம். 110

கந்தாகுமறு கடம்பாகதிர்வேலா
மைந்தாவாவென்று மகிழ்ந்தனைவதெக்காலம். 111

குன்றைமலைவாழ்குருவே யெனையழைத்துன்
அண்டையிலைவத்து அனைத்திடுவதெக்காலம். 112

வேலுமயில்வாழி வீரதண்டைக்கால்வாழி
சீலமுருசேவடியுஞ் சேவற்கொடிவாழி 113

குன்றைமலைவாழி குன்றறுமேவாழி
யென்றைக்கும்உன்பதத்தி லிருப்பவர்கள் தான்வாழி 114

ஐதுமறியாநின்னின்பாய்ச் சொலுந்தமிழும்
ஐதுபவர்கேட்போ ருகந்தோர்களும்வாழி. 115

மு ற் றி ற் று

உ
வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீ ம யூ ர கி ரி திருப்புகழ்.

தன்னதனதான தந்ததனை தனதானதந்த
தன்னதனதான தந்த—தனதான

படியதனிலே பிரந்து குழவியெனவே தவழ்ந்து
பணிபலவுமே யணிந்து வினையாடி
பலவுறைகளே பயின்று மதனெனவே வளர்ந்து
பருவமிகவே திரண்டு இளைஞானாய்
வடிவமிகு மாதரின்ப வலையதனில் முழுகுமென்ப
வீமதுதுகளாக நிற்ப தமதான
மலரடியின்மீதி லென்றன் மனதுபுகவே செயுன்றன்
மயிலின்மிசை யேரிநன்றென் றநுள்வாயே
முடியதனிலாறு தும்பை யறுகுமதி யோடுவெம்பை
முதிரரவு சூடுநம்ப னருள்பாலா
முகல்நிரம தோடுசிந்து தனில் அருமை யாய்வளர்ந்து
முனிவன்வடி வாகிவந்து கடல்குழும்
நெடியவனி யாவையுந்த னடியதனினு லழந்த
நிமலர்திரு மால்மகிழ்ந்த மருகோனே
நிலவுதவழ் காவடர்ந்து மலர்களதின் மேலுதிர்ந்து
நிரைமயுர மேவிறின்ற பெருமானே. (1)

முத்தாரமோடுமணி மேகலைகள்மார்பிலுர
வித்தாரமானதுயில் வீசியிடைசோர்வையுர
மொக்கானவாரிசப யோதரமதேதிமிர மயில்போல
முத்தாடல்செப்பவர்கள் மாகசிலேபோலநுதல்
மைக்காடுபோலளக மீதிவளியூசலிட
மொய்ப்பானபாகுகனி போலுமொழிபேசிவிழி வலைவிசி
நத்தாதுபோலவெதிர் சாயலுரவேமனது
பித்தாகியேமயலில் முழுகியடியேனவரின்
நற்பாதமேகெதியலா துளதுவேறிலையென் றுறவாகி

நச்சாகியேமிகவும் வேதனையுருதவணம்
உற்சாகமாகவள்ளி மாதுதெய்வயானையவள்

நட்போடுகூடமயில் மீதுவடிவேலொடுவந்

வத்தாதவாரிதியின் மீதரவின்மேலமளி

புக்கானநேமிதிரு மார்பனருள்நான்முகனை

வத்தானவோருறைசெ யாயெனவேசாடுமரி

மைக்காலன்மீரியரு ளார்விரதன்மீதுவெரு

விக்கோபமாகவொரு பாசமதைவீசவவன்

மட்டோடுபாதலம தேயுரவேதாவுசிவன்

சித்தாதிதேவர்முனி வேர்கள்பலமேதினமும்

அத்தாகுமாரகுகனை யறுமுகாவெனவே

தெற்கானகோபுரநல் வாயில்தனிலேயுனது

திட்டானமேருகிரி போன்மயுரமாமலையில்

கட்டானமாகனக மாளிகையில்மாமயிலில்

சிட்டாதியோர்பரவ வாழ்சரவணுவமரர்

தருள்வாயே

மருகோனே

அருள்சேயே

பதமேவ

பெருமானே. (2)

நாதவடிவாகியுரு வாகியரிவாகிவளர்

நானுமுடிவாகி வெழியாகிமகவாகியனை

நாடுபவளாகியரு ளாகிவயதாகிவளர்

நாமமதுவாகியணி யாகிமதனாகிவிலை

நாரியரைநாடிவினையாடி யருகோடிமதி

நாடிடவுமாகிவினவாகி மயலாகியவர்

காதலொடுமோகமது மீறியவர்பானிதமும்

சீலமுறவேவிழைவு மீரியளியாடுமெனவே

காமனவனாகமம தானவினையாடலது

காமியிவனொடுமெனவே யாவர்களுமேபகர

பூமிசையிலேகொடிய வேல்விழியரானகுழல்

காரிருளைமேவுமட மாதர்பிணியாலடியே

பூதகியையாவலொடு மேவிமடிமீதினிலே

தாவிதனமீயெனவ ளாவிதனையேபருகி

பூமிசையில்வீழுவவள் மார்பின்மிசையேதவழ

போதில்வருசோதையரி யாதபடியாயர்மனை

தோருமுரிமீதுதயி ரோடுவந்தமது

போதுமெனவேநினைவு ராமலுணுமாயனரி

மதியாகி

வலைமுழ்கி

மிகவாக

னுழல்வேனே

வனையாடு

மருகோனே

சீதளமதானமதி யோடநுகுதாவுபுனல்
ஆரரவுதாமமொடு பீலியதகுடுசிவ

சேயெனவேயா றுமுக மோடுபுவிமேவிவளர்

முருகோனே

சேவல்பெடையோடுதின மேவிவளர்காமருவு
சோலைசெரிவா வியது நால்புரமுமேவவதி

தேசுதிகன்மா மயுர மீதுமயிலேரிவளர்

பெருமானே. (3)

அலர்புனைகொண்டைச் சொருக்கிலேயவள்

பகருரையன்புத் தருக்கிலேவரு

மமுதெனுமுந்திப் பெருக்கிலேகொடு

விழியாலே

அகடுறுநெஞ்சத் தடத்திலேவரு

நகிலமெனும்பொற் குயத்திலேயரை

யதனினிதம்பத் தடத்திலேதுடி

யிடையாலே

பலமதியங்கப் பிலுக்கிலேபிடி

நடையெனுமுன்கைக் குலுக்கிலேநல

பணீயையணிந்தச் சிலுக்கிலேமுக

மதியாலே

பகலொழிமங்கச் சிரிப்பிலேவரு

பவருமிணங்கக் குரிப்பிலேயுள

பலவிதமாந்தித் திரிப்பிலேதிர

முளமானார்

கலவியெனுந்தூர்க் குணத்திலேயவர்

கபடுறுநெஞ்சப் பிணக்கிலேமதி

கனிவுறவந்தக் கணத்திலேநினை

வதுமாரி

கசடுறுசெந்துக் கிணற்றிலேகறை

தசையொடுமென்புன் னிணத்திலேபர

கதியதுமங்கக் கணத்திலேயிவ

ணுமல்லேவனே

சிலைகொடுவஞ்சச் சமர்த்திராவணன்

முடியதுசிர்தச் சினத்தினோர்களை

திடிவெனவுந்தித் தொடுத்தராகவன்

மருகோனே.

திருமகள்சொந்தக் குணத்தனாகிய

குரமகளன்புற் றனைத்துமேவிய

திகள்வுறுகுன்றைத் தலத்திலேரிய

பெருமானே. (4)

வட்டப்பிறை யொத்துப்பொலிவத
னத்திற்பல முத்துத்திரளினை

வைத்திட்டதெனப் பற்பலவித

வுறையாடி

மைக்கட்கிணை வைத்துக்கயலளி

புக்குக்குழ லொக்கச்சலதர

மைக்கொத்துறு பச்சைச்சைவல

மெனவேதான்

எட்டிக்கனி யொத்தத்துவரிதழ்

கட்டிக்கழை மட்டுப்பலவென

விட்டப்படி நத்தித்தினமிக

மயஸ்மீறி

இச்சித்திரு கச்சக்கனியது

வெற்புக்கிணை நச்சப்படமது

வெற்குக்கெதி யுற்றத்திவணை

வுழல்வேளை

எட்டுத்திசை கொற்றத்தொடுகொடி

கட்டிப்பல துட்டத்தொழிலெனு

மிக்கட்டுமிகுத்துச் சினமிகவரு

சூரை

எற்றிப்பல சுற்றத்தொடுமுடி

தத்திப்புவி பற்றத்தனதயில்

இச்சித்துவிடுத்துப் பொருதிய

முருகோனே

பிட்டுக்கொள வொத்துத்திருவணை

இட்டுத்தர வுற்றுத்துயிலுறு

பித்தர்க்கொரு வத்தைப்பரவிய

குருநாதா

பெட்டைக்குயி லுற்றுச்செவலதி

னட்புக்கொரு மித்துக்குலவிய

பெற்றிக்கிரி யுற்றுத்திகழ்வுறு

பெருமானே. (5)

—o—o—o—

அந்திப்பொழுதுவரவே தெருவின்மிசை

சிந்துத்தரளமெனவே யுதிரநகை

அன்புற்றவர்புரியவே கணிகையர்கள்

வினையாடி

அங்கைத்தளிரசையவே விலையுயறு

கொங்கைக்குடமலையவே யிடைதுவழ

அன்றில்பெடைகளெனவே நடைபயிலு

மடமாரூர்

கொந்துக்குழலசையவே குயமருவு
கந்தப்பொடிகமழவே விழிகளிறு
குஞ்சிக்கயல்சுழலவே எனதருகி

உறையாடி

கொஞ்சிச்சுரதமிகவே புரியவவர்
கஞ்சக்கழல்வருடியே விரகவெரி
கொண்டுத்தினமதனிலே நிலைதவரி

யுழல்வேனோ

உந்திக்கமலமதிலே வருபிரமன்
வந்தித்தடிபணியவே பதியருளி
உன்கைத்தொழிலதனையே புரிவையென

வருள்வோனே

உண்டைக்கரிபரிகளே யதிகமுறு
சண்டைத்தொழி லதனிலேவலியுடைய
உம்பற்கெதிரியெனவே திரியுமதி

யிலியான

விந்தைச்சிரமுடைய தோரசுரன்முடி
சுந்தச்சரமதனையே முடுகிவிடு

விண்டிற்குரியமருகா குரவனிதை

மணவாளா

விஞ்சைக்குயர்குரவனே யடிபவர்கள்
துன்பைத்தவிர்பரமனே மயுரமெனும்
வென்றிக்கிரியதனிலே மருவிவளர்

பெருமானே. (6)

கூரம்பனல்வேல்விழியார்மண னாரும்பலசேரணிவார்கதிர்
கூசம்பலபே ரொளியீசிய

மடமானார்

கோலம்பலவாகியவார்குழ லாலம்புனை தாரணிவார்கல
கோலம்பல போவெனவேதிக

ளிதழோடு

கேரங்குயில்போல்மொழியாரமு தூரும்பெருவாயுடையாருயர்
கேள்மிஞ்சிய பாவனையானவர்

தனைநாடிக்

கேதம்பலகுழ்வனவாகிய காமன்றொழில்முழ்குறயான்மிகு
கேடென்பது தானரியாவண

முழல்வேனோ

ஆரம்புனலோடருகார்மதி சீரும்பணிமான்மழுவேரடினி
தாருஞ்சுரர் நாடிடவாடிய

பரமேசன்

ஆகந்தனில்வாழ்சிவைநாரணி சாமுண்டிசடாதிரிபார்வதி
ஆரந்திகள் மாதர்யாமழை

யருள்பாலா

தீரம்பல்மீரியவாலியை யோரம்பிளையேவியெவானுயிர்

சேரும்படிசாடிய ராகவன்

மருகோனே

தேசம்பலநாடுவதாயதே னூறும்புடைசூழுகாவள

தேசின்றிகழ் மாமலேமேவிய

பெருமானே, (7)

திகழ்மதிமுத்துக் கொக்கநகைத்துப்

பளபளெனப்பொற் பொட்டதையிட்டுத்

தினகரன்னைக்கித் துக்கமிசூக்கத்

தகையான

செடிமிசூமைக்கட் சிக்கறுகொத்துக்

குழலதுநத்தத் தத்தினையொத்துச்

சுருமயில்வெட்கிப் புக்கநடித்துச்

செயல்மீறி

பகலில்மயக்கச் சித்துகள்கற்றுப்

பரிவுடனுற்றுப் பற்றியிணைத்துப்

பவுருசமுத்திப் புத்திகெடுத்துக்

கொடிதான

படுகுழியுற்றுச் சொக்கிவிழித்துக்

கடலுறுசெத்தைக் கொத்தினையொத்துப்

பரனடிநத்திப் பெற்றிடாதிச்சித்

துழல்வேனே

சகடமதைப்பொற் சிற்றடிபட்டுத்

திடிவெனவுற்றுப் புக்கவுதைத்துத்

தரைமிசையிட்டுத் தத்தமிதித்துச்

சுருபோது

தவழவெயர்த்துப் பெற்றவனூற்றுச்

சலனமிசூத்துக் கைத்தலமொய்த்துத்

தழுவிவெடுத்துச் சித்தமிசூத்துக்

கனிவாக

அகமகிழப்பொற் செப்பினையொத்தத்

தனமிசையுற்றப் புற்றமுதைப்பற்

றருமையுரப்பற் பற்றவளிக்கக்

கொளுமாயன்

அருமருகத்திக் கெட்டிலுழுட்டப்

பகர்நவிரப்பொற் சக்ரமிதித்தத்

தமைவுறவுற்றுப் பற்றியவுகரப்

பெருமானே, (8)

திருவைப்பலவைத்த தெனத்திகழ்வுற்
றருமைக்கிளியொத்த மொழிச்சியர்சொற்
றிரமைக்கிறியுற்று மனப்பரிவுற்

றவர்பாலிற்

றினமைப்படந்தி யவர்க்கடிமைத்
தொழிலைச்செய வுற்றுமனக்கனிவிற்
றிரியப்புகழற்று வினைக்கருவிக்

கிடமாகச்

சருவித்துகிலைக்கரமுற் றவர்பொற்
றுடையிற்றுடையிட்டு மதக்குரிசற்
றனுவிற்கணையுய்த்து விடக்கடலுக்

கிணையான

தடமத்துறுபுட்குல மொத்தரவப்
படமொத்தகலுற்று மதக்கலவிச்
சயனத்தினைனத்தி மயக்கமுறத்

திர்வேனோ

செருவிற்றிரீமுற் றகவித்திரனாக்
கிறையைத்துயருற்று றிலத்துருளத்
தெரிவிற்கணையிட்டு மடித்தவனுக்

கிணையானைத்

தசைபைக்கொளவைத் தவனைத்தழுவித்
துணையைக்கொடுமெய்த் திருவைக்கொளநற்
றிரையைக்கரையிட வரக்கர்களுக்

கிறையோனை

இருபத்தொருபத் தொருநற்கரமச்
சுரமற்றுருளக் கணைதொட்டவனுக்
கினிமைப்பதிருத்தி விடுத்தவரிக்கருள்

வோனோ

இருள்வெட்குரமுற் றியநற்பொழிலைக்
கொளுபொற்றலையுற் றமயிற்றரணிக்
கிறைதற்பர சிற்பரபரப்ரம

பெருமானே. (9)

தேன்றற்சிவிகையில் ரதியொடுவருகும
தன்கைச்சடுசரமது படவிணில்வரு
திங்கட்கதிரது கொடியனலெனமன

மிகவேக

சிந்துப்பெருவொலி குயின்மொழிசெவியு
நொந்துத்துயிலிட மதின்மலர்கருகிட
சிங்கத்திரைபடு குழிவிழுநிலமைப

துறுப்பேனோ

அன்றிற் பெடையென நடையனமெனமிக

விந்தைத்தொழிலொடு வருமடவலர்சுக

மன்புற்றவர்தரவ தரமதனில்வரு

மமுதூற

லந்தக்கழைரச மெனநுகர்வுரவுரி

தம்பத்தடமிசை பலவிழைவுகள்மிக

வம்பிற்படுமினி முகமெனவனுதின

முழல்வேனோ

முன்றற்பரனிட மதுதனில்வளர்சிவை

சிகந்தத்தினில்வரு திரிபுரைபகவதி

மொய்ப்பிற்செரிமயி டணையொருபொழு

தினிலுதைகாலி

முஞ்சித்தவர்வீனையது பொடிபடமிக

வந்தித்திடவர னெடுதிருநடமிடு

முன்கைப்பணியர வதுபுனைமலைமக

ளருள்சேயே

மன்றற்பலதருவடர் திகழ்வுரவுயர்

குன்றக்குடியெனு மலையுரமதுநதி

வந்துற்றிடுநகர் தனில்மருவியசிவ

குமரேசர்

மங்கைக்கணியெனவுரை யதுபகரிரு

கொம்மைக்கனியுள குரமயிலொடுமரி

வந்தித்துதவிய புதல்வியைமணமுருள்

பெருமானே. (10)

சேலாகிக்கணை யாலாலத்தினை

யொத்தவிழிச்சிகள் வார்குயந்தனி

லூலாடப்பல சீரானற்றொடை

யுற்றமணித்திரள் மேவவங்குறு

சேரானற்கடி தாராநித்தில

மத்தொடுதண்பனி நீருடன்பலவுங்

கொள்மாதர்

தேசாய்வத்திர மாசானற்குழ

னத்தமதொத் திருகாதுறும்பணி

யாகாசத்தவிரவாகாநற்கலை

யத்தொடுமித்திரனாமெனுஞ்சுவை

தேன்மாரிக்கடன்மேலேயுற்றமு

திக்கொடுநற்கனியாமெனுநதகைஇன்

சொல்லோடு

காலாகிக்கருகூலாகிப்படர்

மைக்கிடைவித்துருதுலெனுந்துடி

தானாமத்தியமானார்வெட்கம

தற்றுநடம்புரிவாரிழம்பிடி

காணாமற்செலநாணமற்பல

மித்திரமிஞ்சிடவேமுயங்குவர்வஞ்ச

மேனி

காயாமற்றின மோயாமற்சுனை

யொத்தடுகேணியிலேமலைந்தண்ண

பாயோடுற்றவர்வாய்தாவித்துவர்

பற்றதரந்தனைமேவியன்பொடு

காலோடுற்றவர்காலாலெற்றுற

நித்தமுழன்றங்கனைகிடந்துடல்

மங்குவேனோ

பாலாழித்துயில்மாலாகக்கொளு

மத்தன்முகுந்தன்முராரிபஞ்சவர்

துதாகச்செலவாதாடிப்பதி

நத்திவிரைந்தளிநீ துரந்தவர்

பாராளக்கனசீராகப்பெர

வுற்றுமொழிந்தனனாரிந்துகொள்

என்கூரப்

பாதாளத்தவராதாரத்தொடு

வுற்றுதிரண்டயர்போர்புரிந்தவர்

துளாகப்புவிபாழாகப்பெரு

யுத்தமிகுந்தெனைநீரெனும்படி

பார்மீதிற்றலைசார்பாகக்கண

மற்றுவிழும்படிமோதினும்புவி

யென்றுமீயேன்

சீலாபுக்குவையேலாதித்தொழி

லெற்றுவெகுண்டவனேசினந்திட

வோகோவப்படிநீகோபித்தடி

னுற்றுவருங்கணைபாரெனும்பெரு

தேரேரிப்பரிநேரேயெக்குறு

சித்தரதனஞ்சயதோழனின்றிரு

மருகோனே

தேவாயித்ததிகாவாவற்புத

வத்தையுகந்தருளீசுரன்குரு

நாதாமுத்தமிழவேதாநற்கதி

பெற்றிடவந்தருள்தீமைநொந்திட
தேனருற்றிடுவானுடொத்துயர்
சக்மெனுஞ்சிகிராகம்வந்துறை பெருமானே. (11)

இலகுமுகமதியனையசலதர மிருளைநிகர்குழல்கருவினைமுளரி
இத்துப்புக்கடலத்திற்புற்றமு
தத்தைதக்கொற்றவர்கட்கத்தைதக்கொடு
விடமுமயிலுயிர்கவரவருநம எனனைநிகர்விழிபிறையதெனுநுதல்
மெட்டிட்டுப்பிறைவெட்டிட்டத்தினை
யிட்டிட்டுத்திகள்பொட்டிட்டத்தென
இனையவளமுளபுருவமொடுமது நனையுமுகைதிலமதனின்மலர்குமிழ்
எற்றிபச்சைநிரத்தைப்பெற்றிடு
வொத்திக்கொற்றுயர்முக்குக்கற்றினை வனமேவு
இருளைநிகர்மயிரதனையரிபடு கருவினைகொடி இனையெனிருசெவி
இப்பிக்குட்டரளத்தெதாத்துச்சிகி
பற்றிட்டச்சரணத்திற்கட்டைகள்
தளவமலரெயிரிதழிலவுகவிர் துவரியலினொடுகொவைகனிமிடறு
சற்சுத்திக்கமுகொத்துப்பொற்புய
மத்துக்குற்றினைநெட்டிற்றுட்கர
மிதழினொடுகமழ்வுறுகுவனைமல ரெனுழ்வமைபகர்கரமதனன்முடி
வெற்புப்பொற்குடமொத்திட்டிக்கம
லத்திற்கிற்குமிழ்வட்டுச்செப்பென தனமீது
பலமலர்களணிதொடைதரளமணி பவழவடமொடுகலையதுதிகழ்
பச்சைப்பொற்புயலிச்சித்துத்துயி
லுற்றுப்பற்றிவிரித்திட்டிக்கொளு
வடமரமதனினுறுதளிரினொடு உருவமதுதெரிகருவிவயரினை
வட்டப்பொற்சுழியெட்டிக்கைப்புலி
கட்டிட்டத்துடர்புட்பக்கொத்தது
பரவுமளிவருமுறவிநடையுள துடரிதெனவுலகவர்கள்பரிவுறு
பத்திச்சிற்றுமயிற்பத்திக்கினை
கொப்புட்குத்திரையப்புக்குட்சுழி யதனோடு
படவரவுகொடிஇலகுமணிமுடி இறைபுயமதணிமலருமகிழ்து
பற்றப்பொற்கொடியொத்திட்டிக்கக
னத்திற்புக்கிளையத்திற்பற்றுற

வொளிருமினலொடுசலனமுயந்துடி இழையரவுதருபடருகொடியதை
 யொத்தச்சிற்றிடைபட்டப்பொற்சுனை
 பெற்றிப்பிப்பிலமத்திற்சிற்றனை
 பணிபடமுருளை ரதமதனனிதி பிரசமதைநிகரலுகுடுடையினை
 பற்றப்பொற்கவிரொத்துச்சித்துகள்
 சுற்றுப்புட்குலமத்தைப்பெற்றுயர்

மயில்போல

குலவுநடைபெறு துடையடியினடு மொழிகடகணையடிவரல்மயிலே
 குற்றத்தைச்சொலவுற்றுச்சற்றுல
 கத்திற்பற்பலர்பற்றித்திக்கெனும்
 பரடுவொளிர்டுபணியையிடையிடு கருவிகுதியதுவிளவுகளியெனப்
 பத்திப்புத்தகமொத்துச்சிற்றடி
 யிட்டுத்தத்திலத்திற்றுக்குறு
 சுவடைநிகர்டுகமடமெனவுயர் கமலமலரதைநிகருமடியொடு
 கொத்துப்புட்பமலேத்துப்பத்தினி
 பொத்துச்சித்தசன்வெட்கிப்புக்கிட

வருமாதர்

குயில்கிளிமழலைமொழி இடையர்குழல் குரகமொடுவினைகினர்மொ
 கொட்டிட்டுக்கரம் நெட்டிட்டுப்பிடி [ழியொடு
 யொத்திட்டுத்தையில் விட்டிட்டுத்தன
 மதனையெனதிருகணிலுறவுமதி துரிதமொடுதுயிலிடவுமயல்மிக
 மத்திற்பட்டிழு தொத்துப்பத்தியை
 விட்டுப்புத்திகள் செட்டுப்பித்துறு
 குணமிதெனமதியலையமனமது குலையவிழிவலையதனி லுறவவர்
 கொச்சைத்துப்பிதழ்பற்றிச்சித்தரி
 கொப்பத்திற்படவுற்றத்திற்றென

வுழல்வேனோ

நிலவுமதுமலரருகரவுநதி யுலவுகுரலணிசடையரிடமிசை
 நித்தச்சிற்சுசமுற்றுத்தற்பர
 மொத்துப்பொற்பணிலைத்திட்டுத்திகழ்
 வடிவிமரகதசொருபிமதிமுக வழகிதிரிபுரதகனிபரிபுர
 மத்தைச்சிற்றடியிட்டுப்பொற்சபை
 யுற்றுத்தத்தெனவொத்துக்கொத்திட
 நிமலனெதிரரிபிரமரிருடிகள் பரவவொருபொழுதருமையொடுபுகழ்
 நிர்த்தத்தைத்தருசத்திப்பொற்றன
 மத்திற்புற்றமுதத்தைப்பற்றிய

குடமேசா

நிதமுமதுநதிகரைபுரளவர வதனி லுறுமலர்மதுவிழியவயல்
 நிற்கப்பற்பலநெற்கட்குத்துணை
 யுற்றப்பொற்கழை முற்றத்தொட்டிடு

கதிர்கள் பரிதருமயுரநகர்தனி லமைவொடிமையவரகரெனவுறை
 கத்திப்பொற்சரணத்தைப்பெற்றிட
 வுற்றுப்பற்பலசிக்கைத்தட்டியே
 நினையுமுனமெதிர்மயிலிலழகொடு குரவனிதையரிமகளுமுறவெனை
 நிட்டைக்குட்புக விட்டுச்சிற்பத
 மத்தைபெற்றிடவுற்றுப்பற்றருள் பெருமாளே. (12)

வாடுமாடலர்கொண்டையணிந்திரு
 காதிலோலேசிரந்துவிழங்குர
 மாலையோடுகதம்பமெனும்பல வகையான

வாசமேவிய கொம்மைசுமந்திடை
 நோகவாசல்நடந்துதடந்தனில்
 வாரபேர்களிணங்கிமயங்கமு யங்குவோர்கள்

ஆடுமாமயிலென்பநடம்புரி
 பாதமேவுசிலம்பொலிசுந்திட
 ஆவியோடுபணங்கவாரசிந்தையர் கொடியோர்கள்

ஆதிநாள்முதலன்புறவுன்றனை
 மேவியேநினைந்தாரைவிரும்பிலென்
 ஆசைநாயகவென்றுசுணங்குவ நரவாமோ

காடுமேவுபுனந்தனிலன்றொரு
 மாதுநோகவெழுந்தருளென்கவள்
 காணநாகமதென்கவுறைந்தவ னினையோனே

காவலாழிபுரிந்திலங்கையில்
 வாழிராவணனன்றுமடிந்திழி
 காகமோடுபருந்துணவென்றவன் மருகோனே

மாடுவாகனமென்றுமொழிந்தர
 வோடுமாமதிகங்கையணிந்துமை
 வாமமேவவமார்ந்திடுசங்கர னருள்பாலா

வானநாடுபுகழ்ந்திடுகின்றதே
 னாறுசூழவிழங்கிடுகுன்றையில்
 மாலிதேனாடயன்வந்துபணிந்திடு பெருமாளே. (13)

அண்டருங்கண்டரிவு சிந்திடும்பைம்பொனணி
அங்கமுஞ் செங்கமல

மதிலேறும்

அம்பொலிந்திந்திரையெ னுந்தனம்பொன்கலச
மங்கசன்கண்டுமனமது

நாணுஞ்

சண்டனம்புங்கயலு மென்றுகண்டஞ்சவிழி
சந்திரன்பிம்பமெனு

முகமாதர்

தண்டையுங்கிண்கிணிய ணிந்திடுங்கஞ்சவடி
தஞ்சமென்றுந்தினமு

முழல்வேளை

பண்டுவந்திந்திரை வென்றிடுங்கண்டரொடு
பண்புறுஞ்சண்டையது

மிகவாடி

பந்தொடுத்தந்தைமக வுந்தளஞ்சிந்தவொரு
பங்குறுங்கொண்டலவன்

மருகோனே

வண்டலம்புந்தொடையல் திங்களுங்கங்கையர
வம்புனைந்தெந்தைசிவ

னருள்சேயே

மங்குலர்தங்குபொழி லெங்கணுந்தங்குமயில்
மந்தரந்தங்குமுயர்

பெருமானே. (14)

காதிலுறுகுழையாட விழியதுகாலனயிலென
காரவனிதயராரமலையது காதலொடுதர
பாதிநகில் தனைநேரி லுர வெதிர்பாவையெனநட
பாசமதுதருவேசமுறுபவர் பாலிலனுதின
பாதியுடல்சிவை மேவியினிவுறுபாகனெனநட
பாலெனனமறையோதியருளிய பாரகுருபர
பூதிபரவீடுமேனியுடனிரு பூவைதழுவிட
பூமிநெழிகுறலானவடகிரி போலுமயில்மலை

வெகுமோகக்
யெனைனாடி
மொடுமேவி
முழல்வேளை
மிடுதேவன்
முருகோனே
வருவாயே
பெருமானே. (15)

அயந்தருநிழலுறு மிந்திரனொருபொழு
தன்பொடுதிருவடி

தனில்மேவி

அம்பொலிவுறுமென தின்புறுமதலையை
யம்பரமுறுபவர்

களிகூர

வந்தினிமணமது கொண்டருளெனவெகு
மங்கலமுரசொடு

தவர்குழ

மந்திரவிதியொடு சுந்தரிதனை மண
மங்குறநிறுவிய

குமரேசா

இந்தொடுநறுமலர் கங்கையுமருகர்
விற்பொடுபுனைபவ

னருள்பாலா

இங்கெனைவெருவிடு துன்பதுவிலகிட
இன்சொலையுதவிட

வருவாயே

சந்தனமரமிக வுந்தியசிகமலை
தங்கியகுருபர

வடிவேலா

சந்ததமுனதருள் கொண்டினிதமர்வறு
சங்கையையுதவிடு

பெருமானே. (16)

காரைநிகருமுடி கரேல்கரேலென
பாலேநிகரெயிறு பளீர்பளீரென
காமர்நிரையுமிதழ் சிலேவ்சிலேவென

கயலோடு

காலனயிலேநிகர் விழிவீழியென
பாகுகனியைநிகர் மொழிமொழியென
காதிலிடுகுழைகள் மதீரவீயென

வொளிவீச

மேரைநிகருநகில் பளாபளாவென
வாலினிலையகடு தளாதளாவென
மேயுமிடையுமினல் துடிதுடியென

கரம்வீசி

மேனிமுழுதுமொளி பசேல்பசேலென
வாரகணிகைகுயந்தராய்தராயென
வேலையனுதினமுமிதேயிதேயென

வுழல்வேனோ

சூரனுறவினர்கள் திடர்திடலென
ஆவிசூலையவயில்கரீர்கரீலென
சோரிவடியவிடு கராகராவன

மயில்நேசா

சூதுகொடி துநலமில்லாய்மிலாயென
வோதுதருமவுயர் குணகுணவென
தூதுகடுகியிந்த வரேன்வரேனென

வுறைமாயன்

பாரமருகவெதிர் வராய்வராயென
நாடுமடியன்மிடி பொடிபொடியென
பாவைமகிழும்மாரு குகாகுகாவுன

தருள்தாராய்

பாரமபுரமலை குடிசுடியென
மேவுகுமரவிது ததீததீயென
பாசமகலவழி சொலாய்சொலாய்குக

பெருமானே. (17)

கருணைக்கடலென வுலகிற்பரவிடு
கதிரிற்பொலிவுறு

பிரகாசா

கயவர்க்கெதிரொரு பொழுதிற்பொருதிடு
கனலிற்படிவம

துறுவோனே

தருணிக்குரமக டணையச்சிவகிரி
தனிவற்புதமொடு

வளர்வோனே

சசிபெற்றிடுசுக மயிலைக்கனிவொடு
தழுவிச்சுகழ்நும்

வடிவேலா

வருணக்கடலுளே விரைவிற்பெரிதர
வடவைக்கணைவிடு

ரகுராமன்

மருகப்பலபிணி யதுகட்டுகள்பட
வரவித்ததிசிவ

னருள்பாலா

அருணைக்கிரியிலு மதிகப்பொலிவுறு
மழகுச்சிகிமலை

தனில்மேவி

யமரர்க்குழவடி பரவக்கனமுறு
மயிலைக்கொடுவளர்

பெருமானே. (18)

பூமீதிலேஜெனித்து மாபாதகம்வலுத்து
பூராயமேயுரைத்து

வெகுவான

பூணாமேதரித்து நாணமலேசிரித்து
போகாதியேவிரித்து

யிளைஞார்கள்

தாமீதிலேகருத்து நாடாதுபோலுறுத்து
தானேவரவடுத்து

அணைமீது

தாளாமயல்கொடுத்துக் கிரீடாவகைதொடுத்து
தாளாலவரிடுக்க

வுழல்வேனோ

காமீதிலேபுனத்து மாண்மோகமேமிகுத்து
காணாமலேமரைத்து

அருமாழி

காயாசமேதறித்துவாயாலுறைதொடுத்து
காமியெனையணைத்து

மருவாயா

வாமீனினைநிகர்த்த கோதேயெனவலத்தில்
வாழ்வேயவட்களித்த

முருகோனே

வானாடி லுஞ்செழித்த தேனூரலைக்கொழித்த
மாபூரமேயுதித்த

பெருமானே. (19)

மாகத்துறுசல தரமதைநிகர்குழல்
பாகப்படுமதியதைநிகரிடுநுதல்

வானத்துறுதனு விதுவெனவரைபுதல்

கயலோடு

வானாக்கிணையென நினைவுறுகருவீழி
வேனாக்குறையிட மெனவுறை துவரிதழ்
வாரிக்கிடைவரு தரளமெனவெயிறு

வொளிவீச

பாகுக்கிதுநிகரெனவுரைமதுமொழி
தோகைக்குலமென வொயில்மிகுநடையொடு

பாரக்கிரிநிகர் நகிலதுகனமுற

விடைதேய

பாசக்கொடியிது வெனவிருகரமது
வீசித்தெருமிசை நடமிடுகணிகையர்

பாதத்தனுதின முழல்வுறுமதியதை

யொழியேனோ

வேகத்தொடுரதகெஜ தூரகமதொடு
கோபப்படவரு மசுரர்கள்தனமது

வீழ்ப்பலகணையதுவிட வவுணர்கள்

பொடியாக

மீறிச்சினமொடு மெதிருறுமசுரனை
நேரிற்பொருதென வறுதினமமருற
வேயித்ததியென வயிலதுவிடுசிவ

குமரேசா

சோகத்தறுமெனை யிதுததிகனிவொடு
ஏகத்தலமதிலுறு வழிதிடமுற

சோதிக்குரியவ னெனவொருவரமது

தருவாயே

சோலைப்பலதரு வதுதிகழ்சிகிமலை
மேவித்தருநிழ லமரிறைமகளொடு

தோகைக்குரமக ளிருவருமருவிய பெருமானே. (20)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந் துணை.

நா மா வ ளி.

ஆனந்தம் பரமானந்தம்

ஆனந்தம் பரமானந்தம்.

அருமுகநாமமே யானந்தமதை

அரிவார்க்குப் பரமானந்தம்.

(1)

இனையவனாமே யானந்தமதை

யெண்ணுபவர்க்குப் பரமானந்தம்.

(2)

உமைமகனாமே யானந்தம்-அதி

லமைவோர்க்குப்பர மானந்தம்.

(3)

கதிர்வேலனாமே யானந்த-மதைக்

கண்டவர்க்குப்பர மானந்தம்.

(4)

கந்தனாமே யானந்த-மதைச்

சிந்தனைசெயிற்பர மானந்தம்.

(5)

கடம்பனாமே யானந்தமதி

லுடன்படிவேர பரமானந்தம்.

(6)

காங்கேயனாமே யானந்தமதில்

மூங்கிடிவேரபர மானந்தம்.

(7)

குமரநாமமே யானந்தமதைக்

கொண்டார்க்குப் பரமானந்தம்.

(8)

குருபரனாமே யானந்தமதைக்

கருதுவோர்க்குப் பரமானந்தம்.

(9)

சண்முகனாமே யானந்தமதைச்

சாற்றுவோர்க்குப் பரமானந்தம்.

(10)

சம்பந்தனாமே யானந்தமதை

நம்பினவர்க்குப் பரமானந்தம்.

(11)

கார்த்திகேயனாமமே யானந்தமதைப்
பார்த்திடினோ பரமானந்தம். (12)

சரவணனாமமே யானந்தமதிற்
பரவினவர்க்குப் பரமானந்தம். (13)

சயிலவனாமமே யானந்தமதைப்
பயிலுவோர்க்குப் பரமானந்தம். (14)

தண்டபாணியடி யானந்தமதைக்
கொண்டாடில் பரமானந்தம். (15)

தாசுஷாயணீமக னானந்தமந்தக்
காசுஷிபெறில் பரமானந்தம். (16)

திருமருமகனடி யானந்தமதை
உருமைகொண்டாற் பரமானந்தம். (17)

சுப்பிரமணியனடி யானந்தமதை
ஒப்பினவர்க்குப் பரமானந்தம். (18)

சேவலனாமமே யானந்தமதில்
ஆவல்கொண்டால் பரமானந்தம். (19)

சேனாபதியடி யானந்தமதைத்
தானாமெனிற் பரமானந்தம். (20)

பன்னிருபுயனடி யானந்தமதை
உன்னிடினோ பரமானந்தம். (21)

சூகனவனாமமே யானந்தமதை
யகமிடினோ பரமானந்தம். (22)

காலாயுதனடி யானந்தமதில்
மாலாகிடில்பர மானந்தம். (23)

பரைமகனாமமே யானந்தமதை
உரைசெய்தாற் பரமானந்தம். (24)

குழந்தைவேலனடி யானந்தமதை
யளந்தார்க்குப் பரமானந்தம். (25)

முருகனுமமே யானந்தமதின்
அருகுறவே பரமானந்தம். (26)

முத்தையனுமமே யானந்தமதைப்
பத்திசெய்வோர்க்குப் பரமானந்தம். (27)

மயிலவனுமமே யானந்தங்கறத்
தயிலருளாற் பரமானந்தம். (28)

வடிவேலனுமமே யானந்தமதிற்
குடிகொண்டாற் பரமானந்தம். (29)

வேலவனுமமே யானந்தமதிற்
சீலமுறப்பர மானந்தம். (30)

அரஹரஅரஹர குருபரனேயெனே
யாண்டருள்வாய் கிருபாகரனே. (31)

சரவணமதில்வளர் சண்முகனேயார்
சுரனளிபெண்மயில் தன்னகனே. (32)

இமையர்பரவிடு மரிமருகாமலை
யுமையவளருளிய திருமுருகா. (33)

பிரமனேவெறுவிடு சிறுபாலாநல
வரமதுதரவரும் வடிவேலா. (34)

மலைபொடிபடவிடு மயிலோனேவிணின்
வழிமயின்மிசைசெலு மொயிலோனே. (35)

குருமுதியடிபணி தேசிகனேபடி
குணமுடனுதவிடு பூஜிதனே. (36)

விண்டுக்கருளிய குகநாதானே
யண்டிப்பணிசெய வாரீதா. (37)

தண்டைக்கரமிசை கொண்டவனேவரு
பண்டைப்பழவினே விண்டவனே. (38)

வேங்கைத்தருவென வளர்வோனேவன
மேங்கிச்செலநிலை தளர்வோனே. (39)

செங்கைக்கிடுவனே கொண்டவனேவளி
கொங்கைக்குடமது கண்டவனே.

(40)

வாவாவாவா மயின்மிசையேஉன்
மலரடிதந்தருள் கிருபைசெய்ய

(41)

தாதாதாதா வரமதையேஉயர்
தற்பரமருவிடு கிருபைசெய்ய

(42)

நந்தாவரமது நீதாதாமலைக்
கந்தாவென தெதிருறவாதா

(43)

தீபச்சுடரது கண்டிடவேயதைத்
தெரிசித்தகமகிழ் கொண்டிடவே.

(44)

பாபத்துடரது நொந்திடவேயுனைப்
பாடப்பரகதி தந்திடவே.

(45)

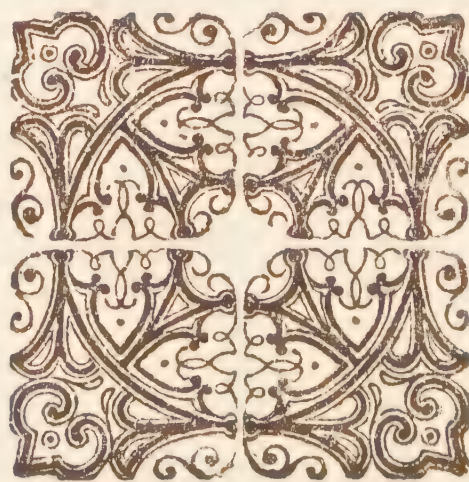
தினமுஞ்சிகிமலை வாழ்பவனேநித
மெனையங்கமைவொடும் சூழ்பவனே.

(46)

சந்ததம்வந்தெதிர் நிற்பாயேசிரு
மைந்தனைநிலைதனில் வைப்பாயே.

(47)

மு ற் றி ற் று.

உ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீ ம யூ ர கி ரி

ஷண்முகப்பிரபந்தம்.

கீர்த்தனைகள்.

விநாயகர் துதி.

இராகம்-கமாஸ்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஓம்ஹரஹர கணபதிவரதா-உயர்

உத்தமனையருளித்ததிநானேழை

(ஓம்)

அநுபல்லவி.

சாம்பவிமனோகரனருள்சுதா

சுகலவிக்கினம்போக்கிரும்பாதா

மாம்பழம்பொவலம்வரும்போதா

வானவர்தானவர்தீதா

மோனமழித்திரிம்வேதா (ஓம்)

சரணம்.

அனவரதமுமுனதிருவடி யடிபேன்போற்றியேயிருந்தனன்குடி
தினகராவெந்தன்வினைதனைமடி
சிற்பர தற்பர வடிவே செகமதிலோர்மறைமுடிவே (ஓம்)

மோதகமிடற்றடக்கும்வாயனே முனிபுங்கவர்கள் துதிக்கும்நேயனே
தீதகற்றிநிந்திருவின்சேயனே
திரிபுரசங்காரகனருள் கரிமுகசுமுகா வந்தருள் (ஓம்)

ஆகுவாகனத்தமருமெய்யனே அதிதிமொழியைத்தாங்குந்துப்பனே
வாகுவல்லபை மருவுங்கையனே
வக்கிர துண்டனேவாவா எக்கிபகொண்டனேகாவா (ஓம்)

மருப்பினிலொருகதைவறைந்தவா மவுனபோகிகள் துதிசிரந்தவா
பொருப்பின்மேலான்வலமிருந்தவா
புனிதாருணநிதிபிதுத்தி கனிகொண்டருள்தருவாய்கெதி (ஓம்)

நதிதூக்கநாதனிலமர்ந்துமே நனைந்துவெப்பிலும்பனிசுமந்துமே
கதிபளித்திடுங் கருணைத்திரமே
காவலனேபூவலம்வரு மாவலனேமுதலவனே (ஓம்)

ஆனைமாழகத்துடனிநுப்பவா ஆண்டவன்கவிக்கருள்சுரப்பவா
வாணைமண்ணினைவயிற்றடைப்பவா
வந்தருள்வாயிதுதருணம் உந்தனிநுதாட்சரணம் (ஓம்)

மாமபிலவனே-பென்றவர்ணமெட்டு.

இராகம்-தேசிகம்பிபாக்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

வாகரிமுகனே வல்லபைபாகனே

அநுபல்லவி.

வாகனமாகிய

ஆகுவினேரியே

(வாகரி)

சரணம்.

1. சும்பமுனிகையிற் செம்பைக்கவிழ்த்தவா
உம்பர்தொழுப்பாதம் நம்பினைனாழவே

(வாகரி)

2. சிந்தூரனைக்கொலச் சிந்தூரமானவா
தொந்திவயிற்றுட னின்றென்னையாழவே (வா கரி)
3. சக்கரைமுக்கனி தன்னை நுகர்பவா
இக்கணமன்புடன் னென்றன்னையாழவே (வா கரி)
4. நீண்டகரத்தனை நின்மலாதித்தனை
ஆண்டவன்சொல்கவிக் காதரித்தாழவே (வா கரி)

வாசுதேவனே யென்றவாண்மெட்டு.

கண்ணிகள்.

1. ஆதிமூலனே சோதிலோலனே :	அம்பிகைபாலனே சுயம்பிரகாசனே
2. வக்கிரதுண்டனே எக்கியகொண்டனே	மகாப்ரசண்டனே இருளைவிண்டனே
3. ஆரவாகனா பேகமோகனா	அங்குசபாசனா பெங்கும்மா ஹனா
4. சக்கரையவல் மிக்கவுன்புகழ்	தனை நுகருதல் விரும்பினேன்றிகழ்
5. ஆவலாயுனை காவலனேயென்	யடைந்தேனெந்தனை கவிதூலக் துநீ
6. சூரின்வல்லபம் பாரின்மீதுநான்	துடைத்தகந்தனை பணிந்துபாடவே
7. வாக்கினால்வெழி நீக்கியின்பமாய்	வரும்புன்சொல்லெலாம் நிகழ்த்திடச்செய்வாய்
8. ஆண்டவன்றுதி நீண்டகையனே	யானைமாழுகா நின்மலாசுகா

க லே ம க டி தி.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாஸ்ம்.

பல்லவி.

சரஸ்வதித்தாயே   சந்ததம்நீயே
தமிழேனெனக்குதவு   வாயே

அநுபல்லவி.

பரசுசபாலி பகவதி   நீலி
பிரமகுதூசலி   வாலி

(சரஸ்)

சரணம்.

1.	திரிபுவனரட்சகி திரிகாலதுதி	தேவப்பிரியபட்சகி வத்ஸகி	(சரஸ்)
2.	வீணைநாதப்பிரியகி தாணுவேயேழை	வேதன்முகத்திலகி ரட்சகி	(சரஸ்)
3.	திருமகளெந்தாய் மருமகளாகி	திரத்தினில்வென்றாய் நின்றாய்	(சரஸ்)
4.	பாவலர்போற்றி பாடுவாருன்புகழ்	பணிர்துணையேற்றி தூற்றி	(சரஸ்)
5.	யேழைநான்சேயே ஆள்வையிருள்சுரந்து	இரங்குவாய்தாயே நீயே	(சரஸ்)

6. வித்தகமயிலே வேண்டினேன் ஓயிலே
புத்தகமமர் குயிலே (சரஸ்)
7. வாக்கினில்நின்று வருமிடர்வென்று
பாக்கியம்நீயளி யின்று (சரஸ்)
8. ஆண்டவன்பாடும் அருந்தமிழ்ச்கிரங்கி
வேண்டும்வரந்தரு குவாய் (சரஸ்)

சிவபிரான்றுதி.

வந்துகாவையனே என்றவர்ணமெட்டு.

இராகம்- ஆனந்தபரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நந்திவாகனனே க்ருபைநீசெய்

அநுபல்லவி.

சிந்துரத்தைதவகுந் தகாரண மந்திரத்தில்திரைந்தபூரண
தந்திமாழுகன்றன்னையின்றவா தருணமிது

(நந்தி)

சாணம்.

காலகாலனைவீழ்த்தியபாதா கயிலைநாதா
காணவுன்னிணை யியவேவாதா
மரலயன்றினந்தேதடிவாடியதாலரிந்தவர்பாதம்பாடிய
லேமாமறைநின்றுகடியே தினந்தேடிய

(நந்தி)

2. ஆரும்நகைக்க வொரு ஆறுமுகனைப்பெற்று
ஊருக்கருதிரிய உவந்துமதிபுறைத்தவன் (நீ)
3. குதிசைக்காரனுக்கானைக்குட்டிபைப்பெற்றிருந்தும்
மதுரைப்பதியதனில்மானமில்லாதிருப்பவன் (நீ)
4. ஆண்டவன்துதி சொலும் அருந்தமிழுக்கிரங்கி
வேண்டிம்வாததைத்தரும் வேடிச்சிபென்றுரைப்பவன் (நீ)

இதுவுமது.

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பைபசர்வலெகு-தாளம்.

பல்லவி.

கூடல்வாழுங்கபற்கண்ணியே யுன்னைநான்
கொண்டாடவே நமன்சண்டோடவேயம்மா

அநுபல்லவி.

எடவிழ்பைந்தாரிலங்கு கொண்டையாளேயீஸ்வரியே
பாமேஸ்வரியே யம்மா (கூட)

சரணம்.

1. பிட்டுவாங்கித்தின்னும் ஒட்டனவன்றன்னை
இட்டமுடன்சேருங்கட்டழகிபம்பூ
தட்டுவாணிபானக்குட்டிப யின்றவன்
தானே சிவலோகமானேயுனைநானே தாவினைனமலர்நூவி
னேனே நின்றுகூவினேனே பென்முன்மேவிவாராயம்மா (கூ)
2. மாட்டினிலேரிய தாட்டிகனைமணஞ்
சூட்டியே வாழ்ந்திடுமேட்டிமைக்காரியே
நாட்டியஞ்செய்திடுந்தீட்டிய மைவிழி
நாரணியேபரிபூரணியேயுனைநாடினேனே தினந்
தேடினேனே பதம்பாடினேனே பென்முன்
னோடிவாராயம்மா (கூ)
3. சிங்கந்தனிலேரியெங்குமுலாவிடம்
பங்கமிலாதநற்றங்கமே நீயம்மா
கங்குலெனுப்பவம்மங்கவே நீவந்து கார்த்தருளேதுயர்
தீர்த்தருளேபெந்தன்கண்மணியேதிகழ்விண்மணியே
யுயர்பெண்மணியே பென்முன்நண்ணி வாராயம்மா (கூ)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

4. நித்தியமுந்தனைப்பத்திசெயாண்டவன்
நித்தியவரத்தைதச்சித்தி செய்வாயம்மா
மத்தினுலிடைச்சி மொத்தவே தாங்கிய
மாயன்சகோதரி வந்தென்னையாதரிவாணமேதந்த
பூணமேசீவகாரணமேபுகழ் ஆணமேயம்மா

(கூ)

மஹாவிஷ்ணு துதி.

இராகம்-தோடி-திஸ்ரதாளம்.

பல்லவி.

வருவாய் மாதவனே பென்முன்வருவாய்மாதவனே

அநுபல்லவி.

வருவாய்மாதவ கெருடனேறியே

(வருவாய்)

சரணம்.

மாயமாம்பிரபஞ்சத்தில் மபங்கிநான் வாடுறேன்

மாயனே வருவாய் பென்முன்

மாயனே வருவாய்

மாயநேய வாபர் லோலனே

(வருவாய்)

2. ஆதிமூலமேயென்று யானையழைத்திடவன்று
 அருகில்வந்தவனே தந்தி
 யருகில்வந்தவனே
 அருகில்வந்தபிரளித்த நாதனே (வருவாய்)

3. பைந்துழவ மார்பனே பக்தரெதிர் நேர்வனே
 பரமசற்குணனே உயர்
 பரமசற்குணனே
 பரம சற்குண வரமளித் தருள் (வருவாய்)

4. ஆயிரம்முடிபுனைந்து அனந்தனமேலேதாயின்றேய்
 ஆண்டவனுக்கருள் செய் தேவா
 ஆண்டவனுக்கருள் செய்
 ஆண்டவனுக்கருள் பாண்டவர்தூதனே (வருவாய்)

ஐதிகள் முற்றுப்பெற்றது.

உ

வேலுமபி லுந் துணை.

ஸ்ரீ ம யூ ர கி ரி

ஷண்முகப்பிரபந்தம்.

கீர்த்தனைகள்.

க. இராகம்-தோடி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வாலசுப்ரமண்ப்னைமரவாது நாம் நினைத்தால்
வந்தடிமை கொள்ளு வான்

அதுபல்லவி.

ஆலம்புசித்த அரன் அன்றுபதேசங்கேட்க
அருமறை தனை யோதும் அழகனைநாம்பார்க்க
அங்கைகொடுமல ரெங்குப்நிரைவியே
அங்கஜன்விடு கணைபைவிரைவியே
அந்த குருபா சுந்தரதிகச
வுந்தரகுணநிரைபந்தனருளுரை

(வால)

சரண்ம்.

1. ஆணவம்மாயைசன்மம் அகற்றியேப்திசேர்ப்பான்
அந்த காரவிருளைப்போக்கியெயொழி யார்ப்பான்
பூணமிருதுவான பொன்னடிதனிற்கார்ப்பான்
பொய்யுலகவாழ்வினிற் பொன்றாது நீரைவார்ப்பான்
புத்திதனிலொரு நித்திய வாழ்வினை
நத்திமகிழ்பல சித்தி பெருகிட
பூவைமனமகிழ்பாவைதனைநிதந்
தேவைநமதெனமேவு சுரர்ப்பணி

(வால)

2. மாதர்மபலமுந்தி வாடாமலே தடுப்பான்
மரு ஜென்மமெடுகாதமருந்தையவன் கொடுப்பான்
வாதகவிகபரமார்க்கமதில் விடுப்பான்
வருமிடர்தனைவெல்லவந்துநமை யடுப்பான்

மங்கையசமகிழங்கை தழுவிய
கொங்கைமருவியே யெங்குமிலகிப
மயிலின்மிசைவெகுலியில்வருமொரு
வயிலில்வேல்விடு அயிலுலாசனை

(வால)

3. அங்கம்பழுதுருது அன்பாய்வரந் தருவான்
ஆரும்பெதிருருமல் நேரில் அவன் வருவான்
திங்களணிசடையோன்சேயால்பதம்பெறுவான்
திவினைதனை வெல்ல திக்செல்லாமேபொருவான்
திண்டரும் பெரு வண்டர் தம்பதி
கொண்டவீரனைமண்டல்தஞ்சுற
தீரவீர வுதாரமாகவே
கோரவேல்விடு ஆரமார்பனை

(வால)

4. சூழும்பம்பாசத்தைச் சூழாமலே தடுப்பான்
சுத்தநிர்க்குணமான வீட்டில்நடைவிடுப்பான்
பாழந்தூர்க்குணமானபாசந்தனைக்கெடுப்பான்
பக்தன் ஆண்டவனுக்குப்பாதந்தனைக்கொடுப்பான்
பக்தரகமகிழ் நித்தகுருபா
சுத்தவரதா அத்தனருள்சுத
பாவநாசவிலாசனாமுரு
கேசனாமொரு யேகராஜனை

(வால)

உ. இராகம்-கல்பாணி-தாளம்-சாப்பு.

நேர்ட்டு-பல்லவி-சண்ணிகள்.

1. சரவணபவா சதிரொழி தங்குமாழுகா
மாணவேதனை திரணமெனவே வந்தடிகொளுநாதனை
வானே கோனே வருதுவாய் வருசுவாய்
வருசுவாய் நீ திருவருள் தா

(சர)

2. கருணைவாரியே தரணியோர் சுருதுபாரியே
குருமுனிமனதிருளறவொருகுரிநெரியனி குருபா
கோவே தேவே கோறினென் கோறினென்
கோறினென்மதிமாறிடாமலே

(சர)

3. செந்தில்வாழ்பவா இமபவர்வந்து சூழ்பவா
தந்திமுகனைவந்துதவென தனியே கடமுமர்ந்தவா

தாகாயோகா சண்முகா
சண்முகாவிது ததி

சண்முகா
கதியருள்

(சர)

4. தணிகைவாசனே அடியவர் தனது நேசனே
பிணிவயர்வுறத்திணிதெளிவுற பெருமைபுடனேவருசுவாய்
பேரே காரே பிரியனே பிரியனே
பிரியனேபதிக்குரியனே யருள்

(சர)

5. மூலகாரணத்திருவருள் மொழிவாய் பூரண
காலகாலனை வீழவுதைத்தகண்ணு தற்கருள்குருபா
கந்தா விந்தா கருதினேன் கருதினேன்
கருதியாண்டவன் உருதி தந் தருள்

(சர)

நட. இராசம்-தோடி-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

பாவிநானிது ததிவந்தெனையாள் பரனே குருபரனேவரனே

அநுபல்லவி.

ஆவியுடல்பொருளனைத்து முன்னுதே அடியேன்
கெதிவேரிலையிது வரியாயோ பென்றீது

(பாவி)

1. மேவியசுரக்கிளை கிளைத்தவா
வேலினாலொருவரை துளைத்தவா
தாவிபே குரமாதிக் கிளைத்தவா
தகனம்புரிபவனருள்குரு அகமன்பொடுவந்திருளரு (பாவி)

2. குரவனைச்சிறைதனி லடைத்தவா
கோதிலாக்துன்றைப்பதி யுடைத்தவா
சுரறுருமிடர்தனைத் துடைத்தவா
சுககாரண சரிவருகென சொலுந்தனை தாமதமென (பாவி)

3. சமணரைக்கருவருத்த நாதனே
தாசன் ஆண்டவன் துதிக்கும் பாதனே
அமலசோதியாயமர்ந்த நீதனே
அம்பிகையருள் சரவணபவநம்பினேனிது ததியுதவுவாய் (பாவி)

ச. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வடிவேலெடுத்து வருவாய் மயிலிலேரி
வடிவேலெடுத்து வருவாய்

அநுபல்லவி.

வடிவே லெடுத்துவந்து அடியன்பவந்தூரந்து
சுடியேற்றருள்புரிந்து சூமரனே நீபரிந்து

(வடி)

சரணங்கள்.

1. அடியவர்கோட்டி ஹரஹரஹரவென
அந்தணர்கூட்டம் ஜெயஜெயஜெயவென
தடியர்களாட்டம் தடதடதடவென
ததும்பெரியோர்கள் கடுகடுகடுவென (வடி)
2. நாட்டியமாதர் தரிகிடதகவென
நட்டுவமேழங்கள் கடுகடுகடுவென
பூட்டியசிலங்கை சலகலசலவென
பொன்னடிதொழுவோர் குருபரகுசுவென (வடி)
3. அண்டர்சள்முனிவோ ரனுதினமடிதொழ
அரியவர் பெரியவர் அருகிருந்துமகிழ
கண்டவர்கண்கூசக் காட்சியெங்குந்திகழ
கதிர்வேல்தனைக்கண்டெந்தன்கர்மபந்தம்நேகிழ (வடி)
4. தாண்டவமாடிப சங்கரனருள்பால
சாதுஜனர்கள்பணி சண்முகவடிவேலா
ஆண்டவன்போற்றிடும் அறுமுகத்திருலோலா
ஆபத்துவேளையிது அருள்சுரந்தருள்பாலா (வடி)

ரு. இராகம்-சாவேரி-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

முத்தையனே வேளூர்மேவு.
முத்தையனே

அநுபல்லவி.

முத்தையனையுலகுளோர்சள் முத்திசேரவித்தையனே

சரணம்.

1. பத்தையனே உன்மதில் பாவி சென்மமீடேறிட (மு)
2. எத்தனைதான்றவர் செய்யினும் ஏழைமீதுகிருபைசெய்வாய் (மு)
3. ஆழுமென்னையருள்கரந்து பாழும்பாசம்பற்றிடாமல் (மு)
4. போதும்போதும்பெற்றசுகம் வாதுசெய்வது தகாது (மு)
5. பிறவி வேண்டாவழியெனக்கு தெரிவதெப்பவோவரியேன் (மு)
6. கால பாசம்கண்ணுருமல் பாலன் ஆண்டவனைக்காரும் (மு)

சு. இராகம்-பூபாளம்-தாளம் ஜெம்பை-சர்வலேகு.

பல்லவி.

தாருமெனக்குன்பாதம் மயூரநாதா
தாருமெனக்குன்பாதம்

அநுபல்லவி.

தாருமெனக்குன்பாதம் தந்தாலதுவேபோதம் (தாரு)

சரணம்.

1. வாருமனதிரங்கிக் காரும்யேழையென்றனைப்
பாரும்கடைகண்ணினால் தீருமனக்கவலை (தாரு)
2. சோகமதிகரிக்க மோகமரிக்குதெனை
காகம்நரிநாய்நத்தித் தாகப்படுமுன்னமே (தாரு)
3. நாடியுலகில்புகழ் தேடியுன்னையல்லாமல்
வாடியினைத்துவந்தேன் கூடிச்சுகிப்பதர்க்கு (தாரு)
4. கோதுயேழைமேலுண்டோ தீதுபுரிந்திடினும்
பாதுகார்த்தேயெனக்கு சாதகமாகவேநீ (தாரு)
5. கொண்டேனுனதடியை விண்டேனுலகமயல்
அண்டேனொருவரிடந் தொண்டேசெயும்படிக்கி (தாரு)
6. வந்தவழியரிந்துன் சொந்தப்பதிதெரிந்து
கந்தமலர்ப்பதத்தில் மைந்தன் ஆண்டவன்வாழ (தாரு).

எ. இராகம்-தோடி-தாளம்-திஸ்ரஜாதி.

பல்லவி.

முருகா உனைத்தினந்தினந்துதித்தேன் வேன்
முருகா உனைத்தினந்தினந்துதித்தேன்

அ நு ப ல் ல வி.

தருகாமலே

வருவாய்நேரில்

சுருவாயரு

வருவாயெங்கும்

(முருகா)

சரணம்.

1. ஆயிரத்தெட்டண்டம் அடங்கலுங்கார்த்துநீர்
ஆழவதோ பெருமை இந்தத்
தூயவனெஞ்சி விணைபிரியாமற்
றுலங்குவீர் அருமை
நேயமறைகள் புகழ்ந்திடும்தானே
நித்தியனேபத்தியனே சத்தியனே சித்தியனே (முரு)
2. இந்தப்பிறவி யிழந்துநான்போய்விட்டால்
யெப்பவுனைக்காண்பேன் பாச
பந்தம்வெறுத்துநான் பாடிப்படித்துந்தன்
பாதந்தனைப பூண்பேன்
விர்தைபதாய்மயின் மீதிவிருப்போனே
வித்தகனேபுத்தகனே சித்தர்மனப்பத்தகனே (முரு)
3. அண்டர்புகழ்ந்திடுங் குன்றைமலையில்
அமர்ந்துநீ வீற்றிருக்க யென்றும்
ஆவலுடனே வந்தாண்டவனுன்றன்
அழகினைப்பார்த்திருக்க
புண்டரீகாட்சன் பாவிப்பணிந்திடு
பூணனே காணனே ஆணனே வாரணனே (முரு)

அ. இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

சித்தம்வைத்தெந்தனைக்கார்ப்பாயே புந்தன்

தெரிசனைதந்து துயர் தீர்ப்பாயே

அ நு ப ல் ல வி.

உத்தமகுணசீலா

உயர்பாங்கிரிவேலா

பித்தன்மகனேபாலா

பிரணவத்தின்முலா

(சித்)

சரணம்.

1. முத்திக்கிவித்தெனவே முளைத்தகுருபானே
மூவர்பதிக்கிமேலே மேவுமறுமுகனே

பத்திக்குறுதியான
பாசமணுகிடாமற்

பதியிலிருந்தவனே
பாருஞ்சரவணனே

(சித்)

2. ஆரோ பெவரோவென்று
அன்றைக்கிநீவந்த
ஊருகள்தோருஞ்சென்று
உற்றுப்பார்த்துக்காணாமல்

அறியாமல்நானிருந்தேன்
அழகுதனைமறந்தேன்
ஓடித்தேடித்திரிந்தேன்
உத்தமனையடைந்தேன்

(சித்)

3. காலதாமதஞ்செய்தால்
கண்ணினைத்தொழுவாமல்
சீலமுடனையுந்தன்
சிருவன் ஆண்டவனுக்கு

கந்தாபொருக்கமாட்டேன்
கணந்தரித்திடமாட்டேன்
சேவடிதனைக்கேட்டேன்
தினமுன்னருளையுட்டேன்

கூ. இராகம்-தோடி- சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வராமல்நீர்
என்ன மாயபோ

இருப்பதைப்பார்த்தாக்கால்
அரியேன்

அநுபல்லி.

தென்னஞ்சோலைகள்குழும்
உன்னதமயிலேறும்

திருக்குன்றாக்குடிவாழும்
உலகநாதனே என்முன்

(இ)

சரணம்.

1. பூர்வத்திலேயென்ன
புண்ணியபுருடரை
பாரினிற்கொடிதான
பாலகனைரெட்சிக்க

பொல்லாங்கு செய்தேனோ
புகழா துவைதேனோ
பாதகஞ்செய்தேனோ
பாரமோ தூரந்தானோ

(இ)

2. நந்தவனம்புகுந்து
நாடோறுமிழவாழை
சிறதைதனிலுன்னை
திருவடிதனிற்சாற்றி

நல்லமலரெடுத்தேன்
நாரினிலேதொடுத்தேன்
சேர்க்கரினைவெடுத்தேன்
திருப்புகழும்படித்தேன்

(இ)

3. ஒருஇடத்திலிருந்தால்
உனச்சிருப்பிடமெல்லா
பெருவிடந்தனைபுண்டோன்
பேசித்தாசிகள் வீடு

உன்னைப்பார்க்கவரலாம்
முலகத்திலம்லைகளாம்
பிள்ளைநீர்தெருவெலாம்
போவதுவேதொழிலாம்

(இ)

4.

அருணகிரிநாதனுக்
ஆண்டவன்றுதித்திடும்
கருணையென்மேற்புரிந்து
காற்கக்கடனுனக்கே

கன்றருள்செய்யும்நாதா
அரவிந்தமலர்ப்பாதா
கதியழித்திடுமவேதா
கடப்பமலர்விநோதா (இ)

ய. இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-ஜப்பைசர்வலேகு.

பல்லவி.

வையாபுரிவாழு

மெய்யாமுருகையா

வருவாய்நீ பெந்தன்முன்னிவாய்ப்பன்னிருகையா

அதுபல்லவி.

நையாதவர்நெஞ்சில்

உய்யாதவர்நீரே

செய்யாதவுதவியை

அய்யனே செய்வீரே

சரணம்.

1.

தைபாதசட்டைபைச்
தத்துவத்தாலே
பொய்யானவாழ்விற்
பொன்னடிதன்னில்நான்
போற்றிலனே மலர்
ஆற்றிலனே வன்மை

சதமென்றுநம்பினேன்
மதங்கொண்டுமெம்பினேன்
புலிபோலே கெம்பினேன்
உய்யாது சோம்பினேன்
தூற்றிலனே துயர்
மாற்றிலனே அய்யா(வை)

2.

ஆசைக்கடல்தன்னில்
ஆத்மாவைவினா
பாசப்பிணியைப்
பற்றற்றுவிட்டால்
பார்வையிலேவந்த
சூர்வயிலே மென்னைக்

நேசத்துடன்முழுகி
யலைத்தன்கொடுபோகி
பதைப்பாய்வெகுவாகி
வருவேனுனக்காகி நெற்றிப்
வேர்வையிலேதோன்றுஞ்
கார்மயிலேரிநீ (வை)

3.

பொல்லாதமெய்யினப்
பூதியணிந்துநான்குத்
வல்லபமடம்பலவார்ன
மாமயிற்சேவையைப்
மாதவஞ்மவானின்
பூதவர்களும்கூழ்

பொய்பெனவேதள்ளி
தாடியேதுள்ளி
நிரப்புள்ளி
பார்த்திடவேவள்ளி
கோமகளும்பல
நாதனேவந்தருள்(வை)

சக. இராசம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுப்ரமண்யனேநீவா சிவ சுப்ரமண்யனே நீவா

அநுபல்லவி.

இப்புவிதனிலெங்கும்

இருவினைதீர்த்தேதாங்கும்

மெய்ப்பொருளாக யிந்த

மேதினிபில்விழங்கும்

சரணம்.

1. தந்தை தாயை மாந்தேன் உனைத்தஞ்சமென்றேயடைந்தேன்
பந்தபாசத்தைமாற்றி பரவசமதுண்டாக்க (சுப்)
2. சத்திதருபதல்வா உயர் : முத்தியருள்முதல்வா
எத்திசையும்போற்றும் எழியருளந்தோற்றும் (சுப்)
3. குன்றச்சூழியிலிருந்தே சிவ குமாரனே நீசிரந்தே
பொன்றாப்பதவிதனைப் புன்மையேனுக்களிக்க (சுப்)
4. நித்தியதத்துவனே வேலா நின்மலாதித்தவனே
வெற்றிவேற்காமதில் விழங்கமபில்மீதேரி (சுப்)
5. உற்றபொருளைபரியேன்நான் உனைக்கண்டு தோத்தரியேன்
குற்றலந்தனிலுறை கூத்தன் றிருமகனே (சுப்)
6. அய்யாகிருபை தருவாய் மைந்தன் ஆண்டவனுர்ருள்செய்வாய்
ஒய்யாமாகமுருசையா எனக்கிரங்கி (சுப்)

சஉ. இராகம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்பாதம்பெனக்களிப்பாய் உனைநம்பினேன்

உன்பாதம்பெனக்களிப்பாய்

அநுபல்லவி.

தென்பாதிசைமலைவாழ்

சிவனார் திருமகனே

திருப்பாற்கடல்துயிலும்

ஸ்ரீமான்மருமகனே

சரணம்.

1. பாறோரிகழயிந்தப் பாரினில்நான்பிரந்து
பலகொடுவினையான பாவந்தனைச்சுமந்து

நீர்மேற்குமிழியான

நிணையாமலுன்பாதத்தை

நெஞ்சம்வாடினேன்

கெஞ்சியாடினேன்

தேகந்தனைபுவந்து

மிருகம்போலேதிரிந்து

தஞ்சம்நாடினேன்

அஞ்சிப்பாடினேன்

(உன்)

2.

கண்ணால்உனைச்சண்டால்

காசினியெங்குந்தேடி

விண்ணோபொன்னுலகமோ

வேதனையடையாமல்

வேதநாதனை

போதநீதனை

கர்மவினைகள்தீரும்

கவலையடைந்தேன்டாடும்

வீற்றிருப்பதுவாரும்

விரும்பிச்சிருபைக்கண்பாரும்

நாதபோதனை

புண்டசாதனை

(உன்)

3.

நாய்நரிக்கிறையான

நான்பட்டுமலுவதை

சேய்டோலெனைநினைத்து

தேவனைநீகார்ப்பீர்

தேசதேசனை

வாசபோசனை

தேகந்தனைவிரும்பி

நாதனைநீதிரும்பி

சித்தம்வைத்துவீரும்பி

திரணம்நான் சிருதும்பி

தேவநேசனை

மகிமுலாசனை

(உன்)

4.

பாழானமாதர்கள்

பக்திவிசுவாசத்தை

கேளாதொருவர்கொல்லைக்

கெவ்வத்தாலலைந்தேன்

கிரியில்வாசனை

விரிவிலாசனை

படுவலைதனிப்பட்டு

பற்றறநான்விட்டு

கிருமியால்நான்கெட்டு

பிரந்தநாளதுதொட்டு

அரியினேசனை

விமலபூசனை

(உன்)

5.

சாதிசமயமென்று

தானேபாணவத்தாற்சம்

ஆதியேபுன்பாதம்

அநாதியாகினேனிப்போ

ஆதிமுலனை

சோதிலோலனை

தன்னகத்தால்நினைந்து

சாரந்தனில்நனைந்து

அருகுருமற் றிரிந்து

தான்வாயருள்சுரந்து

நீதிபாலனை

சந்தாசீலனை

(உன்)

6.

பேதைபாண்டவன்செய்த

பேரின்பவாழ்வினை

பாதைதெரியாமலே

பாவிபுழன்றிடாமல்

பாவநாசனை

கூவியாசினேன்

பிழைகள்யாவும்பொருத்து

யென்னெஞ்சிலே நிருத்து

பட்டுப்பாதவித்து

வருவாய்கிருபைபாலித்து

பழனிவாசனை

கொள்வாய்தாசனை

(உன்)

இந் தமுகிவானிகபென்றவர்னமெட்டு.

கந். இராகம்-பியாக்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தருணமிதுவே தயவுசெய்ய சாமிநீவாராயுந்தன்
தாளினை தாராய்

அநுபல்லவி.

அருணை கரியில்வீற்றிருந்து அரசு செய்வோனே
யேழை அஞ்சலென்றுநான் நேடியேவந்தேன்
அருள்புரி கோனே நல்ல நெரியிலுள்ளோனே

சரணம்.

1. திருமதிஸ்தன்னிற்றிசைகடற்றண்ணீர்திரண்டுமே
மோதஅதை அருமையாக வுலகோர்பார்த்து
அசமகிழ்ந்தேந் தவுனக்கதுவோபிரமாத (தரு)
2. மலைச்சுகைதனில்வசித்திருக்கிறீர் மனமகிழ்வாக அந்த
மர்மங்சண்டுநான்றேடியேவந்தேன் மனமெலிவாக
அருள்மார்க்கமதாக (தரு)
3. சிந்தைமெலிந்து தேடியான்வந்தேன்றீவினைதிராய்
இந்தஜென்மமினிநான்பெடுத்தழலாபல்தீர்த்தருள்
தாராய் ஒருவார்த்தை நீகூராய் (தரு)
4. அநிந்திருந்தேனைவதிக்காளாயாக்சல் நீதியோஇந்த
அவனிதனிநான்மிகவும்பேழை உனச்சுவாதியோ
இது அடியேன் கெதியோ (தரு)
5. நீந்தியரியார் ரீரிலமிழ்ந்தும் நெரியினைப்போலேநா
நெரியிலாதவுலகவாழ்வினின்றேன் கற்போலே
உன்றன் நீதியிற்பாலே (தரு)
6. இலவுகாத்தகிளிபோலாகி இடைந்து வாடினேன்
உந்தன்இணையடிபைப்பொலே யாண்டவன்
இன்பாய்ப்பாடினேன் இதோ எழுந்து கூடினேன் (தரு)

கச. இராகம்-பியாக்-இதுவுமந்தவர்னமெட்டு- தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்னெதிரினில் உன்னடியினைபெப்பநான்காண்பேன்

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில்லா
சாதுசனர்கள்

பொன்னின்மணியே
அணியும்பணியே

சரணம்.

1. முன்னம்நீரொரு
மோட்சநெரிதனை
சின்னவன்யெண்ணைநீர்
சேவிக்கவுன்னிறு

முனிவனுக்குமே
மொழிந்திருந்துமே
ஸ்திராப்படுத்தாமே
பாதம்விரித்துமே (என்)

2. தாசிகள்பாதத்தை
தன்மதுகெட்டுப்பின்
ஆசிபுரிந்த
அன்றளித்தபதம்

தஞ்சமெனநம்பி
உன்பதத்தைநம்பி
வருணைகிரிக்கிரீர்
அளிக்க விவரவில் (என்)

3. பசுக்கள்மேப்த்திடும்
பாதைதனில்நின்ற
வசப்படுத்தியே
வைபகந்தன்னில்

பாலகளைப்போலே
நாவலதின்மேலே
வாணி திருவாக்கால்
உயர்ந்ததைக்கேட்டநீர் (என்)

4. கோபித்தெந்தன்னேனீ
குழந்தையெனைக்
பாபிக்கி உந்தன்
பாலித்தருளுமை

குற்றப்படாதே
சைதவரவிடாதே
பதிதரவென்வாதே
பாலனை யிப்போதே

5. பத்மொருத்திராக்க
பன்னிறுபுயமும்
இத்தரைமீதினில்
ஏகாந்த போகத்தை

மணிந்திட
பூரித்திலங்கிட
பேழைக்கிரங்கிட
யானுமடைந்திட (என்)

6. காரணமாகக்
கண்டகரைத்தூண்ட
வாரணந்தன்னை
வந்திரட்சித்தாண்டவனைத்

கதிர்வேல்பிடித்தவா
மாக்கியழித்தவா
வனத்திலளித்தவா
திருத்தவா (என்)

கரு. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மயிலேரி வருவாயே
வரங்களைத்தருவாயே

வந்தெனக்கு

அநுபல்லவி.

குயிலொடுநீசிரந்து

வயில்வேல்தனைபெரிந்து

குன்றுக்துடிதூரந்து

வருவாய்பவந்தூரந்து

சரணம்.

1. அடியவர்க்கெனியோனே   அண்டர்கட்சரியோனே
கடிமணச்சுரியோனே   கருணைக்கேயுரியோனே (மயி)
2. அன்பர்க்கனுகூலனே   ஆதியுமைபாலனே
இன்பந்தரும்வேலனே   இருவர்மணக்கோலனே (மயி)
3. ஆறுமுகத்துடனீராறு   புபத்துடனே
தாரினசைப்புடனே   தையல்வள்ளியுடனே (மயி)
4. ஆண்டவனைரெட்டிக்க   வேண்டிமனதிரங்கி
நீண்டமுடியிலங்க   நீதமுமெனக்கெதிரே (மயி)

ககூ. இராகம்-சாவேரி-தாளம்-மிஸ்ரஜாதி-ரூபசம்.

பல்லவி.

இன்னஞ்சிருகுழந்தை என்றுமனசிலே

எண்ணி இருக்கின்றயோ

அநுபல்லவி.

முன்னம்பிரமன்றனை

அன்னம்பொலியஞ்செந்து

முனிந்துசிறையிலிட்ட

ராறுமுகதேவனே

சரணம்.

1. தந்தைவயசுமுத்தித்   தளர்ந்துதிரிகின்றாரே
தம்பன்றன்கால்துடமாப்த்   தவழந்தேயிருக்கின்றாரே
இந்தப்பருவம்வந்தும்   இன்னம்கவனிக்காது
இருப்பதுனக்கழகோ   விற்றவனெனக்கோது (இன்)
2. செந்தூர்தனிலேவந்து   சிறுவர்துணைபாய்க்கொண்டு
சென்றுமபேந்திரபுரி   சூரனைநீர்வென்று
கந்தமலர்க்குழலாள்   சுன்னிபாணையயன்று
கருதிப்பாங்கிரியில்   கடிமணஞ்செய்தாயன்று (இன்)
3. இந்தக்கோலங்கள்செய்ய   இளம்பருவமல்லவோ
பேழைபெனைட்டிக்க   இன்னமும்நாட்செல்லவோ

அந்தக்கரணத்தினால்
அருளின்பலத்தினாலே

அடிபேன்றுதிசொல்லவோ
அபம்புலனைவெல்லவோ (இன்)

4. ஞாலந்தனிலாண்டவன்
நாள்தோரும்உன்னழகை
மாலின்மருகணைநீர்
வந்தென்மனக்குறைபை

ஞடிப்பணிந்தேனையா
பார்க்கநினைந்தேனையா
வரவெணுமுருகையா
மாற்றிக்ருபைசெயப்பா (இன்)

கஎ. இராகம்-சுத்தசாவேரி - தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாமி நாதனை யெந்தன்
சர்ச்சுனருடன்

சஞ்சலந்தனைத்தீர்த்து
சேர்ப்பாய்

அநுபல்லவி:

காமிபாகியானுன்னை
கருணையெனக்களித்துக்

காணவந்தேனை மெப்பா
காரும்பன்னிருகையா

சரணம்.

1. உடல்பொருளாவி முன்றும்
ஓயாத்துயர்ப்பிரவி
வடகிரிதனில்வாழும்
வருவாய்க்ருபைசெய்து

உனக்கேநான்றத்தஞ்செய்தேன்
ஒழிந்திடச்சித்தம்வைத்தேன்
வடிவேலாபுத்தமுதே
மபிலேரிநீயிப்போதே(சாமி)

2. கத்திக்கத்திராணின்மை
கந்தாநீ யேழையிடம்
சத்திபுமைபளித்த
தம்பேனுதையுன்செவி

சருணையிரங்கலையா
வரவேவெகுதுலையா
சண்முகனேமலையா
தனில்வந்துகேட்கலையா(சாமி)

3. பேழைபக்கறையேற்ற
இருட்டோபேமங்கள் தானே
வாழைமீன்கள் புரளும்
வாழ்த்தும் ஆண்டவனுக்கு

எண்ணமுனக்கிருந்தால்
என்னிடம்வரவென்றால்
வைபாயுரியாவுன்றான்
வாமளித்தாழுவென்பால்(சாமி)

கஅ. இராகம்-ஆபு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வருவாய் மயூரக்கர்த்தனை மனதிரங்கி
வருவாய் மயூரக்கர்த்தனை

அதுபல்லவி.

வருவார்மனதிரங்கிவள்ளி தெப்வானையோடு
குருவாயிருந்தெனக்குக் குருவுபதேசஞ்செய்ய
சரணம்.

(வரு)

1. சாலவித்தைகளான சகத்திற்பொய்வாழ்வைநம்பி
தானெனுமகந்தையாற் றட்டழிந்து ததும்பி
ஒலமிட்டுபொன்னுனை யுறுதிபாகவே நம்பி
ஒகோவுனைப்பணிந்தேன் உத்தமசீலன் தம்பி (வரு)
2. கண்ணிமை முடிவிட்டாற் காணமுடிபாதைய்யா
காலங்கழிக்குமுந்திக் கருணைபுரிவாய்மெய்யா
எண்ணிபடிகளந்தன் இருளைவிலக்குந் துப்பா
ஏமாந்திருந்துவிட்டேன் இணையடிதாருமப்பா (வரு)
3. தந்தை தாயுறவெல்லார் தரையிலிருக்குமட்டே
கண்ணத்தில்மறைந் துவிடுஞ் சந்தைபில்முழக்கொட்டே
கந்தநாதனேயுந்தன் கருணைக்கேபுடன் பட்டேன்
கார்த்திகேயனேயுன்னைக் காணமலைபவிட்டே (வரு)
4. முன்செய்தவக்குரையால் முடனாகப்பிரந்து
மூலமந்த்ரமதை மொழியாமலேமறந்து
கஞ்சமலர்ப்பதத்தாள் கணவா உனைத்தூரந்து
காலஞ்செலாதாண்டவன் கண்ணினெதிர் சிரந்து (வரு)

கக. இராகம்-கவாய்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

கண்ணிசுள்.

1. அந்தாங்கமாகவே கந்தாவுன்னைக்காணவே
யெந்தன்வினைமாழவே யின்பமதில் முழுகவே (அந்)
2. வந்த வினைகொஞ்சமா வாடினெனுன்தஞ்சமா
இந்தமதிமிஞ்சுமா ஏழைபுலன் கெஞ்சமா (அந்)
3. சூட்சுமதை நாடியே தூயர்தனைக்கடியே
காட்சிபொத்தேடியே கந்தாவந்தேனோடியே (அந்)
4. வர்மமென்மேலேனைபா வாடியான்வந்தேனையா
தர்மமல்லவே அய்யா தற்காருமெனைமெய்யா (அந்)

5. கோலவள்ளிநேசனே குன்றைமலைவாசனே
பாலசுகபோசனே பன்னிறுகைராஜனே (அந்)
6. பத்தன் ஆண்டவன் நினம் பாடியேபணிந்தனம்
அத்தனருள்வந்தனம் ஆதரிப்பாய் தந்தனம் (அந்)

உய். இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி-சாப்பு.

பல்லவி.

பாதுகாருமைபா அடிபனெனைப்
பாதுகாருமைபா

அநுபல்லவி.

கோதில்லாமலெமவாதையிலா தெனை
மேதைபதாக வோராதாவு சொல்லி (பாது)

சரணம்.

1. சென்மத்திகாகடக்க வரியேன்நான்
சீறும்புலியின் குண வெறியேன்
கன்மத்துறை மறக்கத் தெரியேன்நான்
காரிருளிற் கொடிய கிரியேன் (பாது)
2. வாசமான வழிநாடேன் கெட்ட
மதிபையன் நியொன்றைத் தேடேன்
பாசமன் றிப்பத முடேன்கொடும்
பாவியுன்னருளைப்பா டேன் (பாது)
3. பாழுந் துர்ச்குணங்கள் கொண் டிவரும்
பாமாதர் முகத்தைக் கண்டு
நாளுஞ்செய்வேனவர் தொண் டிவிட
நல்லவரமழிப்பாய் விண்டு (பாது)
4. மானிலத்தாசைபை வெறுத்துதுன்
மார்க்கமதியைக்கரு வருத்து
நானினிப்பதம்பொத் திருத்துகந்த
நாதனேயுன்னரு ளருத்து (பாது)
5. ஆணுவமாயையை யகற்றிதாசன்
ஆண்டவன்பதம்பெறப் புகட்டி
தோணும்புலமதியை விரட்டி உந்தன்
ஞெண்டுசெய்யும்படிக்கி டிருட்டி (பாது)

௨௧. இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அயர்வுற்றேனே அப்யனே புந்தன்
ஆறுமுகமும் பொன்னீறையுங்காணாமல்

அநுபல்லவி.

அயர்வுற்றேனே யேழை துயர்பொருச்சாமல்
கயவற்கதிகம் கடைச்சண்ணாற்பாராய் (அய)

சரணம்.

1. அங்குமிங்குந்தானா யமர்ந்தசோதியை
ஆதிமூலமெனவழங்கும் நீதியை
தொங்குங்குழையுடன்றோன்றும் விபூதியை
தூங்கப்பவனியைத்துதிக்கச் காணாமல் (அய)
2. திக்கெங்கும்புகழந் தின தயாளனை
தித்திக்கும்பாகுரை தேனாள் மணாளனை
அக்கரவணிந்த அரனார்பாலனை
அண்ணலேயுன்னினை சண்ணினிற்காணாமல் (அய)
3. தேவமனோகர தீர்ப்ரதாபனை
சித்தர்முத்தர்புகழ் செந்தினிற்கூபனை
மூவர்முனிவர்க்கு முன்னின்றவாபனை
முத்தனைச்சித்தனை நித்தனைக்காணாமல் (அய)
4. கோடிசூரியப்ரகாசத்தின் ரோற்றனை
கொடியதிவினை கொடுக்குங்கூற்றனை
ஆடிப்பாடித்தினம் ஆண்டவன்போற்றிய
அப்யனை மெய்யனைத் துய்யனைக்காணாமல் (அய)

௨௨. இராகம்-கானடா-தாளம்-கெண்டஜாதிதிரிபுடை.

பல்லவி.

ஏனின்னந்தாமதம் அருள்புரிய
ஏனின்னந்தாமதம்

அநுபல்லவி.

மானின்மானினை மணம்புரிசோலனை (ஏனி)

சரணம்.

1. கற்பகத்தருநீழல்   காணக்கடையேனுக்கு
அற்புதமாகுதே   அய்யனேநானென்செய்வேன் (ஏனி)
2. காணும்பிரபஞ்சத்தைக்   கடக்கவழி தெரிந்து
தோணும்படியெனக்குத்   தூயமதியளிக்க (ஏனி)
3. பாதகப்பெருஞ்சமைப்   பாரந்தனையிரக்கி
நாதநிலையிலெனை   நாடிச்சேர்ப்பதர்க்கு (ஏனி)
4. வெட்டவெட்டத்தளிரும்   வேயின்புதரிலெனை
இட்டமில்லாதகற்றி   இணையடிசேர்த்திட (ஏனி)
5. அஞ்சங்கொலைத்தொழிலை   அருத்திடும்படிசெய்து
பஞ்சபோற்பாத்தியே   பாதத்திற்கோத்திட (ஏனி)
6. காமக்குறேதமெனும்   கருவிகள் தனைவென்று
நாமமில்லாதகற்றி   நலிவைத்தணிப்பதற்கு (ஏனி)
7. அரும்பொருள் தனைநாட   வைம்புலனையொடுக்கி
விரும்பிரடப்பதர்க்கு   விமலனேவழிவிட (ஏனி)
8. கொண்டகெருவமைதக்   குலவேறவேகொய்து
சண்டன்வதையிலாது   தடுத்தேனையாள்வதற்கு (ஏனி)
9. கோதைபர்மயலினைக்   குலதெய்வமெனநம்பும்
வாதைதனையொழித்து   வந்தேயடிமைகொள (ஏனி)
10. ஆண்டவன்கினந்துதி   யருந்தமிழுக்கிரங்கி
வேண்டும்வரமதனை   விமலனையளித்திட (ஏனி)

௨௩.. இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம்-சாப்பு.

திபதை-கண்ணிகள்.

1. ஏழைமீதிலென்னவார்மம்   இத்தனைகோபம் எனை
யாழடிமைகொள்வதற்கு   அஞ்சுதோபாபம் (ஏழை)
2. வாழுமாந்தர்தனக்கிடர்வன்மை   செய்தேனோ யெந்த
நாழுமுந்தன்பாதந்தன்னை   நாடாதுய்தேனோ (ஏழை)
3. சேர்ந்துவாழுஞ் செந்துக்களை   சிதரடித்தேனோ கொடுந்
திவினைக்கேஇருப்பிடமாய்த்   திரமெடுத்தேனோ (ஏழை)
4. பத்திசெய்வோர்தனைபிசுழ்ந்துபாபஞ்செய்தேனோ இந்தப்
பாரின்மீதுகொடியெனென்று   பேரெடுத்தேனோ (ஏழை)

5. பசித்திருப்போர்முகம்பார்த்து பாவியுண்டேனோ நல்ல
பட்சமுள்ளஉறவினரைப் பரககடித்தேனோ (ஏழை)
6. தஞ்சமென்றுவந்தபேரைத் தவரவிட்டேனோ உயர்
தாசபூதர்தன்னையேசித் தவர்செய்திட்டேனோ (ஏழை)
7. இரந்திடுவோர்க்கீயும்போதியாதே யென்றேனோ வேரே
இப்புவினில்கொடுத்தன்மை யேதுசெய்தேனோ (ஏழை)
8. வாய்விடாததெந்துச்சுனை வதைகள்செய்தேனோயாரும்
வைத்திருக்கும் பயிருகளை மரைவிற்கொய்தேனோ (ஏழை)
9. பிரர்பொருளுக்காசைகொண்டு பேதஞ்செய்தேனோஎனைப்
பெற்றெடுத்ததந்தை தாயைப் பிதற்றிவைதேனோ (ஏழை)
10. விலகிடாதநேசர்களை : விலகச்செய்தேனோ பொல்லா
வீணருடன்சேர்ந்துநானும் வியர்த்தனோனோ (ஏழை)
11. பென்னதவர்செய்த போதும் இறுதிநீயன்றிநா
னெய்துதற்குவழியைக்காணே னிதுவே செட்கன்றி (ஏழை)
12. அன்னவூர்திதனைபடக்கும் ஆறுமுகதேவா தாசன்
ஆண்டவனை த்தும்சமன்றி அருள்செய்துகாவா (ஏழை)

உச. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தெரிசனை தருவாயே

யேழைநான

தெரிசிக்கவருவாயே

அதுபல்லவி.

பரிசனஞ்சூழவன்பர்

பாடித்துதிக்கும்வேலா

பரிதபித்தேனோனைழை

பாரும்பரம சீலா (தெரி)

சரணம்.

1. திரிபுவனரட்சகா சித்தர்மனப்பட்சகா
கரியுரித்தோன்வத்ஸகா கருணைபுரிட்சகா (தெரி)
2. அகார்சன் குலகாலா அருளெனக்களிவேலா
அசரம்புகழுஞ்சீலா ஆதிமத்பூந்த லோலா (தெரி)
3. தீரகூசங்காரா தேவர்பணிசங்காரா
கோரகண கெம்பிரா குருமுனிக்குபகாரா (தெரி)

4. டுமேலிலங்குநீதா வள்ளிநாயகநாதா
கலைபோல்முகவினோதா கருணையெனக்குத்தாதா (தொரி)
5. ஆறக்கரவினோதா அருணகிரிதன்போதா
நாம்புனையும் நீதா யேழைக்கிரங்கவாதா (தொரி)
6. அரனார்மகிழும்பாலா ஆண்டவன்பணிசீலா
குரமாதனையும் லீலா குமராகுழந்தை வேலா (தொரி)

உரு. இராகம்-மோகனம்-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

வேலாயுதமிருக்குது நமைட்சிக்க வேலாயுதமிருக்குது

அதுபல்லவி:

பாலகஞ்சயிந்தப் பாரின்மீது பிரந்து
கோலாகலங்கார் செய்யும் குமாவேள் தன்சொந்த (வே)

சரணம்.

1. விஞ்சைத்தொழில்மரைய மேவிக்கிரவுஞ்சத்தில்
அஞ்சியோடிபொழித்த அவுண்பகையைவென்ற (வே)
2. சூர்தேவரைவெல்ல சுந்தார்பாற்செல்ல
கோரமாகச்சத்தி குழந்தைகையிலளித்த (வே)
3. செந்தூர்தனிவிரங்கி சிறுவருடனேதங்கி
விந்தைநகரதனை வெந்துநீராகவிட்ட (வே)
4. ஒருவருக்குமஞ்சாதே யோங்கிபிரந்தசூரன்
கருவமதைத்தொலைத்து காலின்கீழடக்கிய (வே)
5. குன்றைக்குழமலையில் குரமாதகமகிழ
நின்றுதிகழொழியாய் நிரைந்துவிழங்குகின்ற (வே)
6. அஞ்சலென்றுபணியும் அடிபர்பவவிருளை
பஞ்சபோற்பரத்திடும் பார்வதிசுதன்கையில் (வே)
7. பூர்வவினையினாலே புவியிற்பிரந்துழலும்
பேர்கள்பவப்பிணியைப் பிழந்துவிலக்குகின்ற (வே)
8. ஏகப்பிரமமதாய் இருந்தெனத்தன்னடிச்சே
யாகக்கிருபைசெய்து ஆண்டவனைரெட்சிக்க (வே)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

நக

உகா. இராகம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்டாற்போதுமே

கந்தன்

காட்சித்திருவடி மாட்சிமையாகவே

(கண்)

அநுபல்லவி.

தண்டகாரணயரும்

தவயோகிமுனிவரும்

தெண்டனிட்டேதினந்

தெரிசிக்குட்பாதத்தை

(கண்)

சரணம்.

1. முத்திக்கிவித்தான முருகன் றிருவடியை
தித்திக்கும்பாகைப்போற் றெவிட்டவேநாமுண்டு (க)
2. எத்திசைதீனயும்வென்று யேரிமலைமேல்நின்று
பத்தியதிருவடிகண்டு பாடிப்பாடிக்கொண்டு (க)
3. பார்வதிமனமகிழ்மைந்த பரமபதிதன்சொந்த
பார்புகழ்வேலனந்தப் பாதந்தனைபழுந்த (க)
4. அற்புதமிகு தமிழ்சொரியுந் ஆண்டவனுக்கருள்புரியும்
தற்பானவனுலகரியும் சதுர்மறைநாடித்திரியும் (க)

உஎ. இராகம்-ஆனந்தபாவி-தாளம்-கெண்டஜாதி-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

இத்தனைதாமதமேனையா

யீராறுகையா

இத்தனைதாமதமேனையா

அநுபல்லவி.

இத்தனைதாமதமேது

சித்தமுவந்தருள்செய்ய

கத்தனைதிருமபுரத்

தத்தனைமுத்தனையென்மேல்

(இத்)

சரணம்.

1. கந்தனையுன்பாதம்பணிந்தேன் அடிபேன்சிரங்
காலடியிருத்தத் துணிந்தேன்
நொந்துமேதுயரால் தணிந்தேன் நுண்ணரிவுள்ள
நுட்பநெரி தேடத்துணிந்தேன்
ம்மந்தனைமபங்கேலென வந்தருள்புரிவாய்சாமி
மலாடிதனைத்துதிக்க ம்மபல்கொண்டேன்காமி (இத்)

தாளடிபணிந்துநான்
தாமதமாயிருத்தல்

றண்டமதுசெய்தேனே
தர்மமோமெப்பனே

(யெ)

2. நல்லமுயற்சிகளை
நாதனையுன்பாதம்
புல்லனின் நனழகைப்
பொய்யாற்சடமெடுத்த

நான்செய்யத்தோணேன்
நாடியேபூணேன்
புந்தியிற்காணேன்
புலையன்யான்விணேன்

(யெ)

3. பாலோகசாதனம்
பாவிமாதரின்பத்தை
கரதலாமலகம்போற்
கடைக்கண்ணுலாண்டவன்கலிதவிர்

பற்றுதற்கரிபேன்
பற்றியே திரிவேன்
காணுதற்குரியேன்
சிரிபேன்

(யெ)

ந.க. இராகம்-கானடா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆறுமுகத்துடன் பொன்னீருமிலங்கவந்து
அடியனைக்கார்த்தநுள்வாய்

அநுபல்லவி.

தீறுமுனைக்கண்டாற்
வாருமருள்சுரந்து

ஜென்மப்பிணிகள்யாவும்
வர்னமயிலிலேரி

(ஆறு)

சரணம்.

1. கோரியவரங்கள்
குரமாதுடனொருமாது
ஆரியநேபர்க
அகுதியிதுதருணம்

கொடுக்குந்தபாளனே
மனாளனே
என்பிற்குணாளனே
அப்யவந்தாளனே

(ஆறு)

2. குன்றுமலைகடோறுங் கோவில்கொண்டிருப்பவா
குணக்கொடியோன்மனைதக்துரியாகத்திருப்பவா
என்றைக்கும்நீகெதி எனில்வினையருப்பவா
எழுந்துவரவேணும்நீ பென்மனமிருப்பவா

(ஆறு)

3. செந்தில்வழங்கும்வெற்றி சேவற்சொடிதுலங்க
தேவிமாரிருபுரஞ்செழித்து மனங்குலுங்க
நொந்திருப்பவர்வினை நொந்துதினங்கலங்க
நொக்கியேபாண்டவன் பாக்கியம்பெற்றிலங்க

(ஆறு)

௩௨. சகிபிரிவதென்னம்மா யென்றவாண்மெட்டு.

பல்லவி.

வார்மம் ஏழைமேல் யேது

வார்மம் ஏழைமேல்

அதுபல்லவி.

தர்மமாயிது

தங்கவேலனே

(வார்மம்)

சரணம்.

1.	கதியழிப்பவா கடுங்	காலன்மாளவா	(வ)
2.	பவச்சடல்சடக்க வுந்தன்	பதத்தினைபடுச்ச	(வ)
3.	விருதுகொண்டவா அன்பர்	கருதுகின்றவா	(வ)
4.	எத்தனைகாலம் உனை	யேத்தியேபோலம்	(வ)
5.	சித்தசன்கணை தனை	வெத்திகொண்டனை	(வ)
6.	தேவர்மாதவா ஏழை	சேவித்தோதவா	(வ)
7.	பாதபங்கயமே சூடிப்	பற்றினேன்சிரமே	(வ)
8.	எத்திசைதிகழ இந்த	யேழைநான்மகிழ	(வ)
9.	சுருதினேன்பாதம் யேழை	உறுதியாய்நிதம்	(வ)
10.	ஆண்டவன்பணிய துயர்	அப்பனேதணிய	(வ)

௩௩. இராசம்-ஹிந்துஸ்தான்-காப்பி-தாளம்-ஜம்பை.

பல்லவி.

ஆண்டவனையருள்செய் மயூரகிரியாண்டவனையருள்செய்

அதுபல்லவி.

தாண்டவமாடிப

சங்கரன்குருநாதா

தவமுனிவர்கள்பணி

தாமரைமலர்ப்பாதா

(ஆ)

சரணம்.

1.	வேண்டியகாலத்தில்	விரும்பியுனைக்குரியேன்	
	விரகவெறியதனால்	வேதமுடிவரியேன்	
	தூண்டும்அவலமான	துன்மதியையடரியேன்	
	கத்தநிற்குணமான	பொருள்தனைத்தெரியேன்	(ஆ)

2. பாசபந்தங்களெனும் பவகசுடல்தாண்டரியேன்
பற்றற்றுலகிலுந்தன் பதம்படிக்கக்குரியேன்
ஆசாபாசங்களான வத்தனைக்குமடரியேன்
அரிவிலிபானவென்றை அய்யநீயாதரியேன் (ஆ)
3. கொடியன்கொடியனென குறிக்கப்பெரெடுத்தவன்
குணத்திற்குவானம்போல கொள்கையைவெருத்தவன்
குடிகள்புலைகள்தனைக் கொண்டங்கம்பெருத்தவன்
குவலயத்தேதார்களைக் கொடுமைபாய்க்கடுத்தவன் (ஆ)
4. என்னைப்போலக்கொடிய பாவியுலகிலில்லை
இதுவோலர்பிரமாதம் இன்னமிருக்குந்தொல்லை
கொன்னைக்குன்றைக்குடியிற் குமராவன்றிருவெல்லை
கொடுக்கிலாண்டவனுக்கு குரைவதுவொன்றுமில்லை (ஆ)

நட்ச. இராசம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கந்தனையுன்றன் கருணையென்றுகிடைக்கும்
கதிர்வடிவேற் (கந்)

அநுபல்லவி.

அந்தகாரமான இருளைவிட்டுநான்
நிந்தையடையாமல் நேசித்துவாழ்ந்திட (கந்)

சரணம்.

1. சூழும்நிர்மூலிகள் தன்னை நானழிச்சு
சூட்சுமதேகத்தனை வேறவொழிக்க
பாழும்புவிவாழ்வை பற்றாமற்பழிக்க
பாவக்கணக்கான சுமையைச்சுழிக்க (தந்)
2. பொய்த்தெய்வங்கள் தன்னை புந்தியில்நாடாமல்
போனவழிமனம்போகவே விடாமல்
மெய்த்தெய்வம்உன்னைநான் வேண்டிக்கெதிபொ
விணிற்காலங்கழியாமல் ஏழையேற்கு (சந்)
3. ஜெகத்திலுய்யாமற் றேரியிருந்திட
தேவனையுன்பாதம் பாடியிருந்திட

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

௩௭

இகத்திலாண்டவன்
என்குரைதன்னையே

இன்பமுறும்படி
யேந்துமேகேட்டிட

(கந்)

௩௮. இராகம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சரவணபவனே
முளிணைதருவாய்

ஷண்முகனேயுன்
ஷண்முகனே

அநுபல்லவி.

வரகுணசுகனே

மறையவாகனே

கரபணதசனே :

கைலையோன்மகனே

(சர)

சரணம்.

1. நெறிதருநிரையே மறையொளிப்பரையே	நிரையொழிமறையே பரைதருமிறையே	(சர)
2. கதிதருநிதியே மதியொழிபதியே	நிதிதருமதியே பதிதருபதியே	(சர)
3. நிரையுறுமதியே ரவிநிரைபுவியே	மதியொழிரவியே புவியொழிகெவியே	(சர)
4. உருவெளியுருவே கருவொழிதருவே	யுருவுணருணர்வே தருநிரைமருவே	(சர)
5. இனிவுருமினிவே கனிநிரைநனிவே	வினிநிரைசனிவே நனிவுறுதனிவே	(சர)
6. அருள்நிரைமணியே மருள்தொலைபணியே	ஆண்டவன் அணியே மரகதவொளியே	(சர)

௩௯. இராகம்-கவாய்-ஏகதாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்

- பொல்லாதுமாயம்நில்லாது காயம்
கொல்லாமலெந்தனைக்கொல்லுதையா உனை
யல்லாதுவேரே செல்லாதுவாரும்
உத்தமாயேழைக்கிரங்கினையயா

2. எல்லாரில்வல்ல நல்லவனேந்
என்று எனக்கிரங்கிவருவாய் நான்
கல்லாதமுடன் பொல்லாதகேடன்
கருதியிரங்குகிருபைசெய்வாய்
3. தேடிக்குவித்தார் சுகித்தாரழித்தார்கள்
செத்தார்கள்போனார்களன்றினத்தே அந்த
பாடிக்கூடாரத்தைப் பார்த்துப்படுகாமற்
பாரும்வடிவேலா யென்முசத்தை
4. பெண்கிளப்பினைகள் சொந்தமதென்பாராம்
பிரிந்தசடத்துடன் போயிடாராம் அதை
கண்டுமினிச்செல்லக் கருத்தினினுடாமற்
கார்த்திகேயனே நீபூர்த்திசெய்வாய்
5. செய்யும்உதவிக்கி அய்யாவேரேயேது
செய்யப்போரேனின்த ஜென்மத்தில்நான்
உய்யும்வழிதன்னி ஒற்றுத்துடர்ந்திட
உத்தமனேநீகருணை செய்வாய்
6. ஆண்டார்களுல்லாரு டாண்டார்களுையனே
அதுசொந்தமல்லவென்று தெரிந்தேன்
ஆண்டவனையந்த அசழினிற்றள்ளாமல்
அணை தனைக்காட்டு மனமகிழ்ந்தே

நடன. இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அநுமாபூக வேலவனேவருவாய் நேயா
அரிபேன்வழி தெரியேன்வா

(அறு)

அநுபல்லவி.

திருவளர்குன்றைக்குடியில்மேவிய
சுகமுரவேயெனதிடரற வுனதிருவருடா

திருவே

(அறு)

சரணம்.

1. ஆகிபரம்பொருளோ தியருளியஅணியே
நவமணியேகெடுபிணிபெனைவிடநலமகமிட

(அறு)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

நடிகை

2. மோனமனித்திபம் ஞானமுரைத்திபம்முடிவே
கனவடிவேதிபுரசொலிபடவரை துளைபட (அறு)
3. தேவர்கள்நேயனே மூவர்கள்மாயனேசெகனே
சிவன்மகனே யுனதிகழொழிபடமயில்நடமிட (அறு)
4. வள்ளிமணாளனே மாதவர்தோளனேவருவா
யருள்தருவாய்ததிவந்தெமவதைபுஞ்சிதைபட (அறு)
5. பாசமொழித்திபம் வாசமனித்திபம் பானே
சுகதானேகொடுபவமெனை விடவுனைவழிபட (அறு)
6. ஆண்டவன்அணி அழகியமணி அரனே
குருபானேயுனதடிபிணைபடமிடியெனைவிட (அறு)

நடிகை. இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாமிபேயின்னந்தாமத மேனையனே இது
சுதிமோசமோ கெதிவாசமோ

அநுபல்லவி.

காமிமனமகிழ் கன்னிபகமகிழ் கதியே
குணத்தியேரிதுத்தியெனைவந்தருள்செய (சாமி)

சாணம்.

1. குரர்துலைந்துமே துஞ்சிக்குலந்துமே சுகமேபொ
சுரர்மகிழ்வுர துதிசெயவிடு சுடர்வடிவொடு (சாமி)
2. மங்குலந்தாவியே எங்குநீமேவியே மனாவே
அருள்நிரைவேயெனமனதிருளாடிருவருடா (சாமி)
3. அண்டர்முனிவரும்கண்டுபணி கொளும் அடியேற்கெதி
யனியேயொழிரருமறைபுகள் பிரணவகுரு (சாமி)
4. நீருங்கடம்பணி நேயர்துதிபணி நிதியே
மறைபதியே சிவசிமலவனருளமலமுலனே (சாமி)
5. வன்மம்அடியேன்மேலே வைத்தாலொருக்காலே
வருமோகெதிதருமோவெனமனதபமுறும்ருளினைமறு (சாமி)

6. தாசனான் ஆண்டவன் தாவிப்பணிந்தனன் தனமே
கனமனமேகதிதாவொருபொருளது தனையளி (சாமி)

நடகம் இராகம்-நா தநாமக்கிரியை-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கெதியையளிப்பாய் கந்தா பரங்
கிரிவளர் கங்கை மைந்தா

அதுபல்லவி.

விதிபை வெல்வதற்கொரு மதிபையெனக்குரைத்து
பதிபைபளிப்பதற்கு சதிகளேதேனுமுண்டோ (கெதி)

சரணம்.

1. மோகக்கடலிலாழந்தேன் நான்
முற்றுங்கெவியிற்றாழந்தேன்
பாகப்படுத்தற்குப்பரனையுனையல்லாது
யேகத்துணையுமில்லையினியென்னசெய்வேனையா (செதி)

2. மண்ணின்சுகத்தைதரம்பியே நான்
மதிகெட்டு வாடிவெம்பியே
எண்ணின் அறிவிழந்து யேகந்தனைத்துரந்து
பெண்ணின்பிரந்திரிந்து பேதைபானேன்மரந்து (செதி)

3. கொண்டகவலைகொஞ்சமா இந்தக்
சூவலபத்தேதார்கள் தஞ்சமா
கொண்டல்தருக்கள்சூழங்குன்றைமலைமுருகா
அண்டவுனையல்லாது அபவிடம்வேறேயுண்டோ (செதி)

4. தாமசஞ் செய்பலாகுமாவுந்தன்
தாளன்றியுயிர்போகுமா
யேமன்வதைபநெஞ்சில்பெண்ணி யிளைத்தென்பஞ்சில்
சாமன்மாரனேசொந்தா கருணைதருவாய்விந்தா (செதி)

5. வேண்டவங்கொடுப்பவா மலை
மீதினில்வீற்றிருப்பவா
ஆண்டவன்படுந்துயர் அசுற்றுவதருமையோ
தாண்டவம்புரி சிவசங்கரனருள் பாலனே (செதி)

சய. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-திஸ்ரஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

வாலவடிவேலவனேவா

வரமருள

வாலவடிவேலவனேவா

அநுபல்லவி.

வாலவடிவேலவனே

வந்துபேழைதனக்கிரங்கி

ஆலமுண்டோன்பாலகனே நீ

அருள்புரிவாய் (வால)

சரணம்.

1. ஓயாத்துயர்பிரவி ஓழிந்துசுகமடைய
மாயாமயக்கமொழிப்பாய் வடிவேலவா (வால)
2. சாரமில்லாசம்சார சாகரத்திலமுந்தினேன்
ஆரவாரமாகவந்து நீ அருள்பாலிப்பாய் (வால)
3. எத்திசையும்வெற்றிகொண்ட இறைவனார் தன்புதல்வா
பத்தியுந்தன்பாதம் நம்பினேன் பவமறுப்பாய் (வால)
4. புள்ளிருக்கும்வேளுரா புவலர்போற்றுந்தீரா
எள்ளுள்ளெண்ணைபோலவிருந்தே இன்பந்தருவாய் (வால)
5. திருத்தணிவாசகனே சித்தருள்ளப்பாசகனே
பொருப்பினில்வாழ்கின்றவனே புண்ணியருபா (வால)
6. தாயும்நீ தந்தையும்நீ தமர்சுற்றம்பாயும்நீயே
சேயும்நீசெல்வமும்நீயே சித்தம்வைத்திடு (வால)
7. யென்னொளும்உன்னடியில் இணைபிரியாதிருக்க
சொன்னாலதுவேபோதுமே சுகமெனக்கே (வால)
8. பாரின்மிசைநான்பிரந்து பாவமுட்டைதான்சுமந்து
ஊரின்மிசைகுடிபிருக்கவோ ஒவ்வவேமாட்டேன் (வால)
9. யெத்தனையோ சென்மங்களோ இதற்குமுன்னமெடுத்து
முத்திரெறிதன்னைநாடாமல் மூடானேன் (வால)
10. பாழானயோனிவழி பார்த்திடநான்செனியாமல்
ஆளாக்துவாயாண்டவனை அரன்மகனே (வால)

சுக. சகிபிரிவதென்னம்மா யென்றவாந்மெட்டு.

பல்லவி.

சரணஞ்செய்கின்றேன்

சாமி

சரணஞ்செய்கின்றேன்

அநுபல்லவி.

திரணமர்ன புவிவாழ்வை

விட்டு

தேகத்தைத்தள்ளி யேஸ்திரமடைந்திட

(சர)

சரணம்.

1. நீரிற்சுமிழியிக்காயந்தனை நம்பி
 நித்திபதத்துவம்நாடாமலே வெம்பி
 பாரிற்றிரிந்து பழிசுடக்குங் கும்பி
 பற்றாவிட்டு உன்பாதந்தனை நம்பி (சர)
2. தினமுந்தினமு மெனக்கோயாக் கவலை
 தேடிக்கொண்டுநான் றிரிவது வேலை
 இனஞ்சனமற்றதெல்லாமின்னலை போலே
 என்றேஎனக்குத்தெரிந்ததி னாலே (சர)
3. வாழ்வென்னுஞ்சந்தைமபக்கத்தைநான் கண்டு
 மற்றதெல்லாம்விட்டுச்செய்தேன் பெண்கள் தொண்டு
 பாழ்நமன்வந்துபாசத்தால்உயிர் கொண்டு
 பற்றியிழுப்பதைக்கண்டுநான் மருண்டு (சர)
4. இன்னமொருதாம் பிரந்திசு காமல்
 இருதயஞ்சிந்தியேமார்கிருக் காமல்
 அன்னவர்களைச் சிருட்டிசருக் காமல்
 ஆண்டவனைக்குப்பிரவிபெருக் காமல் (சர)

சுஉ. சாவேரி-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

எங்கள்முத்தையனை என்றைக்கிக்கண்டு நான்

இப்பிரவி யொழிப்பேன்

அநுபல்லவி.

பாங்காவணிந்திடும்

புண்ணியர்புதல்வனை

செங்கையிஸ்வேலேந்தஞ்

சிவகிரிக்கந்தனை

(எங்)

சரணம்.

1. காத்திகைக்கிப்போனற் சனசனம்வெசுகூட்டம்
கார்த்திருந்தாலும்அங்கே கனவேதியர்கள்கோட்டம்
பார்த்துப்பார்த்துநானேங்கி பரதபித்தேநாட்டம்
பாராதிருப்பதென்ன பாபியென்மேல்வாட்டம் (எங்)
2. தைப்பூசத்துசுருவந்தாற் சாதுசனர்சன்சென்று
சன்னிதிவிலகாமற் றுன்கடியேநின்று
மெப்படியப்பூண்டு விழுந்திடுவதைக்கண்டு
வேலனெனைப்பாராமல் வெருத்திடலென்னன்று (எங்)
3. பைங்குனிடாஸ்ததையில் பகர்ந்திடுமுத்திரத்தில்
பார்க்கவேணுமென்று பற்றித்துடர்ந்துவந்தேன்
செங்சையில்வேலேந்தி தேரிலாரோகணித்து
திரிந்தால்வீதிகளெல்லாம் தெய்வமேயென்னசெய்வேன் (எங்)
4. நெஞ்சில்நினைத்துஉன்னை நேசிப்பவருக்கெல்லாம்
நித்தியவாழ்வினில்வாழ்ந் திடும்படிக்கெல்லாம்
கெஞ்சம்பேழையெனக்குக் கிருபைசெயாதபொல்லாங்
கென்னமோநானரியேன் கிரிதனில்வாழ்வெல்லாம் (எங்)
5. பிரந்துநான்செய்துள்ள பிழைகள்யாவும்பொருத்து
பேரின்பவாழ்வினைப் பேதைநெஞ்சிலிருத்து
இரந்திடாதற்குமுனம் மென்மெற்கிருபைவைத்து
ஏகாந்தவாழ்வினை யெனக்களிப்பாப்பொருத்து (எங்)
6. மாயாப்பிரவியெனு மயக்கந்தனையொழித்து
வரமிகுருமுனிச்சளித்த கதியளித்து
தாயாவயிற்றிலின்னம் பிரந்துநான்றளராமற்
ருசன் ஆண்டவனைக்கார் சாமிகிருபைவைத்து (எங்)

சுந. இரகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாபாகிதனெபன்னிறு புயனே
பாலனைக்கார்வா பக்தர்கள்நேயனே

அநுபல்லவி.

ஆபத்துவேளையில் அரிவில்லின்றுதிக்கும்
அருளையெனக்களித்து தெருளையாவொழித்து (பா)

சரணம்.

1.	சிவசுப்ரமண்யனே பவமொழிகண்யனே	தேவர்க்ஸ்புண்யனே பரமசாத்தூண்யனே	(பா)
2.	அந்தர்த்தாபனே ஆகியந்தமில்லா	சுந்தரரூபனே ஆனந்தவாபனே	(பா)
3.	பிரணவமூலனே கிரணவலோலனே	பெம்மான்றன்சீலனே கெவுரியின்பாலனே	(பா)
4.	மூலமுதல்வனே சீலநுதலனே	முத்திபுதல்வனே செல்வநுதலனே	(பா)
5.	மாயூரவாசனே கேயூரகேசனே	மயிலுலாசனே கிரியில்வாசனே	(பா)
6.	வேண்டித்துதித்தேன், ஆண்டவன்போற்றும்	வித்தகநாதா அகிலப்ரக்யாதா	(பா)

சச. இராகம்-சாமா-தாளம்-கெண்டஜாதிசர்வலெகு.

பல்லவி.

ஷண்முகனே சடாட்சரப்பொருளே
தருணமிதுவெனக்குக் கருணைசெய்வாய் சிவ
அநுபல்லவி.

விண்மகனும் அரிபிரமாதியர்கள்
வேண்டியபடிக்கிரீ தாண்டிவ்வுலகில்வந்தாய் (ஷண்)

சரணம்.

1.	முக்கட்பரமனொளி மூவர்முனிவர்முதல் இக்கட்டானசமயம் இறைவனையுணையன்றி	முகத்திலமர்வினோதா முத்தியளிகளும்நீதா எனைத்தடுத்தாள்வாய்நீதா எனக்குக்கெதியார்போதா	(ஷண்)
2.	கோளுரைத்தநாரதர் கோலவேடத்துடனே மீளவேஅன்னத்துடன் வேலனையுன்னடிக்கி	குரித்தமொழியுட்கொண்டு குரமாதூதனைககண்டு விழங்கமயிலில்கண்டு நான்செய்வேன்றிருத்தொண்டு	(ஷண்)
3.	நித்தியநிர்மலாதீதா நேசித்தவர்க்குமுத்தி	நிட்களானந்தபோதா வரமருள்பிரசாதா	

பத்திசெயுமடியார்
பாலகனெனைக்கார்க்க

பந்தம்விலக்கும்நீதா
பாரமோஉனக்கீதா (ஷண்)

4. ஆலிலேமேற்றுபில்
ஆண்டவன்றினந்தொழு
பாலிற்பிறைகலந்த
பாலித்தருள்சுமந்து

அரவிந்தன்மருகோனே
தார்க்கின்றமுருகோனே
பான்மைபோற்சிரியேனை
பாதுகார்பெரியோனே (ஷண்)

சுரு. இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வேலவனே விமலனருள் வெற்றிலேலவனே

அநுபல்லவி.

ஆலந்துணித்தஅரன் அன்றுபதேசம்கேழ்க்க
கோலமறையதனை குருவாயிருந்தளித்த (வே)

சரணம்.

1. தெய்வானைமனங்கோண தேடித்தினைப்புனத்தில்
தேவிவள்ளிமான்றனை சேர்ந்தனைந்தீர்தனத்தில்
கையாறுமாறிலங்க காட்சிகொடுத்தருளி
கானக்குரமயிலைக் கலந்துமருவுகின்ற (வே)

2. கஞ்சனட்டத்தில்வாது கடைப்பொருள்தனையோது
காரணமிதுவேது சலங்குகின்றாயேதீது
தஞ்சமென்றுணைத்தேவர் சாற்றுவதுதகாது
தனிப்பதியுனக்கல வெனக்கேற்றிருந்தவெற்றி (வே)

3. காண்டற்கரியதனிக் கதிர்வடிவேலனே
கலங்குமயேழை யென்றனைக்காருமைபாலகனே
ஆண்டவன்தினந்துதி யறுமுகவேலவனே
அபயமபயமுந்தன் அடைக்கலம்பாலகனே (வே)

சக. இராகம்-சஹானு-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

பாலசப்ரமண்பதேவா
காலனிடரைத்தீவிர்த்

துயர்மிகுந்த
தாள்வா

அநுபல்லவி.

ஆலகாலம்போலச்சீறியந்தகன்வருவான்மீறி

{பா}

சரணம்.

1. பெவ்விதம்நான்றதித்துரைப்பேன் இறைபவனே
பெந்தவகை விரித்துரைப்பேன்
வெவ்வியசுதிர்வேலேந்தும் வேலனையுன்பாதமல்லால்
கவ்வியேவிழுங்குகின்ற காரணந்தனைக் காணேண் (பா)
2. நன்மைசெய்ய நாடவில்லையேநான் ஜெனித்து
நானுஞ்செய்தேன் கோடிவினையே
இம்மையிலுமறுமையிலுமெனக்கிகபரந்தற
யீசனையுன்பாதமல்லாற்றாசனுக்குக்கெதியில்லை (பா)
3. ஆதியில்பென்தவஞ்செய்தேனோ இப்பிரப்பில்
அருந்தேகமிதையடைந்தேன்
பாதியில்நழுவவிட்ட ல்பலனிதில்வேறேயுண்டோ
பத்தனாகவெனையாசுகி பாசமதைவிலக்குவாய் (பா)
4. வேசமிதுமாயமேயென்ற விதத்தைநான்
மெப்பரிவாலுணராவிட்டேன்
வாசனே குன்றைபம்பதிருசனேவள்ளிநேசனே
தாசன்யான் ஆண்டவன்பணிசாமியே குமரேசனே (பா)

சஎ. இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நல்லநாளெப்போ எனைரட்சிக்க நல்லநாளெப்போ

அநுபல்லவி.

அல்லல்செயுமிந்தத் தொல்வினை தன்னைநான்
வெல்வதற்கேயொரு நல்வழிகாட்டிட (நல்ல)

சரணம்.

1. ஓடமதன்றிநான் ஆற்றிலிரங்கியே
ஒருவர் துணையுமில்லாமற் கலங்கியே
மேடொன்றிருக்கநா னதனில்மேவியே
மெலிந்திருப்போனை மெல்லெனத் தூக்கிட (நல்)

2. அச்சில்லாமலோடும்   அந்தச்சகடைமேல்
ஆசைகொண்டுன்மத்தா   யதனிற்றுவியே
தைச்சில்லாதசட்டை   தரிப்பார்போலவே
தன்மதிசெட்டோனை   தாவிப்பிடித்திட   (நல்)
3. பூவிலும்பிஞ்சிலும்   காபிறபழத்திலும்
புனத்தடத்திலும்   போவதினைக்கண்டு
தாவியேயிச்சையாய்த்   தரித்திருக்கவும்
தன்மதிகொண்டோனைத்   தறித்தாட்கொண்டிட   (நல்)
4. பச்சைமண்பானையை   வஜ்ஜிரமென்றுநான்
பாவினைபண்ணியே   ஜலத்தைவார்க்கவும்
நிச்சயமில்லாமல்   நெரிவதைக்கண்டும்
நேசித்திருப்போனை   வாசிப்பிடித்திட   (நல்)

சுஅ. இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

நோட்-பல்லவி.

1. குன்றைவாசனே   குரமாதநேசனே
சென்றவேசனே   சிவயோகராஜனே
2. வேல்பிடித்தவா   வினைகால்ஒடித்தவா
மால்துதித்தவா   மனமாசறுத்தவா
3. ஸாஸாசுகா   ஸாஸாசுகா
வாசுநசுகா   வேழைவடிவேன்குகா
4. பன்னிறுபுயா   சிவபத்தர்கள்நேயா
என்னிருதயா   மிக ஏழைகள் தூயா
5. சீர்த்திகொண்டவா   வினை கெடுக்கும்ஆண்டவா
சீர்த்திபூண்டவா   ஏழை சீர்த்திற்றாண்டவா
6. வைபவாசனே   மன மகிழுலாசனே
துய்யநேசனே   உனை துதிகள்செய்தேனே
7. எத்தனைசென்மம்   நா னெடுத்தனேசன்மம்
இத்தனைவன்மம்   எனக் கிதுவோஉன் தன்மம்
8. குசங்காரா   தேவர் துதிபலங்காரா
தோசங்காரா   தினை மாவுணங்காரா

9. வள்ளியாணையுஞ் சொந்த மயிலுமாகவே
துள்ளியேவந்து ஏழை துபர்தவிழ்த்தருள்
10. ஆண்டவன்றுதி பொளி ராறுமாழுகா
தாண்டவம்புரி யென்றலையிற்சண்முகா

சக. இராகம்-சகரபாகம்-தாளம்-ஆதி.

1. சிவசுப்பிரமண்பனையுன் நிருவடித்தாமரையைத்
தெரிசித்தகமகிழ்வ தெப்போயெப்போ
பவமதனைவென்றுநான்பானே உன்னடிதன்னைப்
பற்றித்துடருவது மெப்போ யெப்போ
2. அவலச்சமத்தனென்று அகிலத்தோரேசிடாமல்
அண்டித்துடருவது மெப்போ யெப்போ
சவலமில்லாத இந்த சம்சார்க்கடல்தன்னைத்
தாண்டிக்கரை யேறுவ தெப்போ யெப்போ
3. குடிகள்வெறிகளவிட்டுக் குமானையுன்பதத்தைக்
கூடிப்பிடித்திடுவ தெப்போயெப்போ
துடிகள்துடிக்கவெதிர் தோன்றாமலேமறவி
தூரவிலகுவது மெப்போ யெப்போ
4. தானென்பதைபரிந்து சகம்பிணிதனைவென்றுன்
சன்னிதிவருவது மெப்போ யெப்போ
வானுமகிதலத்தும் மதிக்கும்அடியார்களை
வணங்கிக்கதிபெருவ தெப்போ யெப்போ
5. வேலுமில்ங்குதண்டைக் காலும்எதிர் துலங்க
வேண்டித்தவம்புரிவ தெப்போயெப்போ
சேலைப்பழித்தகண்ணாள் தெவ்வானைவள்ளியுடன்
தேவனையுனைக்காண்ப தெப்போ யெப்போ
6. சூரைத்துடைத்தவெற்றிச் சுந்தரத்திருப்புயம்
தோன்றிக்கனிவுறுவ தெப்போ யெப்போ
நீரைத்தரித்துஉன்னை நேசித்தாண்டவன்உயர்
நெரியில் அடுப்பதுவும் யெப்போ யெப்போ

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

சுக

ருய. இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேலுங்கடப்பமலர் நூலுமிலங்கவந்து
வினைதீர்த்தருள்வாயே

அநுபல்லவி

பாலுந்தெளிதேனும்
சீலகுருபாவென்

பகர்ந்தபிடேகங்கொள்ளும்
சிபுமைபதனைத்தள்ளும்

(வே)

சரணம்.

1. அந்தணர்வேதிபர் அருமரையாற்போற்ற
அடிபவர்வந்துதினம் அரகாவென்றேற்ற
விந்தையாய்ப்பாமாலை வித்வசீலர்கள்சாற்ற
விழங்கக்கிருபைசெப்து வருவாயென்முன்றோற்ற (வே)
2. இடும்பன் அடிவாரத்தில் இருந்துமேகார்த்திருக்க
இளையநவவீரர்கள் இருபுரஞ்சேர்ந்திருக்க
அரும்பணியுடையவர் அருகில்நின்றேயர்ச்சிக்க
அன்னங்களிருபுரம் அகமகிழ்ந்தேஇருக்க (வே)
3. குயிலுமபிலினமும் கூவியேகீதம்பாட
கொண்டற்கிளிகளெங்கும் தாவிபேநாதம்பாட
ஒயிலாய்மாதர்களின்று ஒதுங்கியேநிர்த்தமாட
ஓம்ஹரஹரவென்று தேவர்கள்சத்தம்போட (வே)
4. ஆறுமுகத்துடனீராறு புயந்திகழ
ஆண்டவன்பார்த்துப்பார்த் தானந்தமதுகொள்ள
நீருழுருத்திராக்கமும் நிரைந்துமேனிதிசுழ
நித்தியானந்தமதில் வாழ்ந்தென்னகமகிழ (வே)

ருக. இராகம்-ஆபரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உனக்கப்பயம் மனக்குறைதீர்
உன்னைத்தவிரவேறுண்டொபுகலினி

அநுபல்லவி.

தினக்கவலையடைந்து
சேவித்துந்தன்பாதம்

வாடினேன்
நாடினேன்

(உன)

சரணம்.

1. தனக்கொடிமார் தழுவிப்போகா
தஞ்சமென்றே னமரர்களையோகா
இனக்கொடியே நானினியாகா
என்னையாள்வாய் பூசுரர்வாகா (உன)
2. மாலயன்முதலோர் தேடிபுங்காண
மறைமுதல்மதலாய் நெஞ்சினிற் பூண
ஆலயந்தோரும் தேடியேவேண
அவதிப்பட்டே னுனினக்காண (உன)
3. நிலையிலாவாழ்வை நிசமெனநம்பி
நித்தியதத்துவந் தேடேன்வெம்பி
அலைபடிபட்ட துரும்பானேன்சோய்பி
ஆதரித்தேனையாள் அத்தியின்றம்பி (உன)
4. பெண்டுபிள்ளைகள் பந்துக்கள்குடி
பிரேதனமானபின் கூவெனவாடி
தண்டிகைமீதினி லேற்றியேயோடி
தகனஞ்செய்துவா ரிதுவென்னகேடி (உன)
5. உலகின்மிகையிற் பிரந்திரவாமல்
ஒருவருக்குமே கொடியனென்னாமல்
பலவழிபதனிற்சின்தை செல்லாமல்
பாதுகாராண்டவனை வர்மயில்லாமல் (உன்)

ருஉ. இராகம்-பிபாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டென்னைத்தொழுதுநின்றேனே கருணாகரா
கண்டென்னைத்தொழுதுநின்றேனே

அநுபல்லவி.

கண்டென்னைத்தொழுதுநின்றேனே கர்மவினைபோக்கிடவே
தொண்டார்க்கருள்செய்யும்நாதனே சுப்ரமணியனே (க)

சரணம்.

1. சங்கரியுமைபாள்பெற்ற சண்முகவடிவேலவா
மங்கைவள்ளிமணவாளனே வந்தருவாய் (க)

2. ஆதிமூலப்பொருளே யாறுமுகக்கடவுளே
சோதிவடிவேலவா துரையே சுகநிரையே (க)
3. யீசன் அன் றுமனமகிழ்ந் து இருந் துபதேசங்கேட்க
வாசமுடனருள் புரிந் தவா வாகுருவே (க)
4. பத்திசெய்யுமடியாருக்கு பாசமதனையொழித்து
முத்திநெரிசேர்க்கும்வாசனே முருகேசனே (க)
5. தேவர்சேனாபதியாய்த் தேவர்சிறைவிடுத்தோனே
கூவுஞ்சூரைவெற்றிகொண்டவா குமாவேனே (க)
6. சைவசமயந்தழைச்ச ஷண்முகமாயவதரித்து
வைபவமாப்வாழ்கின்றவனே வடிவேலவா (க)
7. பொன்புரிமுன்னூல்துலங்க பூவைபிருபாலிலங்க
மின்னொழிபோல்வேலுமிலங்க விளங்கும்நாதா (ச)
8. அன்புடனணைப்பணியும் ஆண்டவன்சவிக்கிரங்கி
இன்பந்தந்தேயானுந்தெய்வமே எதிர்நிதமும் (க)

ருங். இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

தேடிநான்நொந்திடைந்தேனே உன்னை
நாடியே வந்தடைந்தேனே தேடிநானவாடினேனே
சுந்தை மெலிந்துநான் (தேடி)

அநுபல்லவி.

1. கோடிசரணஞ் செய்திட்டேனே பெந்தன்
குரையையுவந்துரைத்திட்டேனே கூவினேனே
பாவிநானே கொள்வாபுன்பதிதன்னில் (தேடி)
2. காமஸ்காட்டினில்நான்சென்றேனே அங்கே
கல்லுமுள்ளமுத்த நின்றேனே கதிக்கொண்டேனே
பதியண்டேனே என் கன்மவினையழிக்க (தேடி)
3. தொண்டனுனக்குநானாக இந்தத்
துன்பக்கடல்கடந்துபோக துயர்வேக
உயர்வாக உன்றன் துயவொழியைச்சாண (தேடி)

4. இன்னமுமாங்கிசஞ்சுமந்தே யான்
இழுவைப்படாமலருள்சுரந்தே இன்பந்துடர்ந்தே
அன்புபடர்ந்தே இருக்கவரமளிப்பாய் (தேடி)
5. கொல்லுந்தொழிலிற்சுரந்தேனே சத்தி
குமரவுன்புகள் டரந்தேனே குறைந்தேனே
உறைந்தேனே கொடுந்தன்மைநீக்கியருள்செய் (தேடி)
6. ஆண்டவன்பணிந்திடுங் கோவே எனை
யாதரித்தாண்டிடவாவே கமழ்பூவே
உயர்தேவே அல்லும்பகலும் பாட (தேடி)

௫௪. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

சரவணபவனே

திருவருள்

தருவாய் சண்முகனே

அநுபல்லவி.

வரமளிக்குஞ்

செந்தாமரைப்பாதனே

மாதுமையாள்பெற்று

மகிழும்வினோதனே

(சர)

சரணம்.

1. வர்னமயிலேறும் மந்திரநாதனே
மங்கையர்கொஞ்சிடு மங்களநீதனே
உன்னதமாகிய தேவப்ரசாதனே
உம்மைப்பணிந்திட வோதுவீர்போதனை (சர)
2. குன்றைக்குடியில் தரித்திடும்ராஜனே
குரவரைக்கண்டு மரைத்திடும்வேசனே
சென்றப்பால்நின்று சிரித்திடும்வாசனே
தேவியைக்கண்டு திகைத்திடும்போசனே (சர)
3. துட்டரைக்கண்டாற் றரத்திடுங்கந்தனே
தூயர்தனக்குத் துலங்கிடும்பந்தனே
கட்டத்திற்சிக்கி கலங்கிடும்யெந்தனே
கருணைசுரந்தருள் கார்ப்பாயென்வந்தனே (சர)
4. ஒருருவாகி யொளிரிடும்வேலனே
உம்பர்தமக்கு அருளழிலோலனே

காரிருள்தன்னிற்
கைதூக்கியென்னைக்

கவிந்திடும்பாலனை
கரையேற்றுஞ்சீலனை

(சர)

5. வேதனையாலே
வேறுவழிதன்னை
சோதியைக்காணத்
துன்பந்துலைந்து

மெலிந்துநான்வாடுறேன்
யெண்ணாமல்நாடுறேன்
துடர்ந்துநான்தேடுறேன்
துலங்கிடப்பாடுறேன்

(சர)

6. மாதரைக்கண்டு
வந்ததேகஞ்சொந்த
பாதகவாழ்வினைப்
பாதந்துலக்கியருளுவாய்

மருண்டுமயங்காமல்
மென்றுநானம்பாமல்
பற்றிநான்வெம்பாமல்
கெம்பாமல்

(சர)

7. ஆண்டவன்போற்றும்,
அன்பர்க்கிரங்கி
தாண்டவமாடிப்
தங்குத்துறையே

அதிகசவுந்தரா
அருடருஞ்சந்தரா
தண்பதிமந்திரா
தரிசனலங்காரா

(சர)

ருரு. இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அங்குமிங்குமிலங்கித்துலங்கிடும்
அருள்வடிவே உணைநான்றொழுதேன்

அநுபல்லவி.

மங்கும்பரபஞ்ச
மனமதுமருண்டு
பொங்கும்உந்தன்றிருவரு
புரிவாய்உன்னைநான்

வாழ்வினைநம்பி
நான்மாய்ந்தேன்
ளதனைப்
ஆய்ந்தேன்

(அங்)

சரணம்.

1. சங்கங்கொண்டு
சயனித்திருப்போர்
தங்கும்உந்தன்பதிகளை
தானேவருவேன்

சமுத்திரமீது
தன்மருகா
நாடித்
திருமுருகா

(அங்)

2. வெட்டிமாததை
விழுகிரதன்மைபது
எட்டிப்பற்றி இழுத்தும்
இயல்பைக்கண்டு

விட்டாற்கீழே
போலே
நில்லாத
தன்னாலே

(அங்)

3. கானலைநீரென்றெண்ணியே மாணும்
கடுகியேபோடும் மதிபோலே
நாணும்பலபுவி வாழ்வினைநம்பி
நாடிவந்தே எனதினாலே (அங்)
4. பூட்டிவைத்துத் திரந்துவிட்டால்
பூத்தென்று போகுமாவி
ஓட்டிவிட்டாண்டவன் வந்தேன்
உன்னிடம்பாவி தாவி (அங்)

ருக். இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தஞ்சம் தஞ்சம் தஞ்சம் உந்தன்
கஞ்சமலர்பாதத்திற்கு

அநுபல்லவி.

வஞ்சம் வஞ்சம் வஞ்சம் உந்தன்
நெஞ்சந்தனிலாகாது

சரணம்.

1. ஆடுமாடுவீடுசொந்த மாசுமென்றுபெண்ணியே
பாடுபாடுபாடுபட்டேன் பாரின்மீதுகுண்ணியே (த)
2. கைபிற்பணங்காசுருந்தால் கண்டுமகிழ்வாரென்னையே
அய்யா அப்பாவென்றுசொல்லி அருகிருப்பாரன்னையே (த)
3. பூதலமீதினில்வாழ்வுகளெல்லாம் பொய்யென்றுன்னைநாடினேன்
சாதல்ஆதல்அழித்தெனக்கு தருவாயுன்பதம்நாடினேன் (த)
4. உற்றுப்பார்க்கில்இத்தமைமீதில் ஒன்றுஞ்சொந்தமில்லையே
பற்றுப்பற்றிடாமலென்னைப் பாதுகார்ப்பாய்தொல்லையே (த)
5. இன்றிருப்பார்நானையெங்கேயென்றால் மாண்டாரென்கிறார்
கண்டிருந்துஞ்செல்லமாட்டேன் காசினிவாழ்வில்பென்கிறார் (த)
6. வானத்தின்மீனைப்போலவே மாரிப்போகும்வாழ்நானே
ஏனத்தைவிரும்பிநானி முவைப்படவோநானே (த)
7. கண்டதெல்லாஞ்சுதென்றெண்ணிகந்தாஉனைப்போற்றினேன்
அண்டர்முனிவோர்களுதேவே யாண்டவனுன்னையேற்றினேன் (த)

௫௭. இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

சுண்ணிகள்.

1. திருவருளைத்தாதா குருமுனிபான்பொதா	முருகாவரவாதா சுகப்பரமநாதா
2. குரவர்பணியோகா மாவர்துதியோகா	குமரகுருவாகா மகிழ்சயனபோகா
3. தினமலரும்பாதா கனமுணரும்வேதா	திவ்யபிரசாதா சுருணையருள்தாதா
4. அசுரகுலகாலா பஜரசனவேலா	அபிராமிதன்பாலா பன்னிருகைலோலா
5. மயூரகிரிவாசா : கேயுரமணிகேசா	மருமமுறைபூசா கிரிவளரும்ராசா
6. தருணமிதுவாவா அருணகிரிமேவா	ததியிதேனைக்காவா ஆண்டவன்பணிதேவா

௫௮. நானம்பினேன் வேதமென்றவர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

வள்ளிமணவாளா வடிவேலவனே தபாளா

அநுபல்லவி.

புள்ளிமயிலேரிவந்துன் பொன்னடிதனிலென்னையாண்டருள்
சரணம்.

1. தாருமுந்தன்பாதஞ்	சாமிநாதனைஎனக்குநிதம் (வ)
2. ஆருதலைகூடும்	அடியேன்கெதிபயடைந்திட (வ)
3. இப்புவிபின்மாயம்பெனைப்பற்றாமலே	செய்சகாயம் (வ)
4. உன்னையன்றிவேறேயோர்துணையுமில்லை	இணையடிபருள் (வ)
5. வர்மம்செய்யலாமா	இதுதர்மமாகுமாஅய்யனே (வ)
6. ஆண்டவன்கவிக்கி அருள்தருகுவாய்	நீதருகிடாமலே

ருக். இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வேணியரன்புதல்வன் அருமறைவேதமுடிமுதல்வன் மதி நதி (வே)

அநுபல்லவி.

பாணியொழிதிகழ் தூணி புளோர்பணி
பாலசேவற்கொடியான் சொர்னமுடியான்
தொண்டரடியான் குன்றைக்குடியான் கெடியான் (வேணி)

சரணம்.

1. பாலகுருநாதன் குருமுனிபணிந்திம்போதன் சரவண
நீலச்சிகண்டிபிலேரிவலம்வரும் நித்தியஒய்யாரன்
கனவீரன் வள்ளிமாரன் புவிபாரன் சிங்காரன் (வே)
2. சென்னியோராறுடையான் சிரந்திஞ்செங்கையீராறுடையான்
(நடையான்)
அன்னிபர்தன்னிடம் அஞ்சலென்றுவா அடைச்சணந்தருகான்
மனம்பொருகான் அன்பருகான் ஒளிர்முருகான் வருவான் (வே)
3. மதிமுகத்தழகன் கலிதனில்வந்தருங்குழகன் புளகன்
துதிசிரந்துமே பதிகளாறினிற் றேன்றும்வடிவேலன்
சத்திபாலன் அன்பர்சீலன் அருள்மூலன் லோலன் (வே)
4. மற்றபெருந்திண்டோழன் இமைபவர்வணங்கிமிந்தாழன் திடமுறு
அற்புதமாகவே ஆண்டவன் சொல்லிமும்அருங்கவிக்குரியான்
விட்டுப்பிரியான்மிகப்பெரியான் சுகைக்கிரியான் அரியான் (வே)

சூய. இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எம்பெருமான்முருகன் அருள்தாநண்பரெதிர்வருவன்கனமுறும்

அநுபல்லவி.

சம்புசதாசிவசங்கரனீன்றருள் ஷண்முகத்தோருருவான்
கதிதருவான் சதிபொருவான் பெதிர்வருவான் திருவான் (எம்)

சரணம்.

1. சத்தியனிகுமரன்புவிபெங்குமநத்திநிரையமரன் சமரன்
இத்திசைதனிலேபத்திபாய்நாடுவோர் இருதயம்வாழ்வான்
அணைத்தாழ்வான் மலைவாழ்வான் நமன்மாழ்வான் தாழ்வான் (எ)
2. மெய்யினில் நூலுடைபான் நமதிருகையினில் வேலுடையா
னடைபான் துய்யவர்மாதவர் அய்யமில்லாமலே துதித்திடும்பாதன்
பிரக்பாதன்வெகு நீதன் குகநாதன் நன்னீதன் (எ)
3. வெற்றிமயில்வீரன் இருவர்கள்பற்றிமகிழ்மாரன் புவிபினை
சுற்றிநிமைதனில்பற்றக்கனிதனை தோகைதனிலூர்ந்தவன்
கருபைகூர்ந்தவன் அருளாரந்தவன் முத்திதீதர்ந்தவன்சேர்ந்தவன் (எ)
4. வைபவத்திற்பெரியோன் ஆடிபவர்வணங்குதற்குரியோன் நெரியோன்
சைவம்விழங்கவேதங்கும்பெருமையைத்தாங்குங் கொடைபுடையான்
அன்னக்கொடையான்குணமுடையான் கைவேற்படையான் ஞாடையான்
5. பிரணவமுலன் இமைபவர் பிரியநற்சீலன் வல்லோலன்
கருணைவாரிதியாயிலங்குறு கவிப்பிரகாசன் மலைவாசன்
குமரேசன் முருசேசன் உல்லாசன் (எ)
6. சனகமயூரன் ஒளிதருங்கடக்கேயூரன் ஒப்பாரன்
அனவாதமும்மனம்பதித்திடும் ஆண்டவன்சீலன்
வடிவேலன் உமைபாலன் வள்ளிலோலன் பூபாலன் (எ)

—*—

சுக. இராகம்-பரசு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கார்த்தருள்புரிவீர் பேழைதுயர் தீர்த்தருள்புரிவீர்

அநுபல்லவி.

நேர்த்திபாய்மரிலிலேறும் சித்தனைநாதா பேழைக்குந்தன்
சித்தமேதாதா வடியனைக்

(கார்)

சரணம்.

1. கார்த்திகைமாதர்களாறு கன்னிபர்க ளோத்துஞ்சீரு
பார்த்திருந்தேன் றுபனைத்திருநீ பசுபதி (கார்)

2. அண்டர்முனிவோர்கள்வந்து அடிபணிவாரே சிரந்து
தொண்டுசெய்யவந்தேனுகந்து துயர்தவிர் (கார்)
3. முத்தர்நவ சித்தர்களும் முத்தியே யுனைப்பணிவார்
பத்தனுக்கப்பதந்தருகுவாய் பரமனே (கார்)
4. இத்திசை யடங்கலும் நீயேகப்பரமாய் நிராந்தாய்
நத்தியுனைநாடிவந்தேனா னையனே (கார்)
5. பாண்டவரில் ஒருவனான பார்த்தனுக்குப் பாசுபதம்
வேண்டவந்து கொடுக்கும் நாதனார் விரிபாலா (கார்)
6. காண்டந்த்கரியபரனே கார்த்தி கேயனே ஹரனே
ஆண்டவனுக்கருள்செய்வோனே ஹரஹா (கார்)

கூஉ. இராகம்-கவாய்-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. கார்த்திகேயனே அடியவர் பூர்த்திநேயனே
பூர்த்திநேயனே பொதுவருள் புரிசகாயனே
2. மண்ணும்விண்ணுமாயெங்குமாய் மரைபொருளேவா
கண்ணுதற்பிரான் நிருவருட் சருணைபெற்றவா
3. காலமேயிதுநல்லகதி கருதிப்பெறுவது
சாலமல்லவேயென் றுயர்தனைத் தவிர்ப்பது
4. வர்மமென்சொல்லோ உன்னெஞ்சம்வன்கருங்கல்லோ
தர்மமாமல்லோவழைமிடி தவிர்ப்பதுமல்லோ
5. சிந்தைநோகுதேயுனைபெண்ணிந் திசைக்கலாகுதே
எந்தையேயுன திருவருள் ஏழைச்சீவதே
6. ஆண்டவன் நினந்துதித்திடும அண்ணலேதேவா
அண்ணலேதேவா இதுத்தி யாண்டிடவாவா

கூங். இராகம்-கவாய்(ஏகதாளம்-சாப்பு)

கண்ணிகள்

1. வேலேந்தும்வீரா வெற்றி ஒய்யாரா வித்தகமாரா
வேண்டினேன்பான்

காலாந்தகாரன் கைப்பாசக்காரன் கண்ணோக்கி
வாராக்கருணை செய்நீ

2. பெற்றார்பிரந்தார்கள் பிரிவின்றிவாழ்ந்தார்கள்
விட்டார்கள்நான் பேதையாயினேனே
உற்றார்உறவின்முறையா ரொருவரும் நற்றாமல்
நான் தனிபாயினேனே
3. உன்னடியல்லாது என்னுயிர்தனக்கு
உறுதியதுமுண்டோ சொல்லு சொல்லு
என்னோமுமுன்னிணையடி போற்றவென்
இருதயந்தன்னிலே நில்லு நில்லு
5. சுந்தரமான அந்தமின்றார்கள் சோகம்
எனைநீங்கவாகு செப்வாய்
வந்திடுவர்தனையந்தகனென்னிடம்வந்தனு
காமற்கிருபைசெப்வாய்
6. எத்தினமுமுனைப்பத்திசெய்யாண்டவன்
நடேரிடக்கருணை செய் செய் செய்
மித்திரமான கன்மங்கள்யாவும், விலகும்படி
சித்தம் வை வை வை

சுச. இராகம்-சக்ரபாகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சத்திபாலகனே கிருபைதா சத்திபாலகனே
அதுபல்லவி.

நித்தியமுனதருணைநத்தியேபிரவிபொழி
சித்தியே சிவனளித்த முத்தியே முருகைபனே

(சத்)

சரணம்.

1. வேலாசலாவுந்தன்பாதம் நாலாகாலமுமரிந்து
கோலாகலனேபணிய வாலாயமாகத்தெரிந்து
ஆலாலமுண்டோன்மகனே பாலபாலவென்றழைத்து
காலமதினெபளிப்பாய்கந்தனே கருணைசெய்து
2. நசன்மகனேவுன்னருளிப்பவேதாவொண்ணுதா
வாசமலர்மாலையனே வானவர்துதிக்கும்பாதா

(சத்)

ஸ்ரீ மயூரகிரி

- பாசணைதரிசுஞ்நீதா பாவலர்வணங்கும்போதா
ராஜனேகுன்றையிலவாமும்நாதாநீதாகிருபதாதா (சத்)
3. மஞ்ஞைதனிலேறும்பாதா வல்வினைவிலக்கும்போதா
பிஞ்ஞைகன்சுதனேதாதா பேசொணாதகந்தநாதா
நிஞ்ஞிமிர்முழங்குங்கியாதா நித்தனேகருணைதாதா
பஞ்சிதத்தைப்போலழகா பாலாவேலாலோலாசீலா (சத்)
4. செந்தூர்தனில்வாழ்ந்தேவா சித்தம்வைத்தேழையெக்காவா
நந்தலில்லாவாழ்வைத்தாவா நாதனேமஹானுபாவா
பந்தன்ஆண்டவன்பணியும் பன்னிருகைவேலாவாவா
இந்தவேலைவந்தருள்வாய் எய்யா தய்யா தூய்யா மெய்யா (சத்)

சுரு. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கார்க்கநீவருவாயேமயூரமேரி கார்க்கநீவருவாயே

அநுபல்லவி.

பார்க்கவிமருகா

பாங்கிரிமுருகா

மார்க்கமதாகவேநீ

மயூரமேரி

(கார்)

சரணம்.

1. சூரகங்கரத்தாந்	சுரர்களுதனைவருத்த	
சூரரைவென்றளித்தவா	தோகையிலேரி	(கார்)
2. வேங்கைமரமதாக	வேடர்கள்பிர்மைகொள்ள	
பாங்குடன்பழுவமர்ந்தாய்	மயூரமேரி	(கார்)
3. ஆறுகுடியமரும்	அய்யனேகார்த்திகேயா	
நீருடன்பெதிர்வருவாய்	மயூரமேரி	(கார்)
4. வேதப்பொருள்முடிவே	வித்தகத்தின்வடிவே	
நாதத்தினறும்பொடிவே	மயூரமேரி	(கார்)
5. சுந்தரியமுதிரு	சோதிக்கொடிசுள்ளைய	
மந்தாமேருவானாய்	மயூரமேரி	(கார்)
6. திருத்தணிமேவா	தினமென்னைக்காவா	
கருத்தணிதாவாவா	சுதியிலேரி	(கார்)

1. ஓளவைமருள் அடவிசென்றவன்
அருமதலையென வெந்நாவல்தின் றவன்
செவ்வையதுவாயுறை தெரியதிருபெரு
வரிகொடிதின்னதென்போன் (வரு)

2. கானகந்தனில்மரமாய் நின்றவன் மத
கரிவருகெனப்புதர் மரைந்தவன்

தானவாரசுள்பதிபளிபெனத் தஞ்சமென்றுவா
அஞ்சலெனக்கார்ப்போன்

(வரு)

3. பிரமணைச்சிறை தனிலடைத்தவன் பெரு
மபுரமாமெனுமலை யுடைத்தவன்
சிரமொருதசமிரண்டுடன் சேவல்மயிலுடன்
மேஷியென்னெதிரில்

(வரு)

4. சரவணந்தனில்வளருங் காங்கேயன் அரு
தனமதில்வருசுவையுணும் வாயன்
சிரவணங்கரவணமதாய்த் சென்னியில்மொழிவோன்
துன்னிபவொழிவோன்

(வரு)

5. ஆண்டவன்சொலுங்கவிக் கிசைந்தவன் அரு
ளமலவிமலமா யசைந்தவன்
தாண்டவசிவனருள்குரு ஷண்முகவேலவன்
தண்ணுமைபாலகன்

(வரு)

கூஅ. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அய்யாநீவந்தருள்வே குன்றையரிமருக
வெனதிருளர திருமுகமொழிதகதகவென

(அ)

அநுபல்லவி.

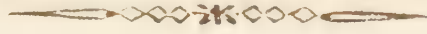
மெய்யாமயிலேரி ஒய்யாரமாக
விரிசடரிருபுகரமது தெரிதரவெதிர்கரியினையவா

(அ)

சரணம்.

1. அண்டமனைத்துநீ முண்டமதாக்கி
அடைவுடனேமடலவனைநீவிடு சிரைதனிலிடுகுருபரா (அய்)
2. தொண்டர்சுள்தீவினை அண்டாமலேமுனை
துதிசிவகுருசரவணபவசுகமது தாநிதமுமெனெதிர் (அய்)
3. வள்ளியைத்தேடியே துள்ளிநீரோடியே
வனமதுதனிலனமெனையனைதினமுமுனு-தனமதைபெணும்

4. சேவல்மயி லுடன் செங்கையி லுடன்
தித்திடுவென நடமுடனெ திர்திரி புரமெரிநெரியோன்மகனே
5. தாசன்யானுண்டவன் சாமியைவேண்டிவன்
ச்கமதைபுன தகமதுதனில் மிகவழரவேசுகநினைவுறு (அய்)

௧௩௩. இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிவகுருவே ஷண்முகநாமத்தருவே
சிவகுருவே ஷண்முகநாமத்தருவே

அநுபல்லவி.

துவேஷ்பாபலாமாய்ந்த செருவே செருவுருவே
மோனத்திருவே

(சிவ)

சரணம்.

1. சா துசனாகள்பணி துடையே அருள்
சைவந்தழைக்கவந்திரையே நிரையுடையே
அருமறையே (சிவ)
2. சூராத்நைப்பழித்தசினமே பஞ்சைச்
சூருக்கருளளித்தகனமே கனமனமே
யருடினமே (சிவ)
3. தினதபாளகுணபரனே இந்தச்
செகம்திலெங்குநிரைவானே வரதானே
குணாகரனே (சிவ)
4. இங்கிதவள்ளிலோலப்பிரியனே விண்ணின்
இந்திரன் தென்வானை தனக்குரியனே உமைசிரியனே
வீரியனே (சிவ)
5. குன்றைநகருனக்குப்பதியே கொண்ட
குமராவெனக்குனருள்கெதியே கெதிமதியே
தவர்தியே (சிவ)

6. ஆனைமுகன்றன்
ஆண்டவனகவிக்கருள்
கிருபாகரனே

சகோதரனே
கிருபாகரனே

(சிவ)

எய். இராகம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளம்.
மதுரநிலையிலிருந்தமாதா என்றமெட்டு.

பல்லவி.

தினமுங்கிருபைசெய்யாததேது
திருவடிதனைத்தரவேன் வாது

அதுபல்லவி.

வனமங்கைபிடங் கனமுடன்சென்று
மருவிச்சேரெனக்குருநகை கொண்டு
கனமுடன்கரி யெதிர்வரக்கண்டு
கந்தனேஉமைமைந்தனையெனைவந்தேசேரேன்றவா

(தின)

சரணம்.

1. குருமுனிதனக்கரு
கொடியவசுரர்களை
இருளெனுமாயைதனை
யீசனுமலர்வாசனுமரி

ளளித்தவா
யொழித்தவா
யழித்தவா
பூசையேற்கின்றவா

(தின)

2. லிங்கன்றனக்கிளைய
அருமைவாலேபெற்றெறித்த
திங்களையணிதியாகன்
சேயனேகனிவாயனே

கந்தனே
மைந்தனே
சொந்தனே
மறைநேயனேபிரணவமுலா

(தின)

3. பூதியணிந்திடும்
பூவலனேகாம
சாதிசமயச்சமூகம்
சற்குருவாகியகுகபவ

ஆதிபணிந்திடும்
மோடியொழிந்திடும்
கழிந்திடும்
நிகரககாரண

(தின)

4. பவக்கடல்தனைக்கடக்குந்
பாவலருனக்குத்தருவார்
சிவக்கொழுந்தே மற்றெவருஞ்
சீலனையாண்டவன்கவிபுனை

தெப்பமே
கப்பமே
சொற்பமே
வேலனையேழைமேல்

(தின)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

கூரு

குமராகுரு-வென்ற.மெட்டு.

எக. இராகம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கருணாகர ஸ்ரீசுந்தரிநந்தன வடிவேலவ

(கரு)

அநுபல்லவி.

தெருணாகார்த்திகேயா சிந்தனைதெளிவுரவந்
தருளென்றனையிணையடி கொண்டருள்

(கரு)

சரணம்.

1. அருணாகனேதேவா: அநுமுசுவனேவாவா
தருணமிதுவே காவாசஞ்சலவேதனைபொடிபட
தஞ்சமென்மன மலாடியிட

(கரு)

2. கோடிசூரியப்பிரகாசா குன்றில்வாழ்முருகேசா
வாடினேன்குமரேசா வந்தெனையாண்டருளிது
ததிகந்தனையுன்பதமது கெதி

(கரு)

3. மூவர்கள்தேடும்பாதா முன்வா இன்னம்வாதா
நாவலர்பணிவேதா நஞ்சொடுவரவணிபாலனே
வெஞ்சமராகிய வேலனே

(கரு)

4. மயிலேறுமுருகையா மவுனபோகிகள் மெப்பா
அயிலேந்துங்கரத்தையா ஆண்டவனுறைகவி
யணிபததாண்டவ சிவஷண்முகநாதா

(கரு)

எஉ. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேலனே கெதிமனமே உமையம்பிகை
பாலனே துதிதினமே

(வே)

அநுபல்லவி.

கோலாகல கல்பாண
சீலாவனந்தகுண

குணகரனேபிரமாண
சிவசுப்ரமண்ப குக

(வே)

சரணம்.

1.	ஆதிமத்யாந்தபிரம் சோதிசிறபரதர்ம்	அருமறை தேபிமர்ம் சுருதியுணர்ந்த சத்தி	(வே)
2.	பக்தவடியார்கோடி முக்தசரிதம்பாடி	பாவலர்வந்துகடி முடிபணிந்திடும்வடி	(வே)
3.	வேதன்குரையிரந்த நீதன் விழிபிரந்த	வேளைபருள் சுரந்த நித்யதத்துவ வடி	(வே)
4.	தினகரனொழியணி அனவாதமும்பணி	தேசிகநவமணி ஆண்டவன்கவிக்கருள்	(வே)

எங். இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வேலாயிது ததிவந்தெந்தநையாதரிகந்தகுணகர (வேலா)
அநுபல்லவி.

சீலாபுவனபரிபாலா	அசுரகுலகாலா	
அருமறைசொல்முலா	வனந்தகுண	(வே)

சரணம்.

1.	வாகாசுரமாதசம்போகா நவரத்னதேகா	நித்யதத்துவயோகா கல்யாணகுண	(வே)
2.	தாதாவிமையோர்பணிபாதா ரகுநாயகசீதா	அகிலபிரக்யாதா மருககுக	(வே)
3.	மாராஅவுணர்கள்சங்காரா ஜெயகெம்பிரதீரா	கலாபமயில்வீரா தயாளகுண	(வே)
4.	நேமிபணைபவளுன்மாமி ஆண்டவன்பணி	யவள்மகளுன்காமி சாமியருள்தருவை	(வே)

எசு. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கந்தாநீவந்தருளென்முன் கதிதரு முயர்பதி
சாவணநிதிசிவகுரு சதிபவமா மதிரவியொளிரிட (கந்)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

௧௭௭

அதுபல்லவி.

சிந்தாகுலந்தவிர்த்து திரிபுரமதை யெரி கரியுரி
பவனெரியருமறை தனைவிரி யெனவொரு மொழிதெரி (கந்)

சரணம்.

1. வாதாவென்மேல்வள்ளிநேயா வழர்மதியொழிநிடு
மழுகியமுகமொடு வளமயில்நடமிடு களபநன்மணமொடு (கந்)
2. நாதாவுந்தன்பா தந்தாராய் நதியொடு மதிமழு
டமரகமரவொடு கெதியுடனடமிடுபதிசுவனருளிய (சந்)
3. தேவாவன்மமேனோ சொல்லாப்திலதமதிலகிடு
மதிமுகமொடு சொலிபரிபுரவொலியொடு வருசுவையுதவிடு (கந்)
4. பத்தியாயாண்டவன்பணி பலகதிரொளியது
வொருபொழுதினிலுறுபவிசுதுவெனவருமவிபெருசுவதரு (கந்)

எந். இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-திஸ்ரம்.

அப்யனேவாவா பென்றமெட்டு.

பல்லவி.

உன்னருள்தாதா அம்மை உமையாளருளியபாலக
விமைபோர்பிணி தணிவேலவ (உன்)

அதுபல்லவி.

பொன்னசர்க் குறுபுரந்தரன்றந்த புவையைமணமுறு
சீலனே மாமறைபுகழ்மகிலோலனே (உன்)

சரணம்.

1. பாரையாகுகனே இந்தப்படிமீதினிலடியேன்
வினைபொடிபாய்மிடியரவே எனை பாரையா
நீர்நறுந்தொடையாரவுந்திகழ் நெரியுணர்சிவனரு
மறைதனைவிரியெனவிரியெனுமுருசனே (உன்)
2. ஆரினுவத்தமதால் உன்றனயில்மயின்மிசை ஓயிலு
டனிறுருயிலிறுபுரமயலுவனை ஆரினு
நேறுமித்ததிநின்மலனையிந்த நிலமீதுறுதலமா
றினினலமாகவேபுலகாள் பவா (உன்)

3. கார்த்திகேயனேநீஇந்தக் கலியினிலுறுமாவலிகா
ணலிவுற வாமேபருள்வாய் கார்த்தி
சீர்த்திரம்புனையாண்டவன்பணி சீலாகுணலீலா
கன கோலாகல வேலாததி (உன்)

எசு. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-ரூபகம்

சோமசுந்தரேசா யென்றமெட்டு.

பல்லவி.

வாவெழுந்துவேலவா என்முன் மயிலிலேரி

அநுபல்லவி.

காவதனிற்சென்றதுய்யா கன்னியைமருவுங்கையா
சேவடிதந்தென்னைபாளைபா சிரியேன்மெய்யா (வா)

சரணம்,

1. பச்சையிலேரிவந்து பாலனுக்கருள்கரந்து
நிச்சயமாயுன்பதந்தந்து நிதழுவந்து (வா)
2. ஆறடனீராறிலங்க அன்னையிருபாற்றுலங்க
தாறுடன் முத்தாரமலங்க சலசலென்க (வா)
3. தந்திமுகன் முன்னேயுர தந்தையன்னைபின்னேவா
விந்தையிதென்றேமகிழ்வுர வினையேயா (வா)
4. தாண்டவனுக்குற்றநாதா ஜண்முகாவமரர் நீதா
ஆண்டவன்பணிந்திடும்பாதா அருளைத்தாதா (வா)

எள. இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அய்யா இதென்ன கொல்லையா ஏழைபென்மீது
மெய்யா இரக்கமில்லையா

அநுபல்லவி.

கையாறிரண்டுடைய துய்யாபுகழ்ச்சிரந்த காமாந்தகன்பயந்தபூமா
தருணமிதுகாரு கருணைக்கண்ணாற்பாரு
கதிபெனக்குக்கூரு நேரு கலியைத்தீரு (அய்)

●

-

பல்லவி.

அநுபல்லவி.

சீலமறைதேடரிய செம்பொற்பதமதனிற்
சேர்ந்திலங்குந்தாட்சிலம்பு சிற்சிற்சிற்சிற்சிற்சிற்சிற்
சிஞ்சதங்கை சல்கல்கல்கல்கல்கல்
பசும்பொன்றண்டை வில்வில்வில்வில்வில்வில்
வில்லெனவொளிர தேவர்கள்பாவலர் நாவலர் காவலர்
ஆவலாய்ப்போற்றிய சேவடிதந்தருள் (கோல)

நடராஜா-பென்றமெட்டு.

எக. இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வடிவேலா மபுரகிரி வடிவேலா வெம
வாதைபாதுமொரு தீதுமணுகா தருள் (வடி)

அநுபல்லவி.

படிமிசையுறுபவமணுகா தெனைக்கடைக்கண்பார்
பாமன்மகிழ்-பார்-ப்பதிபருளு-பா-லகவுன து-பா-தம
துறவேபதிபிறுபுரமது தனிலுறமயின்மிசை
பரிஷுடனிருபரிபுரலிபுடனருள் (வடி)

சரணம்.

1. பா-வல்கள்புனை-பா-மலர்களணி-பா-மலிவுறுக்ரு
பா-கரவுன து-பதிதனிலிமையவாரிபிரமர்களொடு
பகருமறைபுகளிணையடிதொழுவருள் (வடி)
2. மான்-பணியுமழு-மான்-கரமுறுபெம்-மான்
பரவியசீ-மான்-புவிபதனில் வடிவுறுமடவலர்
விழிவலைதனிலுறமயல்தனையயர்வுற மதிதனைமிகவருள் (வடி)
3. வா-சவனருள்தெப்-வா-னையமருவி-வா-
ரணமதனை-வா-வடவியென வருகரிமுகனெதிரு
வெகு'பயமுறுமடமயில் தனைவலமிருவெனவாமருள் (வடி)
4. கா-வலவினைபு-கா-தனவா த-கா-லமுமுனது
கால்தனிலாண்டவன்-கவனமதுரமருகவனம
தனைவிடு-கவனமதனைபென தகம்-வளரவேயருள் (வடி)

மூலாதா கணேசா பென்ற மெட்டு.

அய. இராகம்-ஸ்ரீ-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

ஆருதார குகேசா ஆண்டருளீசா
ஆண்டருளீசா கிருபை பூண்டசர்வேசா (ஆரு)

அநுபல்லவி.

ஈரூறுகரமுளநாதா
ஏழைமேல்வாதா

ஏழைமேல்வாதா
எனக்கின்றருள்தாதா (ஆற)

சரணம்.

1. சூராதியை யழித்தவீரா சுந்தர தீரா
சுந்தர தீராமறை சொல்லும்விஸ்த்தாரா (ஆற)
2. பாராருனதடிபர் நேசா பற்பலவேசா
பற்பலவேசா க்ருபை பண்ணும்ப்காசா (ஆற)
3. காலாபுதக்கொடி-பனைவா சர்த்தனைதேவா
கர்த்தனைதேவா என்றுங் கன்மமேமேவா (ஆற)
4. ஆண்டவன்பணிபும் வேலனை ஆதிமுலனை
ஆதிமுலனை விளை யாடும்பாலனை (ஆற)

அக. இராகம்-ஸ்ரீ-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

பாதாரவிந்தமேதா பாவித்தாள் நீதா
பாவித்தாள்நீதா உன்றன்பாலனை னாதா (பா)

அநுபல்லவி.

நீதாவந்தாவே வாதா நித்பவினோதா
நித்பவினோதா உன்ற நேசமேதாதா

சரணம்.

1. வாகாசூரமகம்மனாளா வந்தெனையாளா
வந்தெனையாளாயென்று மாசுறுந்தாளா (பா)
2. வாசாதிருமகளுலாசா மந்திரபூசா
மந்திரபூசா குர மங்கைத்தன்னேசா (பா)
3. ஆண்டவனுக்கருளுந்தயாகா அய்யனேயேகா
அய்யனேயேகா உன்றனன்பர்கள்மோகா (பா)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

௭௩

தில்லைத்தாண்டவராயா வென்றமெட்டு.

அஉ. இராகம்-பாஸா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வள்ளிக்குகந்தநாதா அரிபயன்
வணங்குந்திருவடிபை இணங்கியெனக்கருள்செய் (வள்)

அநுபல்லவி.

புள்ளிக்கலபமயில் துள்ளிக்குதிக்கவதில்
வெள்ளிக்குடைரிழற்கீழ் வீற்றிருந்தெனையாளும்
விசுவாசா அன்பர் அகநேசா ஜென்மபவநாசா
எங்கும்பாவி விழங்குகின்ற (வள்ளி)

சரணம்.

1. காயம்சிலைபிராது காலங்கள்வீண்போகாது
நேயம்தாவேவாது நின்மலாவென்னவோது நீபாது
காரிப்போது கலைமாது பெற்றகாலாயுதக்கொடியோய் (வள்)
2. பஞ்சபாதகத்தொழில் அஞ்சாமலேபுரிந்து
வஞ்சக்கணிகையர்பால் தஞ்சமெனத்திரிந்து
தவிபாமல்வரந்தாடும் மதிசூரும் என்றுமாறாதெனக்கிரங்கி (வள்)
3. பாரியெனக்குவேரே யாருந்துணையில்லாமல்
நேரினில்முரையிட்டேன் காருங்கருணைசெய்து கதிர்வேலா
கதிதாதா மலர்ப்பாதா இருள்கவிந்தகானத்துதித்த (வள்)
4. நித்திரையிலுழினைப் பத்திசெயாண்டவன்
நத்தியவரந்தனைச் சித்திசெய்வாயென்றும் நமன்வாராமலே
கார்கார் அருள்பார்பார் இந்தஅகிலமுழுதுந்தந்த (வள்)

நகுமோழு என்ற கிருத்திகைமெட்டு.

அங். இராகம்-ஆபேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாவெணுமி துவேளை மாயுமிசையே

மதகுரோத காலா

அநுபல்லவி.

பரபோகமதுசேர

பவமேகநீசெய்ய

பரிவொடுனையே தொழுதேனருடா பரமன்குமரா

(வா)

சரணம்.

1. புவிமீதுபலமாயையது குழத்துயர்மீரி
தவிபாமல்னையாள திரிசுலிதருசேயே
வடிவேலாபடிமீது அடியேனுச்செவருறவு
பதத்தாளதிற்சேர் பகுத்தாள்சருத்தா பழனிவாசகநீ

(வா)

2. மதிமோசமதினாலே சதிமாதர்வலைமூழ்கி
விதியார் நிதிபோகி கொடிதானமடிமூண்டு
உழலாமற்கழல்மேவ நிழல்தாராய்குருபானே
தினைக்கானகத்தே தினைத்தேன்புசித்தாய் தினமுமேவியேநீ

(வா)

3. குபிலோடுமயில்மீது அபிலேந்திலுயிலாக
வெயில்வீச வருவாயே கருமேனிபுறுகாலன்
சினமீரியெனைமேவு முனமேந்திருவருள்செய்
வணங்காண்டவனைவனஞ்சேர்கழல்சேர் மபுரவாசகநீ

(வா)

அச. புரோவசமபம் என்றமெட்டு.

பல்லவி.

முருகேச்சனே

மூலாதானே

அநுபல்லவி.

கருணாகரா

கவுமாரிபாலா

தருணமிதையா

தமியேனையாழ்வாய்

(மு)

சரணம்.

1. தெய்வபாணைநாதா தேவர்தொழும்பாதா
சேவடிபைத்தாதா சித்தமிரங்காதா
அவமாகவே அலைந்துழலாமல்
தவமேபான்செய்ய தயைசெய்துகாரும்

(மு)

2. ஆறுபதிசின்றாய்   அவுணைக்கொன்றுப்
மாறுவேடங்கொண்டாய்   வனமாதைக்கண்டாய்
தறுகண்வேழந்தனை   யழைத்தங்கே
வருசுரமானை   மகிழ்ந்தனைந்தாளும்   (மு)
3. மலைமகன்பாலா   மயிலேறுஞ்சீலா
தலைவாய்ந்தவேலா   தர்மகுணலோலா
சிலைமீதினிற்   நிருக்கோடில் கொண்ட
அலைகுடுமீசன்   அருட்செல்வமேயாள்   (மு)
4. சுரமாறுமாறும்   கதிர்சென்னியாறும்
மாமாவையீறும்   வடிவேலுந்தாரும்
பிரமாவைவெல்   பிரணவத்தோடு
வாவேயாண்டவன்   வல்வினைதீர்த்தாள   (மு)

அரு. இராகம். முகாரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சஞ்சலந்தனையகற்றும்
சண்முகனேபுந்தன் நிருவருடந்தே மன   (ச)

அநுபல்லவி.

தஞ்சமென்றேபுந்தன் சரணடைந்தேன்வேலா ரீ
தருணமிதுவேபாகெதிதாகருணைசெய்திரு மருக குகனே (ச)

சரணம்.

1. வஞ்சகமாதர்விழிவலைபிற்   பட்டு
வாய்ச்சொல்லெமெய்யெனநம்பி   மதிக்கெட்டு
நெஞ்சமுழன்றுதிரிந்து   வழிவிட்டு ரீ
நெரிதனைபொருபொரு   ளலவெனுமருள்
குடிகொழு   மனதினிலுறு   (சஞ்)
2. கண்டபுடனேமபங்கு   குபந்தனைக்
காட்டிமயல்தனில்   முட்டுபவர்தனை
தொண்டுசெயவே   நினைக்கும்நினைவினை ரீ
துகள்படவுன்திருவடி   தனிலுறுபொடிதனை
யருள்   முருகனே   (சஞ்)

3. அத்தாஇதவரையரிந் தரியாமல்
அடியேன்செப்த குற்றங்களனைத்தையும்
சித்தம்பொருத்துச் சிரியன்ஆண்டவனை நீ
சிறுமைவினையதருகுராமலே வருபிரணவ
கிருபை செய்துநீ (சஞ்)

அசு. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இத்ததிவந்தெனையாள் யீசுதருராஜமுரு
கேசகுமரேசனே நீ (இத்)

அநுபல்லவி.

சித்தர்சள்தினந்துதிக்கும் செல்வனேழுத்துக்குபரா
அத்தனையறுமுகவா ஆதிபரஞ்சோதி பிர்மவாதி
ஜெகநீ திபனே (இத்)

சரணம்.

1. சாரமில்லாசம்சார சாகரத்திலேபுழுன்று
தீரமில்லாச்சிந்தையொடு தேடிமிசவாடி
யுனைநாடிப் பதம்பாடினேனே (இத்)
2. மூவாசைதனைமருக்க முடியாமலேவிழித்து
தேவாயின்னந்திகைத்தேதன் தேரித்துயர்மீரி
வரமாரியருள் காரியனே (இத்)
3. காலன்வருவானென்று கலங்குதேசின்தமிக
ஓலமிட்டுமொழிந்தேன் ஓகோமனம்நோசாமலே
தாகமொடு போகமனித் (இத்)
4. ஐம்புலன்களைவென்றுநான் அரிவையென்வயப்படுத்த
வெம்பினேன்வேலவனே வேறுசெதியாருமிலைக்
காரும்ஆண்டவனுக் கிரங்கி (இத்)

சேவடியே சரணம்பென்றமெட்டு.

அள. இராகம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி--தாளம்-எகம்.

பல்லவி.

வேலவனேசரணம் கதிர்வடி வேலவனேசரணம்

அதுபல்லவி.

காலனைவீரிய ஆலசண்டனருள்
யோலமிட்டேபழை
ந்வமணியேமறை

மூலகணைசனை
வாலகுருபரனே
தேடிய (வேல)

சரணம்,

1. வாரிதிசூழிந்தப்பாரினிலேகொடு
இன்மைமாசரு ஞானவழிசென்றிடாமலே
ஆரியர்தங்களைக்கொரியேசாதன
பொல்லாவல்லலெனுஞ்சமுசாரத்தினில்
நாரிகொடுரிபிடாரி ஓங்காரிசங்காரி விஸ்த்தாரிஒய்யாரியின்சுதனே
காரிமருமகனே
தந்திக்கனிமுந்திப்பொ
மையலிலாழ்ந்தேனே
வாடியேதாழ்ந்தேனே
னாகாமற்போனெனே
நின்றலையவுமானேனே
வலிமிசு கந்திப்பொடு
நிந்தித்துரை (வே)
2. மோசமதைத்தவிர் யோசமதைச்செய
வாசிமுற்றிச்சுழிமுனை நற்றித்துடராமல்
ஆகமத்திலுறை யேசனுநீயென்
நெஞ்சிலன்பிலாவீனவறிவுடையோனா
வாகவிவேகநிர்வாக சையோகவைபோக
வருகோனே தாகமதானவனே
கையிற்பணிபையக்கொடு
முற்றுமரந்தேனே
முடன்பிரந்தேனே
றரியாமற்போனெனே
யவனியிலானேனே
மைபேசமெய்ப்பாக
வனந்தனில் தையற்கிரு
மெப்பைத்தொடு (வே)
3. சீலைவந்துகருணையுடன்றேவர்
வெகுதீரமுள்ளவீரவாகுவைத் தூதெனச்சென்றிடெனவேகி
சூரனிடஞ்சென்று சொல்லிக்கேளாததாற் றேன்றிச்சினமாகி
கொடுந்துஷ்டச்சூரர்களைக்கொன்றுதுலைச்சத் துணைவருடனேகி
வீரகெம்பிரவுதாரவகோர குடோரவசூர சம்மாரஞ்செய்முருகா
நாமகள்நன்மருகா யென்றும்நாடும்
படியாடுஞ்
சேனாபதியாகி
தூதெனச்சென்றிடெனவேகி
றேன்றிச்சினமாகி
சம்மாரஞ்செய்முருகா
பொருள்கூடும்
சிகியோடிங்சருள் (வே)
4. மதியறுகரவொடுநறுமலர்ந்திபது
மனமதுமகிழ் தினகரசொருபா
எனக்குதீதாழ்வுருமற்றாவந்திபவாய்
விதிபுதவிடுவிதிதனையொரு
விதியிலமென வெஞ்சினத்தோடடைத்தாய்
வேதனுக்காயரன் சாதகமாய்வா
சிரமணிபரசிவன்
என்றும்வாழ்வை
கிருபா
விதியெனவவன்
பின்னும்
வேண்டிப்பதியளித்தாய்

துதிசெயும்திதியினதிசதி துசுனாவனதிருவடியது சுபகரமொடு
 தரவதின்மிசை சுகபெனவெனதிருவருள்புரி சுரர்கனிவறு
 மாகதமணியே பணிஆண்டவன்பணியே கொளுந்திகழ்
 பன்னிறுபுய வென்னிருதய நன்னயமுய மன்னருள்செய (வே)

ஆறுமுகமானலோலனே பென்றமெட்டு.

அஅ. இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாருமெனையாழநீருமே வரந்
 தாருமருள் கூருமே

அதுபல்லவி,

நீருங்கடம்பணியும் ஆறுமுககுசனே
 நீலகண்டனருள்பாலகுமாரனே நீதமிதோதாக்கையா
 எனைமேவிடவாதேனையா (வாரு)

சரணம்.

1. வாரிதனிலொழித்த குரைத்துனைத்திட்டவா
 வாசாமகோசாமான முருகனேவர்மமென்மேலாகுமா
 எந்தன்வாதை விட்டுப்போகுமா (வாரு)
2. கானகந்தனில்வேங்கையான சரவணனே
 காயமிதுமாயம் நேயம்பெய்வேநீ கையனைக்கவேணுமே
 யுனைக் காணமதி தோணுமே (வாரு)
3. வேதன்குறையிரக்க நீதமுரைத்தவனே
 வேலாகுருபர சீலாசிங்காரனே மெத்தத்துயரானேனே
 என்றுஞ் சித்தத்தரி வீனனே (வாரு)
4. தூண்டாமணிவிழக்கே ஆண்டவனைரெட்சிக்க
 தோசையின்மீதி லாரோகணித்துவா
 சுப்ரமண்யலோலனே சிவசுந்தரிதன்பாலனே (வாரு)

ஷண்முகப் பிரபந்தம்.

எக்

ஸ்ரீமாதவா என்றமெட்டு.

அக. இராகம்-கவாய்தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஓம்வேலவா உன்றன்வெற்றிமயின்மீதிலேரிவா

வேதனைமோதியந்தா குணைவடி

(வேலவா)

அதுபல்லவி.

ஆலந்தனைபுண்டருள்பவன்

சேயனே

சீலமொடுவள்ளி

தெய்வானைசூழவடி

(வேல)

சரணம்.

1. தேவனுனந்தன் செய்பமலர்த்தாளினிற்சேர்வன
உயர்தீனதயாபரனான குமசிவ (தேவன)
பாவமெனுங்கொடும் பாதகந்தீர்த்தோனே
பாரபுயாகுல சூரசம்மாரவடி (வேல)
2. காவலாளன்றன் கர்மவினைதீருஞ் சேவலர்நல்ல
காலமிதனிலே சீலமுடனருள்செய் (காவலா)
ஆவலுடன்றினம் அய்யாதுதித்தேனே
ஆறுமுகாகுருமாரா சிங்காரவடி (வேல)
3. நாதனைசுரர் நாடிப்பணிந்திடும் பொற்பாதனைபுவி
நாயகமாகிய தூயபரமகுரு (நாதனே)
மாதவத்தோர்கள் மதித்திடுஞ்செல்வமே
வாசவுலாசசர் வேசகுகேச வடி (வேல)
4. ஓடிவாசிலம்போசையெழ நடனமாடிவா வெகு
ஓய்பாரமாகவேமெய்யா எனக்கிரங்கி (ஓடிவா)
தேடியேயாண்டவன் நேடித்திகைத்தேனே
தேவானீவாவாவா மஹானுபாவா வடி (வேல)

சரணபவசிவ சண்முகநாதா என்றமெட்டு.

கூய. இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பர்புரவொலியெழ நடமிடுதேவா

பாலனெதிர்மயிலில் வாவாவாவா

(பரி)

அநுபல்லவி.

திரிபுரமெரித்திடுஞ்	சிற்பரன்பாலா	
தினமெனைக்கார்த்திட	வாவடிவேலா	
எரிபடுமெழுகென	வாடினேன்சீலா	
ஏழையென்றனக்கருள்	செய்யனுசூலா	(பரி)

சரணம்.

1. சரவணமதில்வழர்
சதுர்மறைமுடிவினி
பிரயணைச்சிரமிசை
பேதைக்கிணையடியைத்
ஷண்முகநாதா
லிலகியநீதா
சாடியவேதா
தந்திடவாதா (பரி)
2. இமையவர்தனக்கருள்
எதிர்த்தசூரரை
உமையன்றிக்கெதியில்ல
உவந்தெனயாதரித்திடவேநீ
செய்யுபகாரா
வென்றிடுந்தீரா
ஓம்பராணாதாரா
வாரா (பரி)
3. இன்னம்பராமுகமா
என்முறையுன்செவிக்
அன்னம்பொலியுங்குன்றை
ஆண்டவன்பணிந்திடும்
யிருந்திடலாமா
கேராமற்போமா
யமர்ந்திடும்பூமா
ஆபிரநாமா (பரி)

முங்கிமுழுகி என்றமெட்டு.

கூக.இராகம்-தன்யாகி-ஏகதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

செந்தில்வழர்ந்திடுகந்தா	எனக்கருள்
செய்ய வாராயோ	

அநுபல்லவி.

தந்தியையொருநாள்	வாவென்றழைப்பித்தவா
சாமியிதுத்தி	தபங்காதேயென்று (செந்)

சரணம்.

1. வஞ்சகமாம்பிர பஞ்சமெனும்பொல்லா
மபல்தனில் வாடுகிறேன்
செஞ்சிலம்பசையுஞ் சேவடிதனைபே
தெரிசித்துயானனு தினமுமிருக்க (செந்)
2. கல்லோமலையோ கர்த்தனையுன்னெஞ்சம்
கரையாததென்னமோ தான்
அல்லல்தனில்நா னகமெலிந் துழன்றேன்
அலைபடுதூரும்பா யாகினைன்றினமும் (செந்)
3. நித்தமுமடியேன் பித்தனெனத்திரிய
நீதமோதர்மந் தானே
புத்தமுதந்தனைப் பத்தியேயருந்தி
புன்மைதவிர்த்துநா னன்மையடையவே (செந்)
4. பாண்டவர்தோழன்பரவிய குகனே
பட்சம்வைத்தெனை யாள்வாய்
ஆண்டவன்சொல்லும் அருந்தமிட்கிரங்கி
அழகுரமயின்மிசை அய்யவருவாய் (செந்)

கூஉ. இராகம்-மோகனம்-தாளம்-சரப்பு.

கண்ணிகள்.

1. தஞ்சங்கிருபைசெய்துவாய் ஷண்முகவேலனே
தகூணமிங்குமேவுவாய்
சற்றுமிதலா நற்றவர்நாடிய
கொற்றவனேகொடும் பற்றுத்தாளுந்தன் (தஞ்)
2. நெஞ்சமுழன்றுவாடுறேன் நின்மலரூபனே
நித்தியமுன்னைப்பாடுறேன்
நேரமிதுதுயர் தீரமனத் துடன்
வாரமயிலினி லேரிவந்தாளுந்தன் (தஞ்)
3. வஞ்சமயலிலாடினேன் வள்ளிமணானே
மாற்றுதற்குன்னைநாடினேன்
வங்கமலாணி பங்கயப்பாதனை
பொங்கமுடனையிங்கு வந்தாளுந்தன் (தஞ்)

4. அஞ்சலெனவேசொல்லுவாய் அம்பிகைபாலனே
அங்கசுன்றன்னை வெல்லுவாய்
அன்றசுராதியைக் கொன்றுநடம்புரிகின்ற
பதத்தொடு இன்றுவந்தாளுந்தன் (தஞ்)
5. அத்தமீராறிருக்குதே அப்பனேகாங்கேயா
அத்திலோர்வேலிருக்குதே
அன்பன்மனதுறு துன்பந்தனைவெல
இன்பமுடனேவந்துன் பரமாளுந்தன் (தஞ்)
6. சித்தமிரங்கநேரமா சின்மயதேசிகா
தென்பரங்குன்றுந் தூரமா
செய்யமலர்முகத் தைபல்மாருடனே
பையவேவந்துநா னுப்பவே யாளுந்தன் (தஞ்)
7. எத்தனைகாலமாகுமோ உன்னைபாண்காணவே
இப்படியேதான் போகுமோ
என்னதவறுகள் முன்னமேசெய்தாலும்
அன்னைதபபுடன் உன்னிவந்தாளுந்தன் (தஞ்)
8. முத்தையெனனைக்கார்த்திடு முக்கண்ணன்செல்வனே
முன்னேரக்கிருபைபார்த்திடு
பக்தன் ஆண்டவனுக் கெத்திரமுந்தந்து
சித்தம்திலென்னை நத்தியேயாளுந்தன் (தஞ்)

நிந்தாஸ்த்துதி.

கூங். இராகம்-சாவேரி-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

எந்தப்பெருமைபால் பேழையைப்பாராமல்
இருக்கின்றீர் நீரையா

(எந்)

அநுபல்லவி.

சொந்தத்தமைபன்ஊருச்
எந்தமழைவெப்பிலும்

சந்திகள்தோருங்குந்தி
யேந்துகொண்டிருக்கிரார்

(எந்)

சுரணங்கள்.

1. பெற்றதகப்பன்றினம்   பேயோடேயாடினார்
பின்னையுன்றில்லைபிலுன்.   றுயோடேயாடினார்
சுற்றிலுள்ளவர்களைச்   சுகிக்கவவநாடினார்
சந்தாமரத்திச்சித்   தூதாளாயோடினார்   (எந்)
2. விசையனுக்காற்றாமல்   வில்லினுலடிபட்டார்
விறகுசுமந்துவிற்க   வீதியில்பிரப்பட்டார்
பசையற்றுமேபிச்சை   யேற்றிடத்தலைப்பட்டார்
பாம்பையாபரணமாய்ப்   பற்றியேயணிந்திட்டார்   (எந்)
3. ஆம்மான்றாததைநன்றா   யரியவேயில்லைப்போலும்
ஆயர்பாடிசள்தோருஞ்சென்றார்   பூணையப்போலும்
சும்மாசுற்றிநுழைந்து   தோயந்தார்வெண்ணையும்பாலும்
சுகத்தைக்கண்டவர்தாரிச்   சுகிப்பாராவேறோர்பாலும்   (எந்)
4. கோபிகாமாதர்கள்   நீராடத்துகில்களை
கொண்டுபோய்க்கட்டிவைத்தார்   புன்னைமரத்தின்களை
தாவிஇடைபருடன்சென்றுமே   பசுகளைத்
தட்டிமேய்த்துவந்தார்   தடிபுடனாருக்குள்ளே   (எந்)
5. தாயார்செயலைச்சொன்னாற்   றாணியில்வெகுசேலி
சற்றுமிரக்கமில்லாச்   சாம்பவிகொடுநீலி
வாயாற்புகழ்வோரெதிர்   வருகுவாஸ்திரிசூலி
மற்றவர்களைக்கண்டால்   மறைந்திடுவாஸ்கபாலி   (எந்)
6. கணவன்மற்றொருத்தியைக்   கனமாய்த்தலையில்வைக்க
கண்டுங்காணாததுபோற்   கண்ணுமனஞ்சுழிக்க
நிணம்பொனளலும்பினை   நெஞ்சில்மாலையாப்ச்சேர்க்க
நித்தியமரனுடன்சேர்ந்தாள்   மனங்களிக்க   (எந்)
7. மைத்துனன்வழகசத்தை   மனதில்நினைத்துப்பாரும்
மனைவியைநாவில்வைத்தார்   மார்க்கமோவிதுகூரும்
பித்தன்கையாற்றலையைப்   பிய்க்கக்கொடுத்தார்பாரும்
பெருமையினர்சிரையி   லடைத்தீரதுவேபோரும்   (எந்)
8. இந்தப்பெருமைகளையெண்ணி   யிருக்கின்றீரோ
இல்லையாண்டவன்மீது   வர்மம்மினைச்சினீரோ

மந்தமதையறுத்துப்
பட்சம்வைத்தேகிருபை

பாதுகார்த்திடுவீரோ
பாலித்தருள்செய்வீரோ (எந்)

இதுவுமது.

சூச. இராகம்-கானடா-தாளம்-மிஸ்ரஜாதி-ரூபகம்.

பல்லவி.

மலையாண்டி தன்னைக்கண்டு மயலேண்டிமானே
கொண்டாப் மங்கையர்க்கழகாமோடி (மலை)

அநுபல்லவி.

தலையாண்டிபாவிகள்முன் தரியாண்டிசுரமானைத்
தானாடிக்கானோடித்தவித்துமே 'திரிந்தாண்டி' (மலை)

சரணம்.

1. வெட்கமில்லாமல் வேசைவீடுசென்றாண்டி
வெண்ணீறைக்கண்டமட்டும் மெய்யணிவாண்டி
சட்சுமானென்றுமே தழுவில்வந்தாண்டி
தாரில்லாமலறுவர் தனத்தைபுண்டாண்டி (மலை)
2. வேடர்கள் தனக்கஞ்சி வேங்கையானாண்டி
மீட்டும்வளையல்தலை விற்கச்சென்றாண்டி
கடயானையைத் துணைகூவியழைத்தாண்டி
கோலவள்ளியைத்தானே கூட்டிச்சென்றாண்டி (மலை)
3. வீடில்லாமல்மலையின் மேலிருந்தாண்டி
வேண்டிவருந்துபவர்க் கெதிரில்வாராண்டி
யீடில்லேனென்றுதானே யியம்பிடுவாண்டி
இன்பமாய்மயில்தனிலேரித் திரிவாண்டி (மலை)
4. கையில்வேலல்லால் அரைக்காசுமில்லாண்டி
கட்டும்உடையோமானே காவித்துணிதாண்டி
வெய்யில்பட்டால்மேனி வெப்பிடுவாண்டி
வேஷம்போட்டுமே தெருவீதிவருவாண்டி (மலை)
5. ஆட்டைக்கழுவாண்டவன் அப்பனென்பாண்டி
அன்புடன்பரைச்சியை ஆத்தாளென்பாண்டி

- மாட்டைமேய்த்திடுவோனை மாமனென்பாண்டி
மறைக்குயவனைச்சொந்த மைத்துனனென்பாண்டி (மலை)
6. வித்தைகள்மிகச்செய்து விளைபாடுவாண்டி
மேதினிதனிலெங்கும் விழைவிற்செல்வாண்டி
முத்தையன்சலிதீர முன்வருவாண்டி
மோட்சமுடனேயுயர் முத்திதருவாண்டி (மலை)

கூரு. இராசம்-மோகனம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

யென்னவென்றெடுத்தாரப்பேன் இம்மனைக்கொடுமையை
யெதுவென் றெடுத்தாரப்பேன் (யென்ன)

அநுபல்லவி.

பன்னகமணி பரமனைபெண்ணி
தன்னரிவுடன் தாழ்ந்துவணங்காத (யென்ன)

சரணம்.

1. காமக்குரோத லோபமதத்தால்
சருகிவாடியே அழியும்விதத்தால்
பேமக்கருவிக் கினியசுகத்தால்
பென்றேநம்பி இருக்கும்அகத்தால் (யென்ன)
2. மண்பெண்பொன்னென்ற வாசைகளாலே
வாடித்திரிந்து வேசைகள்மேலே
தண்பண்பென்னும் பூசைகள்போலே
தாவித்தாவி நடிப்பதுவேலை (யென்ன)
3. சாதுஜனர்கள் வருவதுகண்டு
தண்டாவண்ணம் வெகுசெதிகொண்டு
கோதுகுழல்முடி மாதர்கள்தொண்டு
குவித்துநின்றே செவ்வதுபண்டு (யென்ன)
4. சூதுமாதும்பீதினில் நாட்டம்
சுத்திக்கொண்டே திரிவதுவாட்டம்
ஒதுவதுதனைக் கண்டாலோட்டம்
ஒயாப்பிறவி கிடைக்கின்றஆட்டம் (யென்ன)

5. பத்திப்பத்தி யிளுத்தும்வறாத
பாவமதுக்குள் சிக்குமடங்கி
கத்திக்கத்தி நாவும்வறண்டேன்
காதுகேளா திருக்கிறதுவே (யென்ன)
6. தூர்ப்பலமான சகோதராமூன்று
தூண்டிச்சொண்டே திரிவதுகண்டு
இப்புவிவாழ்வை நிசமெனக்கொண்டு
யேமாந்திருப்ப திதுவென்றன்று (யென்ன)
7. ஊரூர்பொருளை விரும்பினல்ல
உடமைகள் தன்னைத் தனக்கென்றுகொள்ள
பாரேறாளுந் மன்னவர்கிள்ள
பற்றியிழுத்துச் சிறையில்தள்ள (யென்ன)
8. தன்புத்தியிலும் வல்லதல்ல
தாளுருவர்புத்தி கெட்பதல்ல
யென்புத்தியிலும் நல்லநல்ல
இனியதென்றே துணிந்துசெல்ல (யென்ன)
9. கூட்டிலிருந்து காட்டிவிட்டு
குடிகொண்டிருப்ப ததுவேமெட்டு
பாட்டிலிருந்து விடுகிறசொட்டு
பாவலர்நாவலர் பொருப்பதுசெட்டு (யென்ன)

கூகூ. இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஜம்பை.

பல்லவி.

துதிமனமே நீதுதிமனமே சிவ
சுப்பிரமணியனைத் துதிமனமே (துதி)

அநுபல்லவி.

பதிமனமே நெஞ்சில் பழநிவாசனை
பார்வதி அகமகிழ் பாலகுகேசனை (துதி)

சரணம்.

1. அதிகமாகவேதேறி அவர் அந்தஸ்தைதக்கொஞ்சம்பாடு
விசிதமாகியவிடு அந்தவிடையவேநாடு (துதி)

2. காகம்நாய்நரிக்கூட்டம் உண்ணைக்கண்டுமேவெகுகொண்டாட்டம்
தாகம்தீரவேண்டட்டம் பசிதணிந்தாலாடுமேஆட்டம் (து)
3. வேரில்லாததோர்தூரு அதுவினையாடுவதைநீபாரு
தாரில்லாமலுழுமேறு அந்தச்சங்கடத்தைநீதீரு (து)
4. வாழ்வுசந்தைபிற்கூட்டம் இங்கேமற்றதெல்லாம்பொம்மலாட்டம்
இந்தப்பாழ்வயிற்றுக்கேண்டட்டம் நானும்பற்றித்தேறிவதில்நாட்டம்(து)
5. ஆடுமாடுசொந்தமல்ல அதைஅறித்திபமென்றுநீதள்ள
வீடுபோவெனுமெல்ல நீவிட்டுச்சுகாடுசெல்ல (து)
6. ஆங்கார்க்காட்டைவெட்டி அதில்அறிவுத்தீயினைமுட்டி
ஓங்காரப்பொருளைக்கிட்டி நீய்ந்துவாழுவாய்மட்டி (து)
7. விருதுபந்தபங்குறாதே இந்தமேதினியோரைச்சீறாதே
கருவில்நீயுதிந்தபோதே இந்தக்காசினிவாழ்வெல்லாஞ்சூதே (து)
8. துஷ்ட்டர்சகவாசஞ்செப்பாதே நல்லதூயநைக்கண்டுவினகாதே
அஷ்ட்டமந்திரம்நீவிடாதே அப்யோமதிகெட்டிடாதே (து)
9. வீண்காலங்கழிக்காதே கற்புமின்னுர்களைப்பழிக்காதே
போங்காலமுனக்கெப்போதே ஆவிபோனாலித்தேகம்வருதே (து)
10. ஆதிபந்தமில்லாநாதன் அவன்அன்பர்ச்சிரங்கும்வினோதன்
சோதிமயிலேரும்பாதன் சிவசுப்பிரமணிபகுநாதன் (து)

கூஎ. இராகம்-ஆசிரி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

சண்முகனைத்துதித்தாடு குரு
ஸ்வாமிநாதன் பதத்தைத்தேடு (சண்)

அநுபல்லவி.

வண்மையாய்மயிலேரும் மாணிக்கவேலனை
மாதரிருவர் மகிழ்மாதுமைபாலனை (சண்)

சரணம்.

1. துஷ்டக்கொடு வினையைநீக்கும்
மேலாந்தூயப்பத மனிக்கநோக்கும்

- கஷ்டப்பட்டாம
யெந்தச்சகாலத்திலுஞ்
2. பாரில்மாதர்
நல்லபரகெதிவழி
ஊரில்வசிப்பதை
உந்தன்பிரவி
3. மங்குலம்போல்திரேகம்
மார்க்கத்தைத்தேடருள்
கங்குல்பகலறவே
கந்தன்திருநாமத்தை
4. நீர்மேற்குமிழி
நீனையாமல்
பார்மீதுவாழ்ந்திடிற்
பாழாகாமல்யேக
5. ஆசைக்கபிற்றினில்
ஆடும்பம்பராஞ்
பாசப்பிணியதனை
பாலன்பதத்தைநாடு
6. தேகமதுமாமிசக்
சுந்தியொழுகுமரத்தங்
ஓகோயீபெரும்பு
ஓடாதிருக்கு
7. ஆவிபோனதின்
அருகேநின்றால்
பாவிபேரீபிதை
பாகதிகிடைத்திடும்
8. சத்தியந்தன்னைநீ
சர்ச்சனர்களுடனே
சித்தியவாழ்வினைத்
நிர்மலன்பாதத்தைப்
9. குன்றைக்குடி
குறையாவங்கொடுக்கும்
- லுன்னைகாக்கும்
சித்திதேக்கும் (சண்)
- யெண்ணத்தைவிட்டு
யதைத்தொட்டு
நீவிட்டுகெட்ட
வேறைச்சட்டு (சண்)
- மறையும்முந்தி
நிறையும்
கறையும் படி
உரையும் (சண்)
- பித்தேகம் அதை
நீயிந்ரபோகம்போல
சோகம்பற்றி
மோகம் (சண்)
- நின்றுவிரிந்து
சுழன்று
வென்று உமை
நன்று (சண்)
- கட்டி கோ
கொட்டி
ஒட்டி விட்டு
மல்லுக்கட்டி (சண்)
- பின்பு உடல்
பெருவம்பு
நம்பு உனக்கு
தெம்பு (சண்)
- நாடு நல்ல
கூடு
தேடு அந்த
பாடு (சண்)
- யிருக்கும் கந்தன்உனக்கு
மைந்தன்

உந்தன்.
சொந்தன் (சுண்)

6. வெள்ளிரதத்திலேரி வீதியில்வருவார்
 வெண்டிபவாங்களைப் பூர்த்திபாய்த்தருவார்
 அள்ளிவிபூதிதனை அடிபவர்க்கெரிவார்
 ஆண்டவன்வாழ்ந்திடத் திருவருள்புரிவார் (குன்)

கூக. இராகம்- ஹிந்துஸ்தான்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

குருபரநாதனைநாடு குன்றைக்
 குழந்தைவேலனைப்பாடு மனமே (குரு)

அநுபல்லவி.

குருபரநாதனைக் குருமுனிபோதனை
 திருவளர்தேவனை தெய்வானைகணவனை (குரு)

சரணம்.

1. பேமனவன்வந்துன்னை இடர்செய்யமாட்டான்
 பெப்போதுமுன்கணக் கெடுத்திடமாட்டான்
 காமனொருபோதிலுங் கணைவிடமாட்டான்
 கருத்தினில்நினைத்திடில் கைவிடமாட்டான் (குரு)
2. பென்றும்நிலையில்லாத் தேகமதுவம்பு
 இக்கணமறைந்திடும் இதை உருதியாய்நம்பு
 இன்றிருப்பார்நானே இருப்பதுமில்லாதெம்பு
 இணையடிமறவாமல் குமாவென்பாதம்நம்பு (குரு)
3. நிரந்தரமான நிபுணதபோதன்
 நேசித்தவர்க்கு வாமருள்பிரசாதன்
 துரந்தரமாகிய சுயம்பிரபோதன்
 சுத்தரூபசுய சுருனப்பிரக்கிராதன் (குரு)
4. கிரியில்மறைந்தொழிபும் கிரவுஞ்சன்மேலே
 கிரியதுபொடிபட விடுதனிலேலே
 அரியின்மலருதித்த அபனொருக்காலே
 அரியாமைபால் சிறைபடைத்ததினாலே (குரு)
5. வைபகமிசைபுள்ள மறைபொருள்சகலமும்
 வருமொருபொழுதிலும் மறைபொழுதிலுமில்லை
 ஐயமில்லாமலேதினந் துதிதுதொல்ல
 ஆன்-வந்துதித்திடம் அநுமுகவனுனக்கெல்ல (குரு)

ஈ. இராகம்-பழனாகல்பாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சந்தநாதனேசொந்தம் நெஞ்சில்

கருதார்க்குமுடிவில் நிர்ப்பந்தம்

(சந்த)

அநுபல்லவி.

சந்தநாதனே சொந்தம்கண்டால்பரமானந்தம்

சந்ததமதுபந்தம்

சாஸ்வதமெனக்கந்தம்

(சந்த)

சரணம்.

1. உலகத்திலெதுசொந்தம் உடலும்பெருந்தூர்க்கந்தம்
கலகச்சுடரின்பந்தம் காமக்கிருமிக்குந்தம் (சந்த)
2. மண்ணில்முளைக்கும்பூடு மாபப்புருவின்கூடு
கண்ணிம்மறையும்நாடு கருதாமல்லுன்றைத்தேடு (சந்த)
3. தைபலில்லாதசட்டை ஜகத்தினிலொடலொட்டை
மெய்யிதுவெருங்கட்டை மேதினிவாழ்வைவிட்டே (சந்த)
4. பாம்புகழட்டுஞ்சட்டை பாதைமரிக்குங்கூட்டை
தாம்பலசொற்கள்கேட்டே தவிப்பதேவிட்டுவிட்டே (சந்த)
5. மின்மினிக்கொற்றவாழ்வு விரும்புதல்பெருந்தாழ்வு
தன்னினதென்றமாழ்வு தரித்திரமில்லாவாழ்வு (சந்த)
6. அன்பர்க்கருளுநீதன் ஆண்டவன்சுதிபோதன்
இன்பந்தருவினோதன் இகபரமருள்நாதன் (சந்த)

ஈக. இராகம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நெஞ்சே நீநினைப்பாய்வள்ளி

நேசனைக்குமரேசனை மறவாமல்

(நெஞ்சே)

அநுபல்லவி.

பஞ்சையைப்போலின்று

பாரினில்தபங்காமல்

பாழானமாதர்கள்கண்ணில்

மயங்காமல் (நெஞ்)

சரணம்.

1. கொஞ்சமும்வேலனைத் தஞ்சமெனத்திடம்
சூடியிருக்கவுங்காணேன் நேரில்

அஞ்சலென்றுதினம்
அருகிருக்கவுந்
வஞ்சமதிதனை
மாபாதகந்தீர

சடாசூதமோதி
தோணென் இந்த
மாற்றியே அன்பதாய்
மனதிலுன்னியே (நெஞ்)

2. தண்ணிக்கிழுத்திடில்
தன்மையைக்கைவிட
பண்ணினபோதும்நீ
பற்றியுரைத்திட
யெண்ணந்தனைவிட்டு
இப்பிரவிதன்னில்

கறைக்கிழுத்திடுந்
மாட்டாய் யென்ன
யொருமொழி
மாட்டாய் கெட்ட
இன்பப்பயிர்நட்டு
மெய்ப்பொருளைக்காண (நெஞ்)

3. இந்தவழிவிட்டு
யெட்டிப்பிடித்தாலும்
உனக்கந்தக்குருபரனடி
அதுவுமில்லை
சுந்தைதனைநீ
கிருவடிதனைப்

யெந்தவழியிலும்
நேராய்
கிடைக்குமோ
வெவ்வேறுபுந்தன்
சிதறவிடாமலே
பெறவிரும்பியே (நெஞ்)

ரூஉ. இராகம்-சஹாஸ்ர-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனமேஒருமொழிகூருவேன் கேளாய்
வடிவேலனடியில் அண்டிநீவாழாய் (மனமே)

அதுபல்லவி.

சுனமேஉனக்குவெகு தனமதுகிடைக்கும்
கருதாவிடிலுந்தன் பரசெதியடைக்கும் (மனமே)

சரணம்,

1. பேதைமதியால்பிரர்
பேரின்பவாழ்வினை
கோதையெனும்பேய்கள்
கோடிதரங்கும்பிட்டேன்

பொருளுக்காசைப்படாதே
வெருத்துநீசைவிடாதே
குழலினைக்கண்ணுருதே
குமரனைமறவாதே (மன)

2. நிந்தையுரைப்பவர்கள்
நித்தியவாழ்வினை

நேசம்பண்ணாதே
பிகழ்வொண்ணாதே

சந்தையிரைச்சலிதைச்
ஷண்முகனடிதனைச்

சதமென்றெண்ணுதே
சதாமறவாதே (மன)

3. வேண்டியபொருளை
விமலநிருசறணை
ஆண்டியவன்புகழை
ஆறுமுகவனடி

விரைவினில்தேரி
மனதினில்நாடு
யனுதினம்பாடு
நாடியேகூடு (மன)

4. கல்லுவச்சிரமல்ல
கண்டமிதர்க்குவரும்
அல்லும்பகலும்வடி
அதுவன்றிவேறில்லை

காணிந்தத்தேகம்
புவியிலனேகம்
வேலவன்சோகம்
வுனக்குயிப்பாகம் (மன)

5. கோடிதலங்கள்சுற்றிச்
குன்றைப்பதியினைப்போல்
வாடிமனமெலிந்து
வள்ளிமனானன்றி

கூவிவந்தாலும்
கூடுமோவுனக்கு
மயங்கினில்லாதே
மற்றைச்சொல்லாதே (மன)

6. பாசமொழிவதர்க்குப்
பலயோசனைதன்னில்
தாசனாண்டவன்சொல்லும்
சம்சாறக்கடலைத்

பாலனைப்பாரு
பலனென்னகூரு
தசவலைத்தேரு
தாண்டிக்கரையேரு (மன)

முற்றிற்று.

வாழி சந்த விருத்தம்.

ஐங்கரன்றனடியும்வாழி யானுவாழிவிண்டுவு
மரிய பிரம்பைலைவாணி யழகின்மிக்கமாதொடு
சங்கைமடந்தனானசந்தன் வள்ளிதெய்வயானையுங்
கையில்வேலுமயிலு வாழி சல்விகற்ற சீலர்க
ளெங்கும் வாழியிந்தனூலிடற்றினேனின்னூலீனை
யின்புறப்படிப்பர் கேழ்பரென்றும் வாழி மதுநதி
தங்குகுன்றைநகரும் வாழி சண்முகப்பிரபந்தமுந்
தளைக்க வாழி வாழி சர்க்குருவும் வாழி வாழியே.

ஸ்ரீசண்முகப் பிரபந்தம்

முற்றிற்று.

ஓம் ஸத்தூவே நம:

உ

சிவமயம்

ஷெ மதுரகவி ஆண்டவனென்னும்
முத்தய்யப்பாவலரவர்களியற்றியது.

ஸ்ரீ சிதம்பரம்

நடராஜர்மீது நடனப்பதிகம்.

மணிகொழித்திடு சங்கைநதியாட முடியாட வளரிளம்பிரையுமாட
மணங்கமழ்ந்திடு கொன்றைமலராட அருகாட வளமிசூந்தும்பையாட
அணியாயிலங்கின்ற ஆத்திமாமலராட அரவாடமத்தமாட
அதினோடுசேர்வெள்ளெருக்காடவிழியாட அருகுநந்தேவியாட
பணிபென்ற காதுருங்குழையாடமழுவாட பகரியமானுமாடப்
பாரமிகுபன்றியின் மருப்பாட யென்பாடபலதலையின் மாலைபாடத்
திணிமிகும்பாதச்சிலம்பாட மணியாடதிறல்வீர சண்டையாட
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே (ச)

தந்தியையுரித்தணிந்திட்ட தொருவுடையாட தாவுபுலியதருமாட
சத்தியோசாதமீசானவாமத்தோடு தற்புருடகோரமாட
சுந்திரமதானதோர் முவிலைச்சூலமுந் தோன்றிடுபினுகமாட
சொல்லுதர்ச்சுரிதான பாசம்வெண்ணீரோடு தூயருத்திருக்கமாட
மந்திரமதான பஞ்சாட்சர வெழுத்தாடவளருமுபநிட தமாட
வண்ணமிசூசடையாட வுன்னிதமதாகவே வலதுகான்மாரியாட
சிந்து தருநித்திலக்கோர்வையோடு ரெத்தினந்திகளுமணியாரமாட
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடு சுற்றம்பலக்கடவுளே. (உ)

சலதிதனில்வாழ்கின்ற மாலாடவேகையிற்சங்குசக்கரமுமாடச்
சதுர்முகங்கொண்டிலகுவானிகேள்வனுமாடசாற்றரியமறையுமாடப்
பலநேத்திபங்கொண் டிலங்கின்றவரியாட பலமானவச்சுரமாடப்
பகரியவெண்டிசைப் பாலகருமாடவுயர் பரிதிமதிதானுமாட
வலமிசூந்திடுமட்டவசுவாட விண்ணின்மேல்வளருடுத்திரளுமாட
வகையானநவநாயகருமாட சத்தியால்வருருத்திரர்தானுமாட
திலதமிடுமுரமழகனானவங்கனுட தேவர்பலர்நிர்த்தமாடச்
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே. (ங)

வீரிட்டிந்தந்தியெட்டாடவதினோடு மேவட்ட நாசமாட
வேதனுக்குறுதேவிதானாட மலரின்மேல் மேவுலக்குமியுமாட
வாரிப்டகொங்கையுளரம்பை மேனகையுமூர்வசுதிலோர்த்தமையுமாட
மாதிரதிபாட வயிராணிமாதங்கிபொடு மாதேவிதுர்க்கையாட
நேரிட்டகெந்திருவர் சித்தவித்திபாதார்கள் நின்றொருபுரத்திலாட
நெரியுள்ளகருடகிம்புருடரொடு விஞ்சையர்கள் நீண்முடிஇயக்கராட
சீரிட்டிலங்கவேபத்திபாயுந்தனைச் சேர்பூதகணமுமாடச்
சிற்சபைபெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசிற்றம்பலக்கடவுளே. (ச)

நந்திமத்தளமோடுநின்றாட வீணையொடு நாரதருமங்ஙனாட
நாடுதும்புருவொடுபதஞ்சலிவிபாக்கிரமர் நாதருன்னெதிரிலாட
தொந்திவயர்கொண்டிலகு தந்திமுகனாடநற் சுப்பய்யதேவனாடத்
துணைவராம்வீரபத்திரனோடு வைரவன் சூழ்ந்திருபுரத்திலாட
பந்திபாங்குவயிர்நின்றாட வரிகரன்பாலனா மய்யனாட
பக்கத்தில்மாகாளரோடு லெக்கத்தெண்மா பக்திபாயருகிலாட
சிந்தோடுமண்விண்ணி ரண்டாடவதிலுருஞ் சீவாசுகளுமாடச்
சிற்சபைபெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசிற்றம்பலக்கடவுளே. (ரு)

தவமிசுங்கும்பமுனிபாதிபாய்மேலான சப்தவிருடிகளுமாடத்
தற்பரானந்தவொளிகண்டினிமைபா யமருதற்போதசித்தராடப்
பவமதனு காதபடி நிற்பதம்பெற்றிலகு பரமுனிபோருமாடப்
பகருதற்கரிதான மறையோதுமந்தனப் பக்தவடிபார்களாட
நவமிசுந்திபதில்லை மூவாயிரவாட நாட்டிப்பப்பெண்களாட
நானென்றவாதம் நிலைகண்டுணந்திடு கோடிநாதாக்கள் தானுமாட
சிவமெனும்பிரணவப் பிரகாசவொளியதுன் சென்னிமிசைநின்றுமாடச்
சிற்சபைபெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசிற்றம்பலக்கடவுளே. (சு)

ஒப்புவமைபில்லாதிலங்கிப்பிரகாசிக்குமோரெழுத்ததுவுமாட
உண்மைபாமுன்றெழுத் தெட்டெழுத் தப்பம்பத்தியோரெழுத்ததுவுமாட
அப்பனையுன்சேயெனும்பாமருவமரு மாரெழுத்ததுவுமாட
அகிலமிசையீரெழுத்தாகவேபாவுமுபர் ஆண்பெண்ணெழுத்துமாட
இப்படிவமிவ்வுருவமென்பதற்கரிதா பிலங்குபலவுருவமாட
எழிலானசத்திவடி வனெங்கனும்பல்கோடி யேகமாயங்ஙனாடச்
செப்புதற்கரிதா பிலங்குமுச்சுடாட தீரமுறுவாசிபாடச்
சிற்சபைபெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசிற்றம்பலக்கடவுளே. (௭)

சந்ததமுமுந்தனடி யகலாதமணிவாசகப்பிரான் ஞானுமாட
தைபலுரைகொண்டுதிருத்திலைவருநித்திலத்தாண்டவன் ஞானுமாட
பந்தவடிவதுதொலைய வெந்தழலில்முழ்கிவருபக்தமுனிநந்தனாட
படிகமுலப்பொருளிரத்தினசபாபதிப் படிவமதிரண்டுமாட
வந்துதலைமுழுதவொர் பந்தவினைநீக்குசிவ மாகங்கைதானுமாட
வரிசையொடுசிங்காரமாமாயிரக்காலின் மண்டபந்தானுமாட
செந்திருவமர்ந்திடவு மாகாயமத்தினிற் சேர்சப்தசடையுமாடச்
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே. (அ)

உந்தனடிகெதியென்று சந்ததம்பாடுநாவுக் கரசுதானுமாட
உம்பர்கள்வணங்குதிரு வாருரின்மேல்வந்துதித்தசுந்தானுமாட
தந்தைமனமகிழ்வுறைசொல்லித்துதித்திடுஞ்சம்பந்தமுர்த்திபாட
தைபலுமைமாதாபணிசெப்திம்பாவைபொடுசங்கிலித்தாயுமாட
மைந்தனைக்கரிசமைத்திடுசி.றுத்தொண்டொடுவருநாயன்மாருமாட
வைபகந்தன்னிற் சிரந்திலங்கின்ற நலமானவைம்பூதமாட
திந்திமித்திமிதியெனமேளதாளங்கொடு சேர்ந்துதிற்பவருமாட
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே. (ஆ)

பங்கயாசனிசுருபை பெற்றிடுங்கெடிபான பாவாணர்தானுமாடப்
பாடெனச்சொலு முனங்கவிமாரி பொழிநின்றபலவித்துவான்கடாடச்
சங்கீதமென்றமதுமாரிபப்பொழிகின்ற தாட்டிகர்கள்கூட்டமாடக்
சப்தசுரபேதந்தொனித்திடுங்கருவிபது தாங்குவோர்தானுமாட
எங்கணுங்கீர்த்திபெற்றிலகின்றபெருமர்ட்கவீச்சுரன்னுமாட
இன்பமொடுவன்னவற் கருமைபுளசீடர்பலரேகமாயங்கனாடச்
சிங்காரமானவிடபக்கொடிசுமுன்றாட சீரானரிஷபமாடச்
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே. (இ)

அனவாதமுனதடிபை மாவாதபுத்திபது வடிபென்மனத்தினாட
வவ்வலுவினாற்செனன மாணமதுநீங்கியே யானந்தவாழ்வுகூடத்
தனதெனுமகந்தைபது சற்றேனுமில்லாது சாயுச்சிப்பதவிதேடச்
சாற்றுதற்கரிதான வாத்மநிலையெதுவெனச் சங்கராநின்றுபாடக்
கனமானபதிபிதைக் கண்டுகொள்ளெனவுனது கட்புலனுமென்னாட
கண்டினிமைபதுபொ விருக்கின்ற முத்தைதபன்கவலைபது நின்கியோட
தினமெனதுசீரமீது வானந்ததிர்த்தனம் செப்பநீவந்தருளுவாய்
சுற்சபையெனும்பெரியபொற்சபையினடனமிடுசுற்றம்பலக்கடவுளே (ஈ)

முற்றிற்று.

